

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒๓/๒๔๗๗ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒
วันเสาร์ที่ ๒๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๗
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๐ นาฬิกา

ประธานสภาฯ กล่าวต่อ ว่า มีสมาชิกมาประชุม ๑๕๐ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว บัดนี้จะได้ขอให้ท่านองคมนตรีรับของรายงานการประชุมการรับของรายงานการประชุมฉบับดังกล่าวซึ่งมีพร้อมที่สำนักงาน เพราะคณะกรรมาธิการมีเวลาบ่าย เมื่อวานนี้พิจารณาจนถึงเมื่อพระราชมัญญัติ ๓ ฉบับ ซึ่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์มีได้ลงพระนามและสภาฯ ได้พิจารณาใหม่ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๘ ได้เสร็จสิ้นการอภิปรายลงไปแล้ว ที่ลงนามลงนามแต่เพียงจะลงมติเท่านั้น การลงมติตามมาตรา ๓๘ นี้.....

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวต่อ ว่า ก่อนแต่ที่สภาฯ จะลงมติ ข้าราชการขอความกรุณาถามเจ้าคุณมานะฯ ซึ่งเป็นผู้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ว่าตาม มาตรา ๓๘ แห่งรัฐธรรมนูญนั้นสภาฯ จะลงมติใหม่ไม่ยื่นความร่างเดิมได้หรือไม่ ข้อนี้น.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่ เรื่องนับถือภิปรายแต่

หลวงวรินทริปริษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่ มิได้
ข้าพเจ้าขอถาม

ประธานสภาฯ กล่าวว่ นับถือภิปรายแต่ ในรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓๘ นั้นคือได้เปิดโอกาสให้ เพราะเหตุว่ในวงสยามนั้นอำนาจ
นิติบัญญัติมีอยู่ในพระมหากษัตริย์ กับสภาฯ และเป็นสภาฯ เดียว
เพราะฉะนั้นเมื่อตั้งขึ้นไปก็ตามมาตรา ๓๘ นั้นยังไม่ทรงเห็นชอบด้วยกับ
มา และสภาฯ นี้ได้ปรึกษากันใหม่ ตามที่ปรึกษากันใหม่กับปรึกษากัน
ว่ชอบด้วยเหตุผลหรือไม่ ท่านจะต้องพิจารณาเหตุผลที่ได้พิจารณา
อภิปรายกันมาแต่ ว่ท่านจะลงมติอย่างนั้นก็ได้แล้วแต่ใจของท่าน คือ
ตั้งขึ้นมาให้ โอกาสพิจารณาอีกหนหนึ่ง และถ้าวพิจารณาในรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓๘ ว่การศึกษาใหม่และถือยกเสียงลงคะแนน ถ้าสภาฯ ลงมติ
ตามเดิมไปก็ให้นำพระราชบัญญัติขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายอีกครั้งหนึ่ง ถ้าไม่
ลงมติรับรองก็เป็นอันตกไป ถ่าลงมติรับรองก็ถวายขึ้นไปอีกหนหนึ่ง
ได้ความชัดแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ลงมติโดยออกคะแนน
โดยวิธีเรียกชื่อ ผู้ใดเห็นว่ควรจะลงมตินั้นตามร่างเดิมให้ลงเบยขาว
ผู้ใดไม่เห็นด้วยให้ลงเบยสีน้ำเงิน ข้าพเจ้าขอชี้ให้เข้าใจกันว่ ถ่า
ผู้ใดเห็นว่ควรยื่นมติดำเดิมให้ลงเบยขาว ผู้ใดไม่เห็นด้วยให้ลงเบย
สีน้ำเงิน

เทศาภิบาลสภาฯ อ่านรายชื่อสมาชิก

ประธานสภาฯ ได้ตั้งให้ขุนศรีการพิจิตร นายจิ่ง จริงจิตร นายจื่อ ศรัยภักย์ นายแซ ยูนพิณธ์ นายแซ วัจนดิษณร นายเขียน กอญจันพินธุ์ เป็นผู้มอบคะแนนเสียง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผลของการลงมติเบียด ๑๕ เบียด
หน้าเงิน ๑๖ เป็นของสภาฯ ลงมติดำเนิน เพราะฉะนั้นจะได้ให้นำ
ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับขึ้นกรรมาชกเถาฯ ทูลกระหม่อมถวาย
ออกทรงหนังสือตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๘ บัดนี้จะได้พิจารณาว่าร่างพระราช
บัญญัติว่าด้วยสิทธิจับตัว นำในเขตจับตัว นำสยาม พุทธศักราช
๒๔๗๑ ซึ่งคณะกรรมการสภาฯ เสนอมาประชุมเป็นวาระที่ ๒

เทศาภิบาลสภาฯ อ่าน ในคำปรารภ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข
ในมาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕, ๕. ๖. ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘.....

น.อ. หอดวงสินธุสงครามชัย ร.น. กล่าวว่า ในมาตรา ๖ คณะ
กรรมาธิการอยากจะขอแก้ไขเป็น "ห้ามมิให้" ในข้อ "ห้ามไม่ให้"
แก้ไข "ไม่" เป็น "มิ"

ประธานสภาฯ กล่าวว่า กรรมาธิการขอแก้ไขข้อ "ไม่"
เป็น "มิ" ความเดียวกัน ไม่มีใครขัดข้อง

เทศาภิบาลสภาฯ อ่าน มาตรา ๘, ๑๐, ๑๑, ๑๒.

ประธานสภาฯ กล่าวว่า บัดนี้จะได้พิจารณาเป็นวาระที่ ๓ ท่าน
ผู้ใดเห็นว่าควรจะออกพระราชบัญญัติแก้ไขบทกฎหมายได้ โปรดยก
มือขึ้น

มีสมาชิกยกมือรับรองพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าให้ออกพระราช
บัญญัติแก้ไขบทกฎหมายได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า บัดนี้จะได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วย การจดทะเบียน และ ออกใบอนุญาต สำหรับเรือขับลัดคว้าน้ำต๋ยาม
พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งคณะกรรมการได้ตรวจส่งมาแล้วเป็นวาระ
ที่ ๒

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

น.อ. หลวงสินธุสงครามชัย ร.น. กล่าวว่า สำหรับมาตรา ๖ นี้
คณะกรรมการได้แก้ไขระเบียบเป็นชัย ก. ข. ค. ง. ดังที่ท่านได้รับแล้ว
เพื่อให้ได้ความชัดเจน แต่ว่าบทสรุปขาดได้ขอแก้ไขใหม่ เพื่อให้ความ
กระชับรัดกุม และมีใจความดังที่ท่านได้รับเมื่อฉันทนพิมพ์ โรเนียดแจกเมื่อ
วานนี้ เป็นไปตามนั้น ขอแก้ไขไปตามนั้น ใจความในร่างคงอย่างเดิม
นั่นเอง แต่ว่ากระชับรัดกุม คณะกรรมการไม่ขัดข้องในเรื่องนี้
ขอแก้ไขตามบทสรุปของมา

พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก
กล่าวว่า มาตรา ๖ ขอแก้ไขใหม่ผลิตภัณฑ์ร่างเดิม ในร่างมาตรา ๖ นั้น

บอกจำ ก. เรือจับสัตว์น้ำที่เดินไปด้วยแจว พาย หรือคิโตะใบและมี
 ขนาดบรรทุกตั้งแต่สองร้อยหาบลงมาต้องจดทะเบียนและเสียค่าธรรมเนียม
 ในการนั้น และต้องรับใบอนุญาต ตามที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง
 เมื่ออยู่ในวรรค ๕ ของร่างเก่าว่า เรือจับสัตว์น้ำที่ได้ตกอยู่ใน
 บังคับแห่งการจดทะเบียนและตรวจตามพระราชบัญญัติและกฎกระทรวง
 ที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินั้น แต่ที่ตกอยู่ในบังคับแห่งการจ
 ทะเบียนและตรวจตราพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยามและก
 ไขเพิ่มเติมตัวมานั้น ๑. ถ้าเรือนั้นเดินไปด้วยวิธีอื่นนอกจาก แจว
 พาย หรือคิโตะใบ หรือมีระวางตั้งแต่สามตันหรือขึ้นไป ให้คงต้อง
 จทะเบียนและตรวจตั้งแต่วันแรก ๒. ถ้าเรือนั้นเดินไปด้วยแจว พาย
 หรือคิโตะใบหรือมีระวางต่ำกว่าสามตันหรือลงมาให้ยกเว้นไม่ต้องจ
 ทะเบียนและตรวจ แต่เมื่อใบอนุญาตสำหรับเรือนั้น ได้ออกให้เป็น
 ครั้งแรก ให้นำเรือนั้นไปให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตสอบขนาด
 เพื่อดูรูปพรรณ หมายความว่าเรือที่ต่ำกว่า ๓ ตันหรือลงมา
 ไม่ต้องจดทะเบียน ไม่ต้องเสียอะไรทุกอย่าง ตามร่างใหม่นี้บอกว่า
 บรรดาเรือจับสัตว์น้ำทุกจำต้องจดทะเบียนและรับใบอนุญาตที่ตามระบุไว้
 ในกฎกระทรวง ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินั้น และต้องเสีย
 ค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตด้วย เว้น
 แต่เรือจับสัตว์น้ำซึ่งเดินไปด้วยแจว พายหรือคิโตะใบและมีขนาดบรรทุก

ตั้งแต่ ๒๕๐ หมายลงมา ให้ได้รบยกเงินไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม
 ใบอนุญาต คงเสียแต่ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนอย่างเดียว ที่เดิมพอ
 คงเสียแต่ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนอย่างเดียว ก็แปลว่าต้องเสียเงินใหม่
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอแปรญัตติว่า คงจะขีดฆ่าออกเสียให้หมด เพราะ
 ว่าเป็นการเพิ่มเติมใหม่นอกจากนั้นตามที่สมาชิกได้เคยประท้วงปรบร้อน มา
 นั้นหนักหนากว่า ในเวลานี้เป็นเวลาที่เราเศรษฐกิจตกต่ำ ราษฎรยากจน
 เพราะฉะนั้นไม่ควรจะมีภาระอะไรต่ออะไรเกิดขึ้นมาใหม่ ข้าพเจ้าจึงเห็น
 ว่าเมื่อเราขอกเงินร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม มาแล้ว
 เรือเล็ก ๆ ไม่ต้องเสียอะไร ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมอะไรต่อพระราช
 บัญญัตินี้ อย่างอื่น ๆ นอกจากใบอนุญาตนั้นเห็นว่าควรจะอนุมัติเป็น
 ต้นคงเสียค่าธรรมเนียมอย่างอื่นนั้นควรเอาออก คือให้ยกเว้นตลอด

น.อ. หอดวงสินธุสังครามชัย ร.น. กล่าวไว้ ปัญหาเรื่องจ
 ทะเบียนเรือเดินทะเลของเสียค่าธรรมเนียมนั้นอยู่ในความควบคุมของกรม
 การประมงและท่าไม้จึงต้องทำเช่นนั้น เพราะว่าเรือที่จับสัตว์น้ำที่ต
 ออกไปทะเลอาจจะม้อันตรายได้ เพราะฉะนั้น การตรวจตราอะไร
 เหล่านี้จึงจะต้องทำกันโดยกวดขัน สิ่งใดที่ไม่ปลอดภัยแล้วก็ออกใบ
 อนุญาตไม่ได้ ด้วยเหตุเช่นนั้นและที่ในการจดทะเบียนนั้นก็ครั้งเดียว
 ทั่วชีวิตของเรือเท่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงเห็นว่าสำหรับเสียค่าธรรมเนียม
 ใบอนุญาต นั้นควรจะเรียกไว้ได้แต่จำนวนก็ไม่มากนักสำหรับเรือขนาด

เด็กอย่างที่ท่านตั้งมาชิกว่า เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงเห็นว่าควร
จะให้เสียค่าธรรมเนียมค่าจดทะเบียนนั้นได้

พ.อ. พระยาวิเศษสังฆนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก
กล่าวว่า ตามที่คณะกรรมการได้แต่งตั้งมาตั้งนั้น ถึงกระนั้นก็
ถ้าหากเราจะควบคุมเพียงแต่ควบคุมให้เรื่อนั้นถูกต้องเป็น ต้นว่า ให้ปิดจด
ภัยหรืออะไรต่าง ๆ เป็นต้นว่าไม่ควรจะเรียกค่าธรรมเนียมใด ๆ ใน
เวลานั้น ตามที่ข้าพเจ้าได้ยืนยันไว้แต่อย่างตั้งมาชิกว่าแล้วว่าเวลานั้นราษฎร
ยากจนคนแค่นั้น เพราะฉะนั้นค่าธรรมเนียมอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ควรจะ
ระงับไว้ก่อน เพราะเป็นเรื่องเล็กน้อยเท่านั้น เป็นการจุกจิกเปล่า ๆ
ไม่ควรจะดำเนิน ควรจะให้ไปความพระวรราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำ
สยามคือยกเว้นเช่นเดียวกับ การควบคุมนั้นเราอาจจะควบคุมได้แต่ถ้า
อย่าเก็บเลย ข้าพเจ้าเห็นเช่นนั้น

หลวงจตุรพิชชากร กล่าวว่า ตามที่มีตั้งมาชิกของใคร สำหรับ
ในเรื่องนี้ของเสียค่าจดทะเบียนเรือที่ต่ำกว่า ๓ ตันกรอตั้งใหม่ในเรื่องเดิม
ถ้าจะดูให้ ดีแต่ละคณะกรรมการในโตอนุโลมผ่อนผันลงมาจึงได้คิดเห็น
ว่าถ้าเราคิดถ่วงแต่ให้เสียค่าธรรมเนียม ๓ ตันกรอด้วยเพราะฉะนั้นในร่าง
ใหม่จะเห็นว่าเรายกเว้นตั้งแต่ ๒๕๐ หาบ ลงมาไม่ ให้เสียค่า ขรวมเพิ่ม
ใบอนุญาตซึ่งร่างเดิมนั้น เมื่อเรือ ๒๕๐ หาบก็ตั้งของเสียค่าธรรมเนียม
และค่าใบอนุญาตด้วย เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้คณะกรรมการได้ คิดแล้ว

เห็นว่าเพื่อที่จะถือไปได้แล้ว จำเป็นในการที่จะต้องจดทะเบียนเรือทุก
ลำไม่ว่าเรือใด ๆ สำหรับเรือที่จับสัตว์น้ำ นอกจากสำหรับปลอด
ก๊วยเจ๋งแล้ว กิ่งเรือหนึ่งลำก็มากก็ขอมีเครื่องหมายให้ชัดเจน จะได้รู้
ว่าเรือนี้เป็นชาติใด ของใคร และมีเครื่องหมายแสดงตลอดถึงท่าน
เจ้าของเรือ ถ้าเราไม่คิดให้จดทะเบียนแล้วเราจะไม่ทราบว่าเป็น
ของชาติใด เป็นของใคร เมื่อมีการจดทะเบียนบอกชื่อเสียงเช่นนี้
สำหรับการตรวจตรา เราจะได้ทราบว่า เป็นของคนต่าง ชาติหรือของใคร
เพราะฉะนั้นในการมุ่งหวังของเราที่จะจับคนกระทำการผิด ซึ่งประโยชน์ของ
เราเพื่อหวังความคุ้มครองต่าง ๆ จึงเป็นการจำเป็นอย่างซึ่งที่จะต้องจด
ทะเบียน

พ.อ. พระยาวิเศษสังหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก
กล่าวว่า ตามหลักการที่กรมการได้แถลงมาเดิมนั้น ข้าพเจ้าไม่คิด
ค้านประการใด แต่ว่ามีอยู่ที่ไม่อยากจะให้ราษฎรต้องเพิ่มภาระในการ
เสียภาษีอากรเพิ่มเติมขึ้นเท่านั้น นอกจากนี้ข้าพเจ้าอยากถามกรมการ
ว่าเรือของราษฎรซึ่งอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ เช่นอาศัยการไปมาหากิน
เล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น เกษษณีย์บ้าง ไปรับไปส่งในการต่าง ๆ เล็ก ๆ น้อย ๆ
บ้าง เช่นเรือยอมน ๆ คือเขาเอาออกใช้ในงานแทบทุกอย่าง บางทีเกี่ยว
หมักก็เอาหมักไปส่ง ถ้ามีอะไรไปขายก็เอาไปขาย บางทีจับสัตว์
น้ำเอาเรือไปส่งปลาทอดแห เรือเหล่านี้จะต้องเสียตามมาตรา ๖
หรือไม่

น.อ. หลวงสินขลุ่ยสงครามชัย ร.น. กล่าวว่ามีปัญหาเรื่องคณะ
 กรรมการได้พิจารณาโดยถ้อยแถลง และได้บัญญัติศัพท์ไว้ว่าเรือ
 จับสัตว์น้ำนั้นจะต้องมีลักษณะอย่างใด หมายความว่าทำเฉพาะกิจการ
 จับสัตว์น้ำเท่านั้น ถ้าเรือลำนั้นไม่เกี่ยวกับการจับปลาเช่นเอากระบี่ไปขาย
 เป็นต้น นี้ต้องอยู่ในพระราชบัญญัติเดินเรือ ในน่านน้ำสยามไม่อยู่ใน
 พระราชบัญญัติ ถ้าเรือลำนั้นต้องการไปใช้ ในกิจการอย่างอื่นด้วย
 ต้องเป็นไปในพระราชบัญญัติเดินเรือ ในน่านน้ำสยาม จะต้องเป็นเรือจับ
 สัตว์น้ำโดยเฉพาะ แต่ว่าในบางกรณีเช่นอย่างนั้น เป็นต้น เช่นว่า
 เรือฉลอมมาซื้อของหรือซื้อเต่า ซื้อไม้ ไม้ไปทำโป๊ะ นี่เป็นการภายใน
 ในซึ่งจะต้องบัญญัติไว้ด้วยว่าอาจจะเป็นกิจการสำหรับจับสัตว์ น้ำนั้นก็
 ขอให้พิจารณาตามเหตุผลนั้นด้วย เช่นเอาไปสำหรับทำโป๊ะเต้าน
 เป็นต้นก็ให้อยู่ในกฎของเรือจับสัตว์ น้ำนั้นได้ สำหรับกิจการอื่นๆ แล้ว
 เราไม่รู้อด้วย จะต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติเดินเรือ ในน่านน้ำสยาม

นายนิติ โสรัศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่ามีเรื่อง
 ข้างข้าพเจ้าไม่ตั้งใจจะคัดค้าน คณะกรรมการ ที่ว่าจะต้องการจดทะเบียน
 เพื่อความควบคุมเรือ แต่ว่าในเรื่องที่ขอให้เรือขนาดที่มีบรรทุก ๒๕๐ ทอน
 ขึ้นไปต้องเสียภาษีนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าชาวประมงทุกๆ คนก่อนที่เขาจะ
 มาทำการจับปลาต้องเสียค่าอากรค่าน้ำอยู่แล้ว และเพิ่มค่าจับสัตว์ น้ำ
 คงเสียด้วย ตามแผนนโยบายของรัฐบาลได้แถลงมาแล้ว ๒-๓ วันนั้น

ก็ปรากฏว่าไม่ต้องการจะให้เพิ่มภาษีแก่ราษฎรในการภาษีอากรต่างๆ เช่น
การจับสัตว์ นานน ชาวประมงซึ่งมีอาชีพในการประมงนั้นชาวทუნมาทุก ๆ
ปี หดหายไปแล้ว บ่อนจะมีกำไรเพิ่มมากขึ้น ชาวเจ้าไม่เห็นด้วย แต่
เมื่อควบคุมโดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ชาวเจ้าก็ยินดี

นายเช ยนิพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวว่า ในเรื่อง
นี้ความจริงในร่างของรัฐบาลที่ตั้งมาครั้งแรกไม่ได้จำกัดไว้ด้วยว่าเรือจับสัตว์
น้ำหนักน้ำหนักบรรทุกทุกตั้งแต่ ๒๕๐ หาบขึ้นไป ต้องจดทะเบียนเรือจับ
สัตว์น้ำสำเภา ในร่างของรัฐบาลเดิมจะต้องจดทะเบียนเรือทุกตัว เว้นแต่
เรือหนึ่งจะมีขนาดต่ำกว่า ๒๕๐ หาบ ซึ่งไปเข้าพระราชบัญญัติเดินเรือ
ในน่านน้ำสยาม แต่คณะกรรมการเห็นพ้องเช่นเดียวกับที่ส่งมาอีกพดมา
คือว่าชาวประมงจะทำกรจับสัตว์น้ำต้องเสียอากรกาน้ำ ในเรือจับสัตว์น้ำ
อยู่แต่ โดยเหตุนี้คณะกรรมการจึงไม่ประสงค์จะให้เรือจับสัตว์
น้ำนั้นต้องมาเสียค่าใบอนุญาตในการจับสัตว์น้ำอีก จึงได้ยกร่างมาตรา ๗
ขึ้นใหม่ โดยแก้ไขเรือจับสัตว์น้ำน้ำหนักตั้งแต่ ๒๕๐ หาบลงมา
ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตนั้น ทั้งนี้เพราะเห็นอก
ชาวประมงอยู่ดีว่าต้องเสียอากรกาน้ำอยู่แต่ และที่จำกัด ๒๕๐ หาบนั้น
ก็โดยเห็นว่าเรือจับสัตว์น้ำสำเภาโดยมากมีขนาดไม่เกิน ๒๐๐ หาบนั้นเอง

นายนิติ ไร่รัก ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า ในเรื่อง
นี้ว่าเรือตั้งแต่ ๒๕๐ หาบขึ้นไป ชาวประมงของเรามีอยู่ชุกชุกไม่จริง

ในบางขณะเช่นกับเป็นเหตุทุกต้นตมปกติ เขาอาจจะใช้เรือเล็กได้ แต่
ถ้าเป็นมรสุมแล้วจะใช้เรือเล็กไม่ได้ เพราะจะเป็นอันตรายแก่ชีวิตของ
เขา จึงต้องใช้เรือใหญ่แต่มากกว่า ๒๕๐ ทอนขึ้นไป ถ้าเราจะไป
เก็บภาษีแก่เขาแล้ว ก็จะเป็นการเดือดร้อนแก่เขาอยู่นั่นเอง เพราะเหตุ
ว่าการประมงนั้นไซ้มีอยู่หลายชนิด ควรที่รัฐบาลจะทะนุบำรุง ไม่
ควรจะไปเพิ่มภาษี

นายมีง เตหาเรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าวว่า
ปัญหาที่เกี่ยวกันอยู่นั้น ก็มีความเรื่องค่าจัดทะเบียน ที่ได้มีการจัดทะเบียน
กรรมสิทธิ์การก็ได้แสดงแจ้งความของกันเรือต่างดาวอยู่ด้วย ถ้าไม่มีการจัด
ทะเบียนแล้วจะเอาอะไรมาบอกกันเรือต่างดาวได้

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า มาตราห้ามผู้แปรญัตติหรือไม่ ขอถามกรรมวิธีการ

นายมีง เตหาเรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าวว่า
ไม่มีผู้แปรญัตติ แต่ว่ามีการแก้ไข

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า เมื่อไม่มีการแปรญัตติ ถ้าจะคัดค้านก็คัดค้านแต่เพียงว่าเราจะ
เอาตามร่างที่รัฐบาลเสนอมานี้ หรือจะเอาตามร่างกรรมวิธีการแก้ไขนั้น
นั้น ไม่มีสิทธิ์ที่จะคัดค้านว่าราษฎรเดือดร้อนอย่างนั้นอย่างนั้น

นายนิติ โสรัถ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่
 ชาวเจ้าไม่ได้แปรญัตติกี่จริง แต่ว่ามาตรา^๕นี้ คณะกรรมาธิการไปยกร่าง
 ขึ้นใหม่ เพราะฉะนั้นชาวเจ้าก็มีโอกาสจะแปรญัตติได้ ส่วนในข้อที่
 ว่าชาวเจ้าคัดค้านการจดทะเบียนนั้น ชาวเจ้าก็ได้แถลงแล้วว่าชาวเจ้า
 ไม่ได้คัดค้านการจดทะเบียนเลย ยินดีจะให้จดทะเบียนเพื่อการควบคุม
 แต่หากเห็นว่าจะไม่ควรจะให้ราษฎรเสียภาษีให้หนักเท่าเท่านั้น

หตวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่ เมื่อ
 เมื่อกรรมาธิการบอกว่ารัฐบาลขอแก้โดยคำในมาตรา^๕นี้ ชาวเจ้าสงสัย
 ว่า การที่ขอแก้โดยคำ^๕เป็นการแปรญัตติเหมือนกัน เพราะฉะนั้น
 เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามข้อบังคับข้อ ๒๕ แล้ว การแปรญัตตินี้ก็ใช้
 ไม่ได้ กรรมาธิการไม่ควรจะรับข้อเสนองของรัฐบาลไว้พิจารณา ขอ
 ได้โปรดระงับว่ารัฐบาลก็ตั้งสมาชิกก็ มีสิทธิเท่ากัน ถ้าจะยอม
 ให้รัฐบาลแปรญัตติได้แล้ว ชาวเจ้าคิดว่ามันจะเป็นการให้สิทธิแก่รัฐบาล
 มากเกินไป และไม่เสมอภาคกับสมาชิก

พ.ร.ต. พระยาศรัยทุษเสณี ร.น. กล่าวว่ ในเรื่องการที่รัฐบาล
 เสนอการแปรญัตตินี้ โดยรัฐบาลเห็นชอบด้วยใน การที่คณะกรรมาธิการ
 ได้ร่างแก้ไขใหม่ในข้อ ๖ นั้น แต่ว่าผลของการแก้ไขของคณะกรรมา
 ธิการนั้น ความยังชื่อนั้นอยู่ เช่นว่า ขอให้ดูความของ กรรมาธิการ
 ในเรื่องเรื่องจับสัตว์น้ำดำโคที่ได้จดทะเบียนและรับใบอนุญาตอยู่ในข้อ ๖ “เรื่อง

จับตัวนำซึ่งเด่นไปด้วย แลว พาย หรือคิดไป และมีขนาดบรรทุกเกินกว่า ๒๕๐ ทอน ต้องจดทะเบียนและเสียค่าธรรมเนียมในการขึ้นกับทั้งต้องรับใบอนุญาตและเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามที่ระบุไว้ในกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติ^๕ แต่กรรมการได้ขอแก้ไขใหม่ เพิ่มเปลี่ยนข้อ ค. เดิมเป็น ง. และเพิ่มข้อ ค. ขึ้นใหม่ ใจความว่าเรื่องทุกด้านนอกจากที่ได้กล่าวในข้อ ก. และ ข. ต้องจดทะเบียน อันมีความซ้ำกัน เพราะฉะนั้นไม่ควรจะมี รัฐบาลเห็นว่าควรจะร่างความใหม่ให้บริบูรณ์ เป็นสิทธิซึ่งแปรจากกรรมการได้แก้ไขใหม่นั้นเอง แม้แต่จะไม่ได้แปรญัตติได้ ก็แปรเพราะที่กรรมการแก้ไข เพราะฉะนั้นมีสิทธิที่จะทำได้โดยบริบูรณ์ ในการที่แจกให้ทราบนั้น ได้ผลดีกว่าที่จะเขียนแล้วไปยื่นต่อประธานได้ผลดีกว่า ไม่เห็นมีผิดอะไร

ประธานสภาฯ กล่าวว่า มีผู้แปรญัตติทำให้ตัดคำว่า “เสียค่าธรรมเนียม” นั้น เมื่อได้ฟังแล้ว ท่านจะพอใจหรือจะยืนยัน

พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก กล่าวว่า ยืนยัน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ก็ขอให้ตั้งมติว่า ควรจะตัดความในมาตรา ๖ ใหม่ ที่แจกใหม่นี้ คือคำสุดท้ายของวรรค ๑ ที่ว่า “คงเสียแต่ค่าธรรมเนียมอย่างเดียว” ออก คงเหลือหรือไม่ ผู้แปรญัตติที่แปรนั้น

พ.อ. พระยาวิเศษสังหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก กล่าว
ว่า ถูกแล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าจะตั้งปัญหาว่าถ้า
ผู้ใดเห็นว่าควรจะทำคดีความในวรรค ๓ ทมิว่า “คงเสียแต่ค่าธรรมเนียม
จดทะเบียนอย่างเดียว” ออก ผู้ใดเห็นว่าควรตัดออกไปรดยกมีอัน

ผู้เห็นว่าควรตัดออกมี ๗ คน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ตามร่าง โปรด
ยกมีอัน

ผู้เห็นว่าควรคงไว้ ๓๖ คน เป็นอันว่าให้คงไว้ตามร่าง

น.อ. หลวงสินธุสงครามชัย ร.น. กล่าวว่า ในมาตรา ๖ มีตัว
เลขว่าตั้งแต่ ๒๕๐ หากตั้งมานั้นอยากจะทำแก่เป็นตัวหนึ่งตั้งเดี่ยว

ประธานสภาฯ กล่าวว่า กรรมาธิการขอแก้ตัวเลขเป็น เขียน
ด้วยตัวอักษร เห็นจะไม่มีการขัดข้อง

ไม่มีผู้ใดทักท้วง เป็นอันว่าให้แก้เป็นตัวอักษรได้

เดชาภิการสภาฯ อ่านมาตรา ๗.๗.๗.

พ.อ. พระยาวิเศษสังหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก กล่าว
ว่า มาตรา ๗ ข้าพเจ้าขอแปรญัตติ คือในข้อบอกว่า ๕. หากขึ้นไป
ร่างเดิมว่า ๓ ตันกรอดส์ ๓ ตันกรอดส์นั้นตรงกับ ๕. หาก ๓๐/๓๓
ใกล้ไปทาง ๕ หากแล้ว คราวนี้ ๕. หากขึ้นไป ข้าพเจ้าขอแปรญัตติว่า

เกิน ๕๐ หาบขึ้นไป คือ ๕๐ หาบลงมา ไม่ต้องเสีย เพราะฉะนั้น
ขอเดิมข้างหน้าว่า เกิน ๕๐ หาบ คืออ่านได้ความว่า ตั้งแต่ ๕๐ หาบ
ขึ้นไป

นายเซ ยูนพิณท์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวว่า กรมมา
ชิการไม่ขัดข้อง แต่ว่าค่าว่าตั้งแต่เกินนั้น ถ้าจะแก้ก็แก้ว่า “มีระวาง
กว่า ๕๐ หาบขึ้นไป” แก้ค่าพูดเสียหน่อย

พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก กล่าวว่า
ว่า ขอแต่ว่า ๕๐ หาบไม่ต้องเสีย จะเรียกว่า เกิน หรือว่า กว่า
ก็ได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า จะเขียนว่าอะไรกรมมาชิการ

นายเซ ยูนพิณท์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวว่า เมื่อจะ
ขอแก้ว่ามีระวางกว่า ๕๐ หาบขึ้นไป ถ้าอย่างนั้นก็ควรจะตัดคำว่า ตั้งแต่
ออกเสียทีเดียว

พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก กล่าวว่า
ว่า ระวางเกินกว่า ๕๐ หาบขึ้นไป ได้ความตั้งแต่

ประธานสภาฯ กล่าวว่า กรมมาชิการขัดข้องหรือไม่

นายเซ ยูนพิณท์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวว่า กรมมา
ชิการไม่ขัดข้อง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า มีผู้แปรญัตติว่า มีระวางกว่า ๕๐
หาบขึ้นไป คือตัดคำว่า “ตั้งแต่” ออกแล้ว เปลี่ยนเป็นว่า “เกินกว่า”
กรรมวิธีการไม่ชัดของ จะมีผู้ใดทักท้วงอะไรบ้าง ถ้าไม่มีผู้ใดทักท้วง
จะได้ถือว่ายอมให้แก้ตามนั้น

ไม่มีผู้ใดทักท้วง เป็นอันว่าที่ประชุมฯ ยอมให้แก้ตามนั้นแล้ว
เดชาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔.

ไม่มีผู้ใดทักท้วงอย่างไร

ประธานสภาฯ กล่าวว่า หมวดวรรที่ ๒ แล้ว บัดนี้จะปรึกษา
เป็นวรรที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าควรจะออกพระราชบัญญัติแก้ไขเป็นกฎหมายได้
โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าที่ประชุมฯ ได้รับรองร่าง
พระราชบัญญัติแก้ไขออกใช้เป็นกฎหมายบังคับได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาชญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ ฉบับที่ ๔ ของ
รัฐบาล ซึ่งคณะกรรมการเสนอมาตั้งเป็นวรรที่ ๒

เดชาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๑, ๒, ๓, ๔.

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวว่า ใน
มาตรา ๔ นั้นหาพบเจ้าได้แปรญัตติได้ คือมาตรา ๑๖๐ วรรคที่ ๓ ขอแก้
กำหนดโทษ จาก ๗ ปีขึ้นไป ถึง ๒๐ ปี ไม่ใช่ตลอดชีวิต ในเรื่องน

ข้าพเจ้าเองก็ไม่ชอบพระยานเท่าเหมือนกัน มีใช้ว่าข้าพเจ้าจะชอบ แต่ว่า
 แต่เห็นการกำหนดโทษนั้นออกจะเป็นการที่รุนแรงเกินแก่เหตุไป และเมื่อ
 วันหนึ่งข้าพเจ้าเองได้พยายามโต้ตอบในเรื่องนี้ด้วยความสามารถ จน
 กระทั่งท่านผู้มาซักถามถึงหาว่าข้าพเจ้าชื่อนั้นชตาอะไร ในที่สุดหนังสือพิมพ์
 ก็ได้ไปลง จนเป็นการเสื่อมเสียต่อข้าพเจ้าอย่างใหญ่หลวง เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าจึงขอแจ้งให้ทราบว่า ข้าพเจ้าไม่ได้ชื่อนั้นชตาใครทั้งนั้น และ
 ข้าพเจ้าก็ได้ปรับความเข้าใจกับท่านผู้มาซักถามนั้นแล้ว บัดนี้ข้าพเจ้าจะได้
 ถอดตัวออกไป มุ่งเหตุถึงเรื่องนั้นเกิดจากอะไร ข้าพเจ้าแต่เห็นว่าเกิดจาก
 การที่ผู้เหยียดกันและกัน คือเนื่องมาจากคุณนโรภักดิ์ศึกษานันท์ละเป็นต้น
 เหตุ เมื่อรการศึกษาแล้วจะก่อให้เกิดความไม่สงบ เชื้อถ้อยคำของบุคคล
 ดังได้รับมานั้นเป็นต้นเหตุทำให้เกิดพระยานเท่าขึ้น อีกข้อหนึ่งคือว่า เกิดจาก
 การกล่าวหาของบุคคลที่มีอำนาจ เป็นตนว่าผู้หนึ่งมีอำนาจในการที่จะกระทำ
 สิ่งหนึ่งสิ่งใดต่อผู้อื่นได้ เมื่อผู้นั้นกล่าวหาแล้ว ก็จะต้องทำไป เช่น
 สัมมุคว่าถ้าไม่ให้การเช่นนั้นแล้วจะฆ่าเสียให้ตายเช่นนี้เป็นต้น หรืออาจจะ
 ทำร้ายทางครอบครัวเหล่านั้นเป็นต้น นี้นั้นละเป็นเหตุหนึ่งที่จะกระทำโทษนั้น
 เบิกความเท็จไปได้ ซึ่งผู้นั้นไม่ได้ตั้งใจเลย อีกข้อหนึ่งเกิดจากบุคคล
 ปลุกปั่นเรื่อง ให้เรื่องจริงกลายเป็นเท็จไป ซึ่งผู้นั้นเองก็ไม่พยายามที่จะ
 ถอดตัวเท่าไร แต่ว่าเมื่อมีความไม่สงบเกิดขึ้น เมื่อถูกบีบบังคับเช่นนี้แล้วเกิดเหตุให้
 แจ้งคดีนั้นเป็นเท็จไป ซึ่งเราควรที่จะรู้สึกถึงสำรวมทบทวนอยู่บ้าง การที่

ดง โขษพยานทั้งหนักจนเกินไปจนตอดชีวิตคน ย่อมให้ โขษทั้งทางรัฐ
 และทั้งทางราษฎร ทางราษฎรนั้นอย่างไร คือย่อมจะให้ความลำบากแก่
 ทางครอบครัวของผู้คนตอดจนกระทั่งบิดามารดา เมื่อผู้คนได้เข้าไปติด
 อยู่ในคุกขังตอดชีวิต และนอกจากนั้นยังให้ โขษต่อเด็กหรือลูกหลาน
 ของผู้ คนในการที่จะศึกษาอบรมต่อไปด้วย ในเมื่อพ่อของตัว หรือญาติ
 ของตนเข้าไปอยู่เสียในคุกขังเช่นนั้นแล้ว การศึกษาของชาติจะก้าวหน้า
 ไปอย่างไร เด็กก็ไม่ได้เรียนหนังสือ เพราะต้องอาศัยผู้ปกครองจึงจะได้
 อีกหรือหนึ่งทำให้ ผู้คน ในชีวิตของตัวไม่คิดกลับเนื้อกลับตัวเป็นคนดีได้เวียน
 เพราะถือเสียว่าเราคิดตรงตอดชีวิตเช่นนั้นแล้ว ไม่มีโอกาสจะกลับตัวได้
 ส่วนทางรัฐนั้นข้าพเจ้าแต่เห็นว่า การที่จะจำคุกคนตอดชีวิตนั้น ย่อมเป็น
 การทำให้เสื่อมเสีย เงินทองไปเป็น ส่วนมาก ที่เดียว ที่จะต้องให้ กินข้าว ไป
 ทุก ๆ วัน อีกอย่างหนึ่งย่อมเป็นการเบียดเบียนเจ้าหน้าที่ ในการที่จะควบคุม
 เป็นส่วนมาก ในเรื่องพยานเท็จเช่นข้าพเจ้าเข้าใจว่า ในนานาประเทศ
 เขาคงจะไม่ตัดสินกันจนถึงตอดชีวิต ถ้าหากว่าเราตัดสินกันจนถึงตอด
 ชีวิตแล้ว ย่อมจะเป็นที่ครหาหนักหนาไปได้ ไม่เฉพาะแต่ในประเทศ แม้แต่
 ประชาชนที่ชนเดียวกัน แล้วนอกจากนั้นยังไม่เป็นการกรุณาต่อประ ชนชน
 ผู้ ไรการศึกษาด้วย ความมุ่งหมายส่วนใหญ่ของรัฐบาลนั้น ก็เพื่อประสงค์
 จะให้ราษฎรมีความสุจริตเป็นเกณฑ์ ที่จะให้ราษฎรมีความสุจริตนั้นจำเป็นอยู่
 เอง ที่จะให้ครอบครัวของผู้ คนมีความสุจริตด้วย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็มี

ความมุ่งหมายที่จะให้การศึกษารวมเด็กมีความเจริญ ถ้าหากว่าผู้ปกครอง
 ของเขาไปต้อง โทษแล้ว เด็กก็ไม่ได้รับการศึกษา แต่การศึกษาก็จะเจริญ
 ไปได้อย่างไร การตั้งโทษกันรุนแรงเช่นนั้น ตั้งท่านสมาชิกผู้หนึ่งก็ได้กล่าว
 แล้วเมื่อวันก่อนว่า ไม่ใช่เป็นการที่จะให้คนหนักดบดขยี้ได้ นนอยู่ที่การ
 ศึกษา อีกข้อหนึ่งรัฐบาลย่อมจะให้ภัยต่อผู้ทิ้งเวลาอยู่ด้วย นี้ก็เป็น
 การผ่อนโทษให้เบาลง การกำหนดโทษตั้งแต่ ๗ ปีขึ้นไปถึง ๒๐ ปี ตามที่
 ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตตินั้น เป็นการกำหนดโทษที่ไม่เบาแต่ทีเดียว เป็น
 การกำหนดโทษที่หนักที่สุดอยู่แล้ว แต่ว่าสำหรับตลอดชีวิตคนนั้น ข้าพเจ้า
 เห็นว่าเป็นการรุนแรงอยู่มาก การตั้งโทษที่สมควรนั้น ย่อมจะมีคุณ
 การตั้งโทษที่ไม่สมควรหนักดบดจะเป็นโทษ การตั้งโทษแต่เพียง ๒๐ ปี
 ย่อมมีคุณได้หลายประการ คือ จะทำให้ผู้นั้นรู้สึกตัว เมื่อรู้สึกตัวแล้ว
 ก็มีโอกาสรอดตัวเป็นคนดีได้ นี่ประการหนึ่ง และไม่ลำบากแก่ครอบครัว
 ครุฑบุตรภรรยาของผู้นั้นด้วย และไม่เป็นการเบียดเบียนเปิดช่องของ
 รัฐบาลด้วยประการหนึ่ง และรัฐบาลก็จะไม่ถูกครหา เมื่อสรุปผลแล้ว
 เช่นข้าพเจ้าได้เห็นว่าการจำคุกตั้งแต่ ๗ ปีถึง ๒๐ ปีนั้นเหมาะแล้ว
 เพราะฉะนั้นขอให้ท่านประธานกรรมาธิการพิจารณาเรื่องนี้ อีกครั้งหนึ่ง

พด. ต. พระยาประเสริฐสงคราม กล่าวว่าการแก้กฎหมาย
 อาชญาตามทวงถามนี้ หัดกับความมุ่งหมายก็มอญว่า เพื่อกัน
 บุคคลผู้กระทำพยานเท็จ ซึ่งให้ผู้อื่นเขาได้รับผลเสียหาย จากการทำตนได้

ทำขึ้น โทษตามวรรค ๓ ที่มีอำนาจขอแปรญัตติคดี โทษลงมาเป็นจำคุก
 ๗ บวช ๒๐ บวช ทางกรรมาธิการได้พิจารณาโดยถ้อยแถลง เห็นว่า
 ผู้ปลุกปั่นทำพระยานเท็จจนให้บุคคลเขาต้องถึงประหารชีวิตไป ผู้ที่ได้รับ
 ความเท็จต้องถึงประหารชีวิตไปนั้น ต้องได้รับโทษโดยปราศจากความผิด
 ซึ่งบุคคลเหล่านั้นที่เขาจะมีต่อไปภายหน้า ต้องได้รับภาระต่อไปอีก ก็
 เป็นการสมควรแต่ที่ปลุกปั่นพระยานเท็จจะได้รับโทษหนัก เมื่อเราบัญญัติ
 โทษหนักไว้เช่นนั้น ย่อมเป็นผลที่จะให้บุคคลยำเกรงไม่กล้ากระทำความผิดเช่นนั้นต่อ
 ไป ซึ่งที่เขาทำนั้นจะทำให้หมู่ที่ไม่มีความผิดเลยต้องได้รับความทุกข์ชั้ดตลอด
 ไป ด้วยเหตุผลอย่างกรรมาธิการจึงไม่ได้ยอมลดให้

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี กล่าววา
 นอกจากข้อความที่ท่านประธานกรรมาธิการได้กล่าวแล้ว ข้าพเจ้าขอ
 กล่าวอีกว่า คำแปรญัตติของผู้แปรญัตติในข้อนี้ผลจากหลักการที่สภา
 นี้ได้ลงมติรับหลักการไปแล้ว กล่าวคือตามมติของสภาฯ ที่รับหลักการ
 เราต้องการจะเพิ่มโทษจากอัตราเดิมให้สูงขึ้น เพื่อให้ได้แก่ความผิด
 ของผู้ ทกระทำความผิดในเรื่องนี้ ตามที่ปรากฏในวรรค ๓ นั้น ตาม
 อัตราโทษเดิมในกฎหมายที่กำหนดจำคุกตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไปจนถึง ๒๐ ปี
 แต่ผู้แปรญัตติกลับแปรญัตติให้ลงโทษจำคุกตั้งแต่ ๗ ปีขึ้นไปจนถึง ๒๐ ปี
 นี้แสดงว่าผู้แปรญัตติได้แปรญัตติผิดจากหลักการที่สภาฯ ได้รับรองแล้วว่า
 จะเพิ่มโทษให้สูงขึ้น การเพิ่มโทษให้สูงขึ้นตามมาตรา ๓ นี้ให้จำคุก

ตั้งแต่ ๓๐ ปีขึ้นไปจนถึงตลอดชีวิต อัตราโทษคนต่ำกึ่งเดิม แต่
 อัตราโทษคนสูงเกินตลอดชีวิต วิธีการร่างกฎหมายต้องคำนึงถึงโทษ
 ลดหนักนบนหนัก ๆ แต่ด้วยความผิดสำคัญไม่สำคัญเป็นชั้น ๆ ร้ายแรง
 ไม่ร้ายแรงตามความผิดต่างกันเพียงไร ขอให้ท่านพินิจดูมาตรา ๑๖๐
 แห่งกฎหมายนี้ วรรค ๓ จำคุกตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไปจนถึง ๗ ปี วรรค ๓
 จำคุกตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไปจนถึง ๑๕ ปี วรรค ๓ จำคุกตั้งแต่ ๓๐ ปีขึ้นไป
 จนถึงตลอดชีวิต นี่แสดงให้เห็นว่ากำหนดโทษได้ลดหนักนบนหนักเป็นชั้น ๆ
 ตามวรรค ๑, ๒, ๓, แต่ด้วยลักษณะความผิดหนักเบาเพียงไรที่กำหนด
 ให้สัมพันธ์กับความผิดของผู้กระทำความผิดกฎหมายนี้ เพราะฉะนั้นตามทฤษฎี
 ญัตติคนนั้น นอกจากผิดหลักการแล้ว ก็ยังกลับนอยไปจากกฎหมาย
 เดิมเสียอีก จึงไม่สัมพันธ์กับความผิดที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓
 นี้ด้วย

ประธานสภาฯ กล่าวหาว่า ผู้แปรญัตติว่าอย่างไร ตามที่
 กรรมการชี้แจงว่าผิดหลักการนี้ คือความเต็มตามกฎหมายเก่าที่อาจ
 ท่านได้ ฟังแล้วท่านจะพอใจหรือไม่

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวหาว่า
 ดำหรับ เรื่อง หลักการนี้ ข้าพเจ้าได้ตั้งเหตุหลายครั้งแล้ว อะไร ๆ
 กรรมการก็จะอ้างถึงหลักการ และว่าผิดเสมอไป เพราะฉะนั้น
 ในที่นี้ข้าพเจ้าขอให้ท่านประธานชี้ว่าจะผิดหลักการหรือไม่

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าววา
เมื่อผู้ปฏิบัติไม่สามารถที่จะมีเหตุผลมาหักล้างตามข้อเสนองของคณะ
กรรมวิธีการแล้ว ข้าพเจ้าในฐานะนามของสมาชิกผู้หนึ่ง ขอเสนอ
ให้ตั้งมติ

ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์ รับรอง

นายสวัสดิ์ บุระเวส ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ กล่าววา
ข้าพเจ้าใคร่จะขอสนับสนุนผู้เสนอโดยเหตุผลดังต่อไปนี้ ในระหว่าง
สมัยประชุมนี้ ยังนิยมกันอยู่ว่าผู้ที่จะบรรยายได้แจ่มใสบกความชอบ
เมื่อมีเหตุเกิดในท้องที่ใด นายกำเอบ ปลัดอำเภอ หรือเจ้าหน้าที่ที่จับ
ผู้ร้ายได้มาก แต่การที่จะได้หลักฐานเหล่านี้ ในประเทศสยามเรา
ยังใช้วิธีเอาพระยานบุงคตมาล้อม ยังไม่ได้ใช้วิธีที่จะสืบสวนด้วยวิชาด้วย
หลักฐานอย่างอื่น เช่นอย่างตรวจทางลายมือหรือหลักฐานอย่างอื่น ๆ
เพราะฉะนั้น ที่จะเอากำหนดโทษแก่ผู้ทเบกความเท็จให้หนักนักเช่นนี้อาจ
จะเสียผล เช่นอย่างบางคนไม่ให้เห็นในคดีนั้นเลย แต่ถูกเจ้าพนักงาน
อื้อฉวนต่าง ๆ ใน ๓ วัน ๔ วัน หรือ ๗ วัน เสียอุบายเกลี้ยกล่อม
ของเจ้าพนักงานไม่ได้ ก็ให้การไปตามที่สอน เมื่อมาถึงศาลก็จับคำ
เสียได้ เพราะฉะนั้นน่าจะสนับสนุนในข้อนี้

พระยามานวราชเสวี กล่าววา ที่สมาชิกผู้หนึ่ง ความจริง
จะเป็นอย่างไรก็ไม่ทราบ แต่ว่าตามที่เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติมาในระหว่าง

ที่ข้าพเจ้าอยู่กระทรวงมหาดไทย และที่ข้าพเจ้าจะดำเนินกรต่อไป ก็ไม่
หวังที่จะเอาพะยานเท็จมาลงโทษผู้รู้จิตด้วยประการใด ๆ เลย เพราะ
ฉะนนั้นในข้อนี้ขอให้ ท่านสมาชิกหมดความวิตกเสียได้ เพราะจะทำให้คน
มีศีลธรรมอันดีต่อไปในการข้างหน้าด้วย

ประธานสภาฯ กล่าวว่า มีท่านที่แปรญัตติไปขอให้ข้าพเจ้า
ออกความเห็นว่าเป็นการขัดกับหลักการหรือไม่ แต่ตามที่ข้าพเจ้าได้อ่าน
ในกฎหมายอาชญาในวรรค ๓ นั้น จำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
๓๐ ปีขึ้นไปจนถึง ๒๐ ปี ตรงตามที่กรรมการท่าน เรายับหลักการ
ว่าให้แกใจเพิ่มขึ้น กรรมการก็เพิ่มขึ้นว่า จำคุกตั้งแต่ ๓๐ ปี
ขึ้นไปจนถึงตลอดชีวิต เป็นการเพิ่มขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง ทนทานขอ
แปรญัตติเป็นจำคุกตั้งแต่ ๗ ปีขึ้นไปจนถึง ๒๐ ปีนั้น ถ้าจะดูตามเง
กฎหมายแล้ว ท่านแปรน้อยลงมากกว่าเก่าอีก เราตกลงว่าให้เพิ่ม
ทนคงเดิมอยู่นอนอาจจะทำได้ แต่ทนทานให้ตกลงมาเสียก่อน ถ้า
จะแปรลงมาให้เท่าเดิม อย่างนี้อาจจะแปรได้ นี้ท่านแปรให้ คำลงมา
ข้าพเจ้าเห็นว่าจะขัดกับหลักการ

หลวงวชิรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ขอได้
โปรดพูดให้ ชัดว่าผิดหลักการหรือไม่ เห็นจะขัดกับหลักการไม่ใช่เป็น
คำที่หนักแน่น

ประธานสภา : กล่าวว่ ก็เห็นจะเข้าใจแล้ว ถ้าไม่มีผู้ใด
จะพูดต่อไปอีก ข้าพเจ้าจะ.....

ขุนวรดิษฐ์ตรุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่
ข้าพเจ้าจะสนับสนุนผู้แปรญัตติ คือข้าพเจ้าถือว่ หลกการที่ท่านประธาน
อธิบายมานั้น ข้าพเจ้าถือว่ เป็นคำอธิบาย ไม่ใช่คำตัดสิน เพราะว่
ท่านประธานเห็นว่ เป็นอย่างนั้น แต่ว่ ข้าพเจ้าเข้าใจเป็นอย่างอื่น
ไม่เหมือนกัน

ประธานสภา : กล่าวว่ ถ้าจะให้ ข้าพเจ้าชี้ขาดก็ขอว่
ผิดหลกการ ต่อไปได้

ขุนวรดิษฐ์ตรุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่
ข้าพเจ้าขอทราบเรียนสักหน่อยว่ ผิดหลกการในตอนท่แปรคำกว่าเดิม
นั้น จริงอยู่ แต่ว่ ส่วนท่แปรจากตลอดชีวิตมาเป็น ๒๐ ปีนั้น สูงกว่าเดิม
เพราะฉะนั้นผิดตอนต้น แต่ว่ ถูกตอนปลาย

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่
ขอให้รักษาข้อบังคับ ท่านประธานได้ตัดสินแล้ว

ประธานสภา : กล่าวว่ ที่จริงเรื่องไม่ใช่ใหญ่ใคร่จะไร่เลย
แต่ผู้แปรญัตติไม่ได้แปรไว้ แล้วขอให้ข้าพเจ้าตัดสิน ข้าพเจ้าได้
ตัดสินแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้ไปตามนั้น หมวดวาระที่ ๒ แล้ว
ข้าพเจ้าขอให้ปรึกษาเป็นวาระที่ ๓ ต่อไป ผู้ใดเห็นว่ ควรจะออก
พระราชบัญญัตินี้ไว้ เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

สมมติถกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าที่ประชุมสภา ฯ นี้ได้
มีรับรองให้ร่างพระราชบัญญัติ^๕ ออกประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายได้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์
ทหารแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ ของรัฐบาล ซึ่งคณะกรรมการ
พิจารณาแล้วพิจารณาเป็นวาระที่ ๒

เดชาภิการสภา ฯ อ่านร่างพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ มาตรา ๓, ๒, ๓, ๔.

นายทองอยู่ พุ่มพุ่มัน ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวว่า
ในมาตรา ๔ นี้ ข้าพเจ้าก็แปรญัตติไว้อีก แต่ว่า ข้าพเจ้าหวังใจว่า
คราวนี้คณะกรรมการคงจะไม่บอกว่ามีหลักการอีก เพราะว่าเป็น
คณะคณะกับคณะกรรมการเมื่อกัน ^๕ คราวนี้เท่าที่ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็น
เห็นการเกณฑ์ทหารเท่าที่แจ้ง ๆ มา ข้าพเจ้าเองก็เคยถูกเกณฑ์เป็น
เวลาราว ๓๐ ปี ก็ต้องไปทุก ๆ คราว แต่ว่าได้รับการผ่อนผันยกเว้น
ในขณะที่ข้าพเจ้าได้ ไปนั้นทุกครั้งไป ข้าพเจ้าได้แต่เห็นพระภิกษุสงฆ์
ซึ่งจำเป็นจะต้องเป็นทหารถูกเกณฑ์ และทุกครั้งไปที่เดียว พระภิกษุ
สงฆ์นั้นต้องสู้ ด้อยความน่าเวทนาและสงสารมาก ในเรื่องข้าพเจ้า
ได้เคยพูดแล้ว ฯ ถวายฎีกาเหมือนกัน ขอพระราชทานพระมหากรุณา
ที่จะให้พระภิกษุสงฆ์นั้นได้อุปสมบทต่อไป แต่ฎีกานั้นไม่ยังผลให้
สำเร็จ ความจริงพระภิกษุสงฆ์มีหน้าที่หลายอย่าง พระภิกษุสงฆ์

ไม่ใช่คนธรรมดา เช่นเราเป็นผู้ที่ทรงศีล รักษาข้อปฏิบัติในทางพระ
 พุทธศาสนายู่แล้ว การปฏิบัติต่าง ๆ ย่อมผิดกับประชาชนทั่ว ๆ ไป
 นอกจากนั้น พระภิกษุสงฆ์ยังมีหน้าที่ส่งต่อคนพดเมืองทั่วๆ ไปให้ประพฤติ
 ดีด้วย การส่งต่อคนพดเมืองเช่นนี้ ข้าพเจ้าถือว่าเป็นกรรมหนึ่งที่จะอาจ
 ไปถึงทางครุได้ กรรมหน้าที่ส่งต่อคนศิษย์วัดเพียง ๑๕ คนเท่านั้น ครูผู้นั้น
 ก็ได้รับการยกเว้นผ่อนผันไม่ต้องเป็นทหาร ส่วนพระภิกษุสงฆ์มีหน้าที่
 ส่งต่อประชาชน ซึ่งเท่ากับเป็นครูของประชาชนนั่นเอง และส่งต่อ
 ประชาชนอยู่เป็นจำนวนมากด้วย เช่นนี้แล้ว น่าจะเข้าใจว่าพระภิกษุสงฆ์
 นั้นก็ควร แต่ครูได้รับการผ่อนผัน เหตุไฉนพระภิกษุสงฆ์ซึ่งทำหน้าที่
 หนักยิ่งไปกว่าครูอีก และทรงศีลบริสุทธิด้วย จึงไม่ได้รับความผ่อน
 ผันเช่นอย่างครูบ้าง และในเวลานั้นพระภิกษุสงฆ์ก็ได้ ไปเป็นครูสอนใน
 กระทรวงก็มี แต่พระภิกษุสงฆ์ก็ยังไม่ได้ ได้รับความยกเว้นอยู่นั่นเอง ด้วย
 เหตุผลเช่นนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นเป็นอย่างยิ่งว่า สำหรับพระภิกษุสงฆ์นั้น
 เราควรจะให้เจ้าอาวาสกำหนดว่าพระภิกษุสงฆ์นั้น มีความรู้สมควรจะ
 ยกเว้นการเป็นทหารหรือไม่ เมื่อพระภิกษุสงฆ์มีความรู้พอแล้ว สามารถ
 ส่งต่อได้เหมือนกับครูแล้วก็น่าจะผ่อนผันให้ การให้อำนาจเช่นนี้ย่อม
 จะเป็นทางให้ประชาชนนั้น ได้รับการส่งต่อเช่นเดียวกับเด็กนักเรียน
 เหมือนกัน ด้วยเหตุผลเช่นนี้แหละ ข้าพเจ้าเห็นว่าในมาตรา ๕ จึงควร
 จะเติมลงไปว่าพระภิกษุสงฆ์ที่เจ้าอาวาสได้รับรอง ความรู้ แล้วไม่ใช่

แต่ภิกษุสามเณรที่รวบรวมท่านคงตกต่างมาแล้วนั้น หวังว่าสภา ฯ นั้นคง
จะเห็นด้วยตามคำแปรญัตติของข้าพเจ้า

นายเตียง ไชยภาด ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่
ตามที่ท่านสมาชิกขอแปรญัตติก็มีผิดหลักการอื่นนั้นแหละ ก็ขอตาม
ความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติที่ร่างขึ้นมาใหม่ เรามีความมุ่งหมาย
กันว่า บางมาตราในกฎหมายเดิม ข้อความไม่ชัด ที่ไม่ถึงได้มาร่าง
แก้ไขใหม่บางมาตรา เช่น ๓, ๒, ๓, แต่ก็มีมาตรา ๑, ส่วนมาตรา ๔
นี้ไม่ใช่อยู่ในความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติ ที่เราวิปถกการกันมาน
เพราะฉะนั้นการที่สมาชิกอภิปรายมาแล้ว ไชยภาดขึ้นขึ้นคนเดียวด้วยว่า
“หวังว่าจะไม่ขัดกับหลักการอีก” แต่ก็ขัดอยู่อย่างเต็มนั้นแหละ

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่
เรื่องขัดหลักการนั้นเพราะหน้าอีกแล้ว ซึ่งข้าพเจ้าคาดไม่ผิด ขอ
สำคัญขอให้ท่านพลิกไปดูพระราชบัญญัติเดิมผู้แทนตำบลเกิด นั้นรัฐบาล
มุ่งที่จะขายต่อผู้แทนตำบลด้วยซ้ำไป แต่ว่าเราทำให้เป็นวิปพระราชนาน
นั้นเรียกว่ายังผิดหลักการใหญ่ ส่วนข้าพเจ้าทำบ้างก็ว่าเป็นการผิด
หลักการ ขอให้ท่านประธานตัดสินอีกครั้งหนึ่ง

นายไต้ ป่าฉิมบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่
ก่อนที่ประธานจะตัดสิน ข้าพเจ้าขอพูดในนามของสมาชิก ถ้าหาก
ประเด็นไปบ้างก็ขอประธานอภิโยโทษ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าเกี่ยวกับประเด็น

เราได้ตกลงกันวันละ ๓ เวลา ๔ เวลาไม่เป็นอันกินอันนอน หวังจะทำงานของชาติให้ลุถึงไป เพราะฉะนั้นควรจะทำงานให้ สัมกับเวลาที่ เราสละมานั้นนั่นคือว่า ไม่ควรจะมาเถียงกันในเรื่องหลักการที่ผิดไปแล้ว เพราะผิดอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น ขอประทอนเตือนว่า เราทำงานเพื่อประโยชน์แก่ชาติ ควรจะทำสิ่งใหญ่ ๆ ที่เป็นสาระสำคัญดีกว่า จะได้ไม่เป็นการเสียเวลาของสภา ฯ

นายสวัสดิ์ ยุวเวส ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ กล่าวว่า ข้าพเจ้าไม่เต็มใจจะอภิปรายในเรื่องผิดหลักการหรือไม่ผิดหลักการ แต่ข้าพเจ้าขอคัดค้านว่าตามที่ผู้เสนอแปรญัตติเช่นนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นพ้องด้วย เพราะเหตุว่าการที่จะให้เจ้าอาวาสผู้เดียวเป็นผู้รับรองว่า ผู้หนึ่งผู้หนึ่งมีความรู้ ไม่ควรจะเป็นทหารเช่นนั้นน่ากลัวอันตรายมาก เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นนั้น เจ้าอาวาสทุกองค์เป็นผู้รับรองว่าดีเสมอไป แต่ถ้าตามที่กฎหมายบัญญัติได้ มีความประสงค์จะให้คณะควบคุม ไม่ใช่เอกชนควบคุม เช่นอย่างว่าพระภิกษุสามเณร วัชรรม เช่นนี้หมายความว่า ได้มีการสอบได้ได้เข้าสนามได้ มีการรวมการหลายคนด้วยกันรับรอง แต่ว่าถ้าจะกลับไปเป็นให้เจ้าอาวาสคนเดียวรับรองนั้น น่ากลัวอันตรายมาก เพราะฉะนั้นไม่ควรจะปล่อยให้ตามที่ผู้เสนอแปรญัตติ

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอสนับสนุนคำอภิปรายของท่านสมาชิกข้างหลังนั้น เพราะซึ่งท่านจะมาอ้างเอาพระภิกษุทั้งหลาย ท่านอ้างเอาพระภิกษุได้ ข้าพเจ้าจะอ้าง

เขาโต๊ะหะยีบ้าง จึงคิดว่าตามที่กรรมการว่าเรื่องนผดหัดการอยู่ด้วย
ถ้าจะให้เป็นที่ประโยชน์ท่านควรจะต้องเสียคิดว่า

พ.อ. พระยาอภิสงคราม ประธานกรรมการ กล่าวว่ เรืองน
คณะกรรมการได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้ว การที่จะยกเว้นพระภิกษุ
สามเณรนั้น ก็ได้มีข้อยกเว้นในพระราชบัญญัติที่ร่างเสนอมานี้แล้วก็ตาม
ตามพระราชบัญญัติเดิม การที่จะยกเว้นผู้ที่ไมคองเบณฑทานนั้น ถ้าหาก
ว่ายกเว้นมากมาย เสียแต่ก็ย่อมจะขาดผู้ที่กระทำหน้าที่อันสำคัญของ
ประเทศไป และเฉพาะในมาตรา ๔ ที่สมาชิกขอแปรญัตติเพิ่มภิกษุ
สามเณรที่เจ้าอาวาสรับรองนั้น ก็เห็นว่าไม่มีหลักเกณฑ์อะไรที่จะเป็น
สัมมูลฐานที่จะวัดว่าควรจะได้รับอนุญาตหรือไม่ หรือความเดิมที่มีอยู่
พระภิกษุสามเณรทุกรูป เช่นนั้นก็เบณฑทานที่แน่นอนตั้งอยู่แล้ว จะ
ได้บอกรับกัน ผู้ที่หัดเพียงในทางพุทธศาสนาเพื่อไม่คองรับราชการทหาร
เพราะฉะนั้นเห็นว่าไม่น่าจะต้องโต้เถียงกันไปในทางที่จะให้เสียเวลา

ด. เทียม ศรีพิสิฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่ ความ
เป็นจริง สำหรับพระภิกษุสงฆ์ในการที่จะเข้ามาอุปสมบทในพระพุทธศาสนา
นั้น ตามที่ท่านสมาชิกได้อธิบายไว้ในสภาบอกว่าท่านเป็นครูของประชาชน
ในข้อหาพาเจ้ายอมรับ เป็นแน่นอนทีเดียว ท่านเป็นผู้ที่รู้ศีลธรรมดี
ทีเดียว เป็นครูของอาณาประชาราษฎร์ ประเทศเราจำเป็นจะต้อง
มีทหารสำหรับป้องกันชาติบ้านเมือง และถ้าท่านเองมีความรู้ วิชาดี

รัฐรมดีคิดว่าประชาชนพลเมืองแล้ว ท่านเป็นผู้ยอมเสียต้อยอย่างพวกเรา
 เหมือนกัน ท่านคงจะไม่รังเกียจที่จะเป็นทหารของบ้านเมือง ในการที่
 จะป้องกันชาติศาสนาพระมหากษัตริย์และรัฐธรรมนูญ เพราะถ้าทหารก็
 เป็นสิ่งที่คุ้มครองให้แก่ศาสนาเหมือนกัน เพราะฉะนั้นตามที่กรรมการ
 ท่านคิดแล้ว

นายทองอยู่ พุ่มพุ่มนี้ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี ก็กล่าวว่า ตาม
 ที่ท่านกรรมการได้ อธิบายถึงว่าจะขอตั้งจำนวนคนเป็น ทหารไป มาก นั้น
 สำหรับข้อนี้ ข้าพเจ้าเองก็ได้พยายามไปดูอยู่ทุก ๆ บั่บเดียว ในการที่
 เป็นทหารแต่เห็นว่าในร้อยเปอร์เซ็นต์ มีแปดสิบเปอร์เซ็นต์ที่ไม่ต้องเป็น
 ทหาร มียี่สิบเปอร์เซ็นต์เท่านั้นที่จะเป็นทหาร นี่ไม่ใช่เพียงแค่มดของบ
 เท่านั้น มีมานานแล้ว และยี่สิบเปอร์เซ็นต์เช่นนี้ ได้เลือกเอาพระสงฆ์
 ไปด้วยทำให้จำเป็นจะต้องตั้ง ทำให้ราษฎรทั่วไปรู้สึกสงสาร บางที่
 บางท่านยอมรับสมัครเป็นทหารเสียเองเช่นนั้นก็ เราควรจะยกเว้นการ
 เกณฑ์ทหารแก่พระภิกษุสงฆ์ เพราะถ้าเราต้องการจะเผยแพร่ประชา
 ชีปไตยให้มาก ความต้องการของประชาชนไม่อยากจะให้พระสงฆ์ ผู้
 ทรงศีลเข้าไปเป็นทหาร นี่หะข้าพเจ้าแต่เห็นว่าในการที่จะยกเว้นแก่
 พระภิกษุสงฆ์นั้นยอมจะเป็นประโยชน์ทั้งทางรัฐด้วย

ขุนวรดิษฐ์คุณเดย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย ก็กล่าวว่า
 ท่านกรรมการท่านว่าที่สมาชิกแปรญัตตินั้นผิดหลักการ ฝ่ายสมาชิก

ก็ร้องขอบอกว่า ขอให้ท่านประธานชี้ขาดว่าผิดหรือไม่ผิด เพราะฉะนั้น
 ก็น่าจะยุติได้เพียงนั้นไม่น่าจะมีการอภิปรายต่อไปอีก ซึ่งข้าพเจ้ายัง
 เห็นว่า เรื่อง หัก การ อะไร เป็นเหตุการณ์ อะไร ไม่เป็น เหตุการณ์ เป็น ข้อ
 สำคัญยิ่งที่เดียว ถ้าไม่อย่างนั้นจะไปชดชดกันในอนาคต ข้าพเจ้า
 จำได้ว่าเรื่องนี้ได้เกิดความข้องใจในสภาฯ ครั้งหนึ่งแล้ว เรื่องอะไร
 เป็นเหตุการณ์นี้ได้มีสมาชิกขอให้ท่านประธานคนก่อนอธิบาย ท่านประธาน
 อธิบายว่าเหตุการณ์นั้นหมายความว่าทำให้ดีขึ้น ดังนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าถ้า
 สมาชิกยังข้องใจกันอยู่อย่างนี้แล้ว ขอให้ท่านประธานชี้ขาดว่าผิด
 เหตุการณ์หรือไม่ และอีกข้อหนึ่งควรจะอธิบายให้เป็นที่หายความข้องใจ
 ของสมาชิกทั่วๆ ไปว่า เหตุการณ์นั้นคืออะไร

พ.ร.ต. พระยาศรัยทนต์เสนีย์ ร.น. กล่าวว่ ในการที่ท่านสมาชิก
 อย่างข้าพเจ้าว่าได้กล่าวว่เหตุการณ์นั้นหมายความว่าทำให้ดีขึ้นนั้น ข้าพเจ้า
 ขอปฏิเสธว่ไม่ใช่เช่นนั้นแต่ขอขึ้นตามรายงานการประชุมซึ่ง ข้าพเจ้าได้
 พูดไว้

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ข้อนประธานคนก่อนก็ไม่ได้รับรองว่
 ของท่านความจริงนั้นเป็นแต่แก้ไขเพิ่มเติมของเดิม ก็พิจารณาในส่วนที่
 แก้ไขตามที่วางมานั้นได้แต่ที่นี้จะขยายความยกเงินให้มากขึ้นไปอีกนั้น
 จะเป็นการผิดเหตุการณ์หรือไม่ ความประสงค์ของพระราชมัญญ์ต้นนี้
 หมายนเพื่อจะแก้ไขความให้ชัดเจนขึ้น ไม่ประสงค์จะขยายความให้มาก

นัก ทนสมาธิคุณหนึ่งทแปรญัตนนอกจากที่ว่างได้เคิมแต่จ จะผิดกับ
หตถการหรือไม ก็ผู้ตั้งสัย และกททวงอยู่ ข้าพเจ้าอยากจะขอความ
เห็นที่ประชุมเสียก่อนแล้วจึงจะว่ากันว่าจะควรเคิมหรือไม่ควรเคิม เว้น
ไว้แต่ท่านสมาธิจะพอใจและจะถอนไปเสีย ท่านจะถอนไปหรือไม่

นายทองอยู่ พุฒพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่
ข้าพเจ้ายังไม่ถอน

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ข้าพเจ้าขอให้สงมคิว่าตามทข้าพเจ้า
กล่าวเมอกนเป็นการทแปรญัตติได้หรือไม่ ผิดหตถการหรือไม

หลวงวรนติปริษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่ ใน
เรื่องหตถการนข้าพเจ้าก็มีความข้องใจอยู่เหมือนกัน คือว่ในการประชุม
คราวทแล้ว ๆ มา กรรมาธิการได้ขีดขั้วมาตราหลายมาตราออก ซึ่ง
สภาฯ นี้ได้รับรองหตถการไปแล้ว แต่กร่างมาตราขึ้นใหม่ สร่างข้อ
ความขึ้นใหม่หมด เป็นหลายมาตรา ข้าพเจ้าขออ้างพระราชบัญญัติ
ทนายความเป็นตัวอย่ง เช่นจะว่กรรมาธิการเป็นผู้ทำตายหตถการ
ของสภาฯ ได้หรือไม่ และข้าพเจ้ามออกข้อหนึ่งทจะต้องรบกจนเวลา
ของสภาฯ เมื่อดานนเองข้าพเจ้าแปรญัตติพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการตุลาการไป และกรรมาธิการเขาก็บอว่ ผิดหตถการอีก เพราะ
ฉนั้นข้าพเจ้าจึงตั้งสัยอยู่เหมือนกันว่ คว่ว่หตถการนจะกินความแค้ไหน
สภาฯ เคยอนุญาตให้กรรมาธิการขกร่างขึ้นใหม่ซึ่งผิดจากทสภาฯ รับ

หลุดกวางไป ข้าพเจ้าเห็นว่าตามทางที่ถูกแล้ว จะแก้ไขอย่างไรก็จะต้อง
ไม่ขัดกับข้อความที่ปรากฏในร่างเดิม ถ้าข้อความใดผิดไปจากในร่างเดิม
ข้าพเจ้าคิดว่าผิดจากหลุดกวาง แต่เท่าที่สภาฯ นี้ได้ปฏิบัติมาแล้ว ได้ขัด
ฆ่าออกหลายมาตรา และได้สร้างข้อความขึ้นใหม่ ทำไม่สภาฯ นี้จึงยอม
ให้ไป เมื่อยอมให้ไปแล้ว ในเรื่องอื่นและในเรื่องต่อ ๆ ไปก็ควรจะยอม
ให้ไปด้วย ข้าพเจ้าขอทราบเรียนตามที่ได้เสนอมาด้วย

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าววา
กตัวอย่างที่ท่านสมาชิกได้กล่าวถึงในเรื่องพระราชบัญญัติทนายความกับพระ
ราชบัญญัตินี้ไม่เหมือนกัน เพราะพระราชบัญญัติทนายความนี้เรา
บอกกฎหมายทั้งระบบ และหลุดกวางออกเพื่อจะปรับปรุงการควบคุม
ทนายความให้ดีขึ้น เพราะฉะนั้นอันใดที่กรรมการเห็นว่าดี ขึ้น
แล้ว กรรมการมีสิทธิ์ที่จะเปลี่ยนแปลงยกวางขึ้นใหม่ได้ เพราะเป็นการ
ปรับปรุงทั้งระบบไม่ผิดหลุดกวาง แต่พระราชบัญญัติฉบับท่านองแก้ไข
เพราะในเรื่องจำกัดในส่วนที่มุ่งแนวว่าจะแก้ไขในทางใด ถ้าแม้ว่าผู้ประ
ญัตติคิดจะไปเสียคนละทางหรือนอกทางกับที่ได้บัญญัติแก้ไขแล้ว ข้าพเจ้า
เห็นว่าผิดหลุดกวาง ไม่เหมือนกัน

ประธานสภาฯ กล่าววา ข้าพเจ้าคิดว่าได้ขบถปรายกันพอแล้ว
ขอให้ลงมติ ส่วนสำหรับขอพระราชทานจะขอสงวนความเห็นประชุม
ว่าผิดหลุดกวางหรือไม่ คือที่จะเพิ่มแปรญัตติขยายการยกเว้นพระภิกษุสงฆ์
ออกมาน.....

นายโต ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าววา
 ข้าพเจ้าเห็นว่าลงมติไม่ได้ คือว่ามีปัญหาในข้อคำเหตุนั้น ซึ่งจะชขาดได้
 ถ้าเราลงมติ ถ้าหากว่ามติดกกลับไปในเสียหรือ มีไปชดกับหลักนเองหรือ
 ข้าพเจ้าเห็นว่าลงมติไม่ได้ เป็นเรื่องทีประธานจะชขาดว่าผิดหรือไม่ผิด
 เท่านั้น เพราะความจริงปรากฏชัดอยู่ตัวอย่างที่ข้าพเจ้าได้กราบเรียน
 เรื่องพระราชบัญญัติทนายความนั้นแก่ ไชยบริบูรณ์พระราชบัญญัติทนายความ
 ึ่งระบบ มีแนวว่าเพื่อจะควบคุมทนายความให้ดีขึ้น เพราะฉะนั้น
 กรรมาธิการมีสิทธิที่จะเอาหรือไม่เอามาตราได้ ที่จะแก่ ไชยมาตรา
 ในเวลานั้น กรรมาธิการมีสิทธิปรับปรุงได้ แต่ส่วนในพระราชบัญญัติ
 มีแนวเพราะว่าจะแก่ ไชยเพราะวงจำกัดเพราะแนวเท่านั้น เมื่อจะแก่ ไช
 ณะเพราะแนวแล้ว จะต้องอยู่ภายในวงอันเดียวกัน จะต้องชขาดเท่านั้น
 เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นจะต้องใจคอดอย่างอื่นอีก

นายถนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าววา
 ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยท่านถมาชิกที่ว่า เราไม่ควรจะลงมติที่จะตัดสินใน
 เรื่องนี้ เพราะเบเนหนาทของท่านผู้แทนประธานที่จะชขาดว่าแปรญัตติ
 นั้นจะชดกับหลักการหรือไม่ คำว่าหลักการข้าพเจ้าเข้าใจว่า คือ
 นโยบายที่เจ้าของญัตติหรือเจ้าของร่างพระราชบัญญัติได้บันทึกมาในคำ
 เสนอของเขานั้น ถ้าเป็นของรัฐบาลก็หมายความว่านโยบายของ
 รัฐบาลซึ่งบันทึกมาในร่างพระราชบัญญัตินั้น ถ้าอันใดเป็นการนอกเหนือ

ไปจากนโยบายที่รัฐบาลได้เสนอมานั้น ด้วยยอมถือว่า เป็นการ นอกเหนือ
หัตถการแห่งพระราชบัญญัตินั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าอย่างนี้ ขอให้ท่านผู้
เป็นประธานสภาขออย่าให้ ที่ประชุมลงมติเลย

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสตูลนคร กล่าวว่่า ข้าพเจ้า
เห็นว่า การที่จะปรับปรุงใหม่ทั้งระบบ หรือมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข
ไม่ต่างกันโดย ถ้าไม่ข้าพเจ้าจึงพูดเช่นนั้น ก็เพราะเหตุว่าการที่ปรับปรุง
แก้ไขของระบบรัฐบาลหรือสมาชิก ซึ่งเป็นผู้ร่างขึ้นมาแล้ว เสนอต่อ
สภาฯ และการแก้ไขบางมาตราก็ได้เสนอเป็นร่างขึ้นมาเหมือนกัน เพราะ
ฉะนั้นหัตถการก็อยู่ในเรื่องร่างมาเท่านั้น หัตถการที่นอกไปจากที่เสนอ
มานั้นไม่ได้มี สิ่งที่ทำมาผิดจากหัตถการที่ได้กล่าวไว้ในร่างเดิมแล้ว
ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นการผิดหัตถการ และอีกประการหนึ่งการที่สภาฯ ให้
ให้โอกาสสมาชิกที่จะ เปรียบเทียบได้ทุกข้อ ทุกกระทง โดยไม่มีหัตถอะไร
ข้าพเจ้าก็เห็นว่าผิดเหมือนกัน เช่นอย่างพระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำ
สยาม เป็นต้น ข้าพเจ้าเห็นว่าผิด กลับหวนกลับมาที่เดี๋ย

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ถ้าท่านจะพูดก็พูดเฉพาะเรื่องนี้

ด. ยูเกียรติ ทองตงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่่า
เฉพาะพระราชบัญญัติที่ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ผิดหัตถการ คือหัตถการเดิม
นั้นเราเห็นว่าพระราชบัญญัติเดิมมีการบกพร่อง สักควรที่จะต้องแก้ไข
เพิ่มเติมบางมาตรา จึงได้ตั้งคณะกรรมการไปร่างมาใหม่ คณะ

กรรมวิธีการจึงวางแนวว่า ในการที่จะเพิ่มเติมหรือแก้ไขนั้นสำหรับบุคคลผู้ซึ่งควรจะได้รับยกเว้นไม่เรียกกระตม หรือเกณฑ์ทหารนั้นมิใช่ไรบ้าง จึงได้ร่างมาไว้ ได้บังไว้ในมาตรา ๕ ว่า "ให้ยกเด็ก ความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ และใช้ความต่อไปนี้แทน ฯลฯ" นี้เรายกเด็กอันเก่าวางแนวใหม่ เพราะฉะนั้นสมาชิกที่จะแปรญัตติเห็นว่าบุคคลซึ่งสมควรจะรับการยกเว้น มีประการใดบ้างก็สามารถจะแปรญัตติไปยังกรรมวิธีการได้

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่ ขอบประธานเรียนซึ่งอีกครึ่งหนึ่ง แล้วโปรดดูหนังสือที่ ๕๘๕๓/๒๔๗๗ ซึ่งตั้งมาวันที่ ๖ กันยายน ในนั้นมีอยู่ว่า การที่จะร่างพระราชบัญญัติขึ้น ผิดกับพระราชบัญญัติอื่น ๆ อย่างที่บางท่านได้อธิบายไปแล้ว พระราชบัญญัตินี้มีความว่า ความที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติลักษณะ เกณฑ์ทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ บางมาตรายังคงถือบุคคลไม่ชัดเจน กระทำให้เป็นการสงสัยอยู่ ตามที่ได้พิจารณาแล้ว ทั้งในหลักการนั้น ก่อนที่จะรับหลักการ ผู้ร่างก็ได้แสดงออกมาว่าความเดิมมีอย่างไร คำไหนควรจะแก้ไข เรียกว่าเป็นการแก้ข้อบกพร่อง เมื่อท่านทั้งหลายได้ดู มันทั้งหมดแล้ว ที่กรรมวิธีการตรวจร่างพระราชบัญญัติตามที่รัฐบาล เสนอมาขึ้น ได้ตรวจไปตามแนวนั้น คือไม่ได้ทำพิสดารไปเกินกว่าความประสงค์ของผู้ร่าง นี่หมายความว่าอย่างนั้น นี่ยาพระเจ้าว่าเป็นหลักการ

มีกับพระราชบัญญัติอีกอันหนึ่ง ซึ่งความประสงค์ของการร่างเป็นไป
อีกอย่างหนึ่ง ไม่ใช่ร่างเพื่อความประสงค์ของพระราชบัญญัติคน พระราช
บัญญัติคนหมายถึงว่าเราจะแก้ไขคำว่า ข้าราชการประจำจังหวัด เปลี่ยน
คำใหม่ แทนคำว่าผู้ว่าราชการจังหวัด สัมมัต้อย่างนี้เป็นต้น ขอได้
โปรดพิจารณาให้ที ดูหนังสือที่ข้าพเจ้าได้ยกตัวมาเดอน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านอ้างหนังสืออะไร ตามที่อ้างมานั้น
นายเตียง ไชยภาค ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า
ร่างฉบับเดิมที่รัฐบาลเสนอมามากครั้ง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านอ่านได้หรือไม่

นายเตียง ไชยภาค ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า
ความที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติลักษณะ เกณฑ์ทหารตาม ที่พิจารณา
มาแล้วคงต่อไปนี้ นี้ก็ถนัดไปว่าความเดิมมีอย่างนั้นเป็นการเสนอร่าง
ในครั้งแรกเพื่อสภาฯ จะได้รับหลักการ

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ความในมาตรา ๘ เหตุผลที่แก้ไขนั้นว่า
เมื่อได้พิจารณาตัวบท แห่งมาตราแล้วจึงให้จัดการเรียกเข้าประจำการ
แต่ไม่ระดมเข้าฝึกหัด เพราะเห็นว่าบุคคลในมาตราที่ระบุไว้ นั้น เป็น
ทั้งนัก วิชา ศึกษาศาสตร์ นักบวช นักพรต บุคคลต้องโทษคุมขัง
ควรที่ประจำการส่วนหนึ่งคือ สามีถึงสภาผู้แทนราษฎร ก็ไม่สามารถ
ที่จะมาได้ หมายความว่า เช่นนี้ ถูกหรือไม่ถูก

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า
ถูกต้องแล้ว

หัตถ์นาถนิติชาดา ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ กล่าวด้วย บัญชา
เรื่องหัตถ์กากรนเราได้รับความลำบากมามากแล้ว ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วย
ท่านผู้มาชิกที่กล่าวเราเสียเวลาอันมาก เพราะฉะนั้นเราจะต้องคิดเวลาให้
น้อยลง ข้าพเจ้าขอโอกาสเวลานี้สักเล็กน้อยเพื่อไม่ให้เสียเวลาต่อไปใน
คราวข้างหน้าอีกมาก เราจะต้องต่อสู้กับปัญหาเรื่องนี้อีกมากมาย ข้าพเจ้า
ขออนุญาตพูดสักหน่อย เราจะได้ไม่ต้องเสียเวลาข้างหน้า หัตถ์กากร
นี้ความข้อบังคับของเราว่าให้ผู้ที่เสนอนโยบายหรือพระราชบัญญัติขึ้นวางหัตถ์
การขึ้นในบันทึก ข้อบังคับของเราเท่านั้น คนการทำบันทึกหัตถ์
การนั้นย่อมจะแตกต่างกันด้วยคุณวุฒิและความสามารถของผู้ที่เสนอ
เป็นความยากอย่างขงทีเดียว ถ้ารัฐบาลเสนอหรือสมาชิกเสนอข้าพเจ้า
ขอเรียนด้วยความเคารพว่า การที่จะทำให้อุบัติของขัดแย้งว่าอะไรเป็น
หัตถ์การนั้น ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าท่านผู้เสนอนั้นจะไม่มีความสามารถ
ข้าพเจ้าว่าความสามารถน้อยยิ่งหย่อนกว่ากัน ย่อมอาจจะเข้าใจผิดได้
เพราะฉะนั้นเรื่องหัตถ์การนี้เราจำเป็นต้องพูดกันเสียทีเดียวว่าเราจะวางกฎ
เกณฑ์อย่างไรก็ดีที่หัตถ์จะได้ไม่เป็นปัญหา ไม่ต้องเสียเวลาของ
สภาฯ เพื่อจะได้แก้ปัญหาให้รวดเร็วขึ้น ไม่มีใครแต่ที่คิดไปกว่าท่าน
ประธานผู้เคารพของเรา ขอให้ท่านประธานวางหัตถ์การทั้งหลายให้เป็น

ทูลว่า หอถาวรพระราชบัญญัติทุกฉบับเราควรเขียนหอถาวรให้เป็นรูป
ร่างอย่างไร เพื่อให้เป็นเค้ามุด เพื่อให้เป็นหอถาวร ข้อได้โปรดวางหอถาวร
เป็นที่เข้าใจได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า คือในเรื่องนี้ถามของคอบ้างแล้ว เขียน
หอถาวรมาก็ไม่ค่อยจะทู่กันยุ่งกัน นี่เป็นเรื่องเก่าก่อนของคอบ้าง คือแต่
เดิมเป็นแต่ว่าอธิบายความประสงค์ของร่างไม่ใช่วางหอถาวรอย่างแจ่มแจ้ง
ข้าพเจ้าเองความจริงก็คิดไม่ได้ แต่ว่าไม่อยากจะคิดดีหรือมาซัก เพื่อ
อยากจะให้อภิปรายกัน ไม่อยากจะขัดขวางเลย แต่ว่าเมื่อได้อภิปรายนั้น
ข้าพเจ้าก็นึกอยู่เสมอในเวลาที่ท่านอภิปรายนั้นจะได้ฟังท่าน คือว่า
ก่อนที่จะคิดดีหรือของท่านนั้นข้าพเจ้าต้องพิจารณา รู้สึกว่าไม่อยากจะกระทำ
เลย โดยเหตุจำเป็นสำหรับผู้ที่เสนอแปรญัตตินั้นเพิ่งแพ้ไปโดยหอถาวร
โดยข้าพเจ้าซึ่งเดิมมาหยก ๆ แล้ว ข้าพเจ้าต้องมาขอตัวอีก เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะฟังด้วยกลัวว่า แต่ว่าท่านผู้เสนอจะให้ขยายการ
ยกเว้น ท่านอ่านพระราชบัญญัติคงที่ข้าพเจ้าเคยมาแล้วสำหรับภิกษุ
ตามเกณฑ์ธรรมกับภิกษุฝ่ายสยามปริยัติตามทศรวมการได้เคยมาแล้วท่าน
ตามทศรวมบาตเสนอมาจนถึงความเห็นความที่คณะกรรมาธิการได้แก่ก็ไม่ได้
มาขอให้แก้ ในข้อนี้ขอยางใดเลย เป็นแต่แก้เพื่อจะให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ใน
เมื่อเรารับหอถาวรไปแต่แรกก็ไม่มีที่กัของอะไร เพราะฉะนั้น ก็น่าจะเห็น
ว่าจะแปรให้กว้างขวางออกไปนอก กร่างของรัฐบาตไม่ได้ ถ้าผู้แปร
ญัตติเห็นด้วยจะถอนเสียก็เรียบร้อย

นายทองอยู่ พุฒพยอม ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวอ้าง ใน
เรื่องปัญหาหมอมัยว่าจะผิดหลักการหรือไม่อย่างไรนั้น สำหรับข้าพเจ้าเอง
นั้นยังไม่ทราบก่อน แต่คิดว่าปัญหาจะต้องมาณะเพราะหน้าระหว่งท่าน
ได้มาชิกกับประธาน ด้วยเหตุฉะฉินเหตุนี้ข้าพเจ้าอยากจะให้ประธานชี้ขาด
เพื่อเป็นเหตุปฏิบัติต่อไป

ประธานสภาฯ กล่าวอ้าง ในคราวต่อไปจะง่ายเข้า เพราะว่าให้เขียน
หลักการมา แต่ว่าถ้าท่านได้ใจในข้าพเจ้าแล้วเห็นว่าข้อนี้ไม่ถูกกับหลัก
การนี้ เพราะฉะนั้นต้องเสียใจที่จะต้องชี้ขาดเป็นหนที่ ๒ ให้ท่านไปอีก
เหมือนกัน

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๕

นายหอมจันทร์ วัฒนนิจารณ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา

กล่าวอ้าง ขอให้ผ่านไปได้

เดชาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๖, ๗, ๘, ๙

นายทองกระจ่าย วิเศษวรณ ผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี

กล่าวอ้าง ในมาตรา ๘ นั้นข้าพเจ้าขอแปรญัติเพิ่มเติมว่า “แต่โรงเรียน
วิสามนัญศึกษา” ต่อจากโรงเรียนสามัญ “ก่อนนั้นรอกการเรียกเข้าประจำ
การไว้ตลอดเจตา ตามที่กระทรวงธรรมการได้ยื่นไว้ต่อกระทรวงกลาโหม
ขอตั้งให้ก่อนนั้น” ข้าพเจ้าคิดว่าจะขัดกับหลัก โธ. ที. ซี ซึ่งกระทรวง
ธรรมการจะจัดต่อไปภายหน้า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถอน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า บัดนี้เสร็จวาระที่ ๒ แล้วจะได้ปรึกษากัน
วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าควร จะออกพระราชบัญญัติ^๕ ให้เป็นกฎหมายได้
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าออกพระราชบัญญัติ^๕
เป็นกฎหมายได้

ค. ยุกะยง ทองสงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่า
พระราชบัญญัติรถยนต์^๕ นานางที่จะ ได้แย้งกันอีกนาน แล้วจะเปิดประชุม
เรื่องสำคัญ รัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรหยุดพัก

ประธานสภาฯ กล่าวว่า มีผู้เสนอขอให้หยุดพัก ถ้าไม่มีผู้ใด
คัดค้านก็เห็นจะหยุดได้ จวนเวลาแล้ว ไม่มีผู้ใดคัดค้านเป็นอันว่าให้ไป
ประชุมเวลา ๑๕ นาฬิกา^๕

หยุดพักเวลา ๑๑.๔๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๕.๑๕ นาฬิกา

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมรับรองรายงาน
การประชุมครั้งที่ ๑๘-๑๙ มีผู้ใดคัดค้านบ้าง ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้านจะถือว่า
ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุม^๕ ระเบียบ^๕ แล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติ
ด่วนว่าด้วยร่างพระราชบัญญัติโอนเงินในงบประมาณประจำปี พุทธศักราช
๒๔๗๗ ระเบียบที่ ๒ พร้อมทั้งบันทึกของรัฐบาล

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่ ตามที่สภา ฯ ได้ตั้งมติให้ออก
พระราชบัญญัติแก้ไขปรับปรุงกระทรวงเสรษฐการเมื่อฉานนี้ มีความ
จำเป็นที่จะต้องให้กระทรวงเสรษฐการได้ดำเนินการงานให้ สัมตามความ
มุ่งหมายของพระราชบัญญัติที่ออกไปแล้ว ด้วยเหตุนี้กระทรวงเสรษฐการ
จึงได้ขอโอน และกระทรวงการคลังได้พิจารณาโดยถ้วนแล้ว เห็นว่า
ในการที่จะขอโอนเงินซึ่งมีอยู่แต่ในงบประมาณเดิมแต่ยังไม่ใช้เอามา
ตั้งขึ้นสำหรับปลัดกระทรวง ๒ คนและสำหรับเดชานการดำการทะเบียน
การสมคกรจึงได้ยอมให้ ออกเป็นพระราชบัญญัติได้ แต่ขอความ
อื่น ๆ ก็มีปรวกฏอยู่ในบันทึกแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้สภา ฯ
พิจารณาฉินิจัยต่อไป

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่ ใน
เรื่องการโอนเงินนี้ข้าพเจ้าไม่ขัดข้องอะไร แต่ข้าพเจ้าประหลาดใจว่า
ความที่เราได้ ท่างงบประมาณเมื่อ ๒-๓ ฉนนเอง กรมมาธิการได้ตรวจ
ถูกต้องแล้ว ให้จ่ายเงินพอควร ไม่ให้เหลือเลย ครั้นมาไม่กี่ฉนบอกว่
ไม่มีเงินเหลือ เพราะฉนั้นข้าพเจ้าอยากจะถามว่ทำไมจึงจ่ายเงินเหลือ
แล้วมาโอนไปใช้ทางอื่น

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่ ตามที่ท่านสมาชิกถามฉนั้นก็มีมุด
ที่จะถามได้ แต่ความจริงอย่างเงินเดือนเจ้าคุณศรยุทธ ฯ รัฐมนตรี
เงินเดือนของท่านก็คงจะเหลือได้ อย่างฉนเป็นฉน และเงินตำแหน่งอื่นที่

ตั้งเดยวหนงไมม่โอกาสจะตั้ง เพราะยังขออนุญาต ก.พ. อยู่อย่างนั้นคน
ไมม่ใช่ว่าเงินชุกชอนอยูก่ห้ามมิได้ คดงตรวจอย่างถ้ถวนเดมอ และรัฐบาล
นกกเป็นรัฐบาลใหม่ เมื่อได้ขออนุมัติพระราชบัญญัติอันนี้ไปแล้ว ไมม่ใช่ว่า
จะตั้งใหม่เดย ไมม่ใช่งบประมาณเพิ่มเติม เป็นงบประมาณโอนเงิน

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าววา
เงินจำนวนที่ โอนไปนั้นใช้ เป็นเงินเดือน ปลัดกระทรวงกับเดชาานุการรัฐมนตรี
ข้าพเจ้าใคร่จะขอถามรัฐบาลว่าปีหน้าเงินที่โอนไปนั้นจะขอมีในงบประมาณ
รวมอย่งยออดเติมหรือไมม่

ขุนสุคนษวิคคักษากร กล่าววา ข้าพเจ้าขอตอบในนามของคณะ
กรรมาธิการตรวจงบประมาณเงินว่า ในการตรวจงบประมาณการโอน
เงินที่เดอไปนั้นรวม ถึงการขอ ตั้งเพิ่มอัน เป็นไปโดยเฉพาะในกรณี ที่ทาง
รัฐบาลได้เสนอการโอนและตั้งใจมา แต่วาในกิจการอื่น ๆ ที่ไปเป็นต้น
ว่าในเรื่องกรมที่ขอโอนขึ้นใหม่นั้นไมม่ได้มีในงบประมาณที่เขาตั้งใหม่และ
ขอโอนเดย เพราะฉะนั้นกรรมาธิการงบประมาณที่พิจารณานั้นต้องเดยไป
ถึงงานการที่ปฏิบัติอยู่ไมม่ได้ จึงไมม่ทราบวานอกจากเงินที่ตั้งอยู่นั้นมีเงิน
เหลืออยู่แคใด และโดยเฉพาะเรื่องที่ได้เสนอใหม่นั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องแก่
การโอนงบประมาณเงินที่เหลืออยู่ เจ้าหน้าที่ประจำซึ่งคิดว่าจะได้จัดการ
ทำในนั้น แต่หากว่ายังไม่ได้จัดและกระทำจึงรอไว้ ไมม่ใช่เป็นการขอ
รายจ่ายขึ้นไป

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่่า ที่
เรียนถามนี้สำหรับบันทึกไม่สำคัญอย่างไร แต่ว่าต้องการอยากจะทราบ
ว่าสำหรับในปีต่อไป งบประมาณใน ๔ จำนวนทั้ง ๔ คนนั้นคงจะตัดยอด
เงินออกหรือขอให้เท่ากับเงินยอดนี้

ขุนสุคนธ์วิฑิตศึกษากร กล่าวว่่า ข้าพเจ้าขอตอบแทนในนามรัฐบาล
ในข้อนี้ว่าสำหรับการที่จะตัดเงินนั้นขึ้นใหม่ขึ้น ทางรัฐบาลจะต้อง
เพ่งถึงปริมาณและคุณภาพแห่งกรงานว่าควรจะต้องจัดเข้ารูปที่จัดอยู่นั้น หรือ
ไม่ ถ้าหากว่าจัดตำแหน่งของกรงานอยู่นั้นแล้วเพื่อประโยชน์อย่างไร
ข้าพเจ้าคิดว่าเราไม่ควรจะหวังเงินเพื่อความก้าวหน้า

พ.ร.ต. พระยาศรัยทุษเดสิน ร.น. กล่าวว่่า นอกจากนั้นในตำแหน่ง
ที่มีอยู่แล้วเราไม่ได้ ตัดทิ้งเสียเป็นต้นว่าเงินที่ยังจ่ายไม่หมด เพราะว่าการดำ
ซ้ำของการอนุญาตในเรื่องเงินเดือนประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งเจ้าหน้าที่
ที่มีอยู่แล้ว ย้ายไปอยู่เสียตำแหน่งอื่น แล้วผู้ที่มาต่อมตำแหน่งใหม่ไม่มี
โอกาสมาแทนทันที เพราะฉะนั้นเงินจึงเหลือ ส่วนหรับปีใหม่นั้นเพิ่มเป็น
เพิ่มแน่ แต่ว่าจะเพิ่มเติมจำนวนหรือเพิ่มเกินจำนวนหรือถึงจำนวน
หรือเท่าไรนั้นก็คงแล้วแต่การปรับปรุงภายในว่าจะควรประหยัดก็มากน้อย
ข้าพเจ้าจะบอกเพียงนี้ไม่ได้

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่่า เมื่อ
ได้ฟังท่านกรรมาธิการและท่านรัฐมนตรีแถลงแล้ว ก็ทำให้ข้าพเจ้า

เข้าใจไปว่าในคราวที่เจ้าหน้าที่ได้ไปบอกกรรมการวิสามัญว่าจัดการ
การทำอะไรๆ ลงไป ในกิจการของกระทรวงนั้นๆ แล้ว ครั้นเมื่อเวลา
บอกแล้วกรรมการก็เชื่อจึงให้เงินไปแล้วเมื่อได้เงินไปแล้วหาได้ทำตาม
ที่เวลานั้นไม่ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเงินจึงได้เหลือ ส่วนเงินของกรมเจ้าท่า
ข้าพเจ้าไม่ถียง แต่ว่ากรมการประมง กรมการค้า และกรมสหกรณ์
อะไรเหล่านี้ เมื่อเวลาไปเอาเงินว่าจะตั้ง จะตั้งอย่างนั้นๆ ที่เดียว เมื่อ
เวลาตำแหน่งว่างก็เอามาแทน แต่ข้าพเจ้าไม่ว่าอะไร ข้าพเจ้าขอฝาก
ไว้เท่านั้น ถ้าเป็นอยู่อย่างนี้เสมอที่หลังเห็นจะหมุนกันได้ง่ายๆ

ขุนสุมหารทิศคดี กล่าวว่่า ในชั้นนี้ได้มีท่านรัฐมนตรีบางท่าน
แสดง บางท่านก็แสดงในนามของกรรมการงบประมาณ บางท่าน
ก็แสดงในหน้าที่ แต่ที่จริงท่านเหล่านั้นก็ดูเหมือนจะเป็นกรรมการ
ในชุดหลังนี้ แต่ว่าที่ส่งมาชื่อกลานั้นข้าพเจ้ามุ่งหมายถึงกรรมการชุดแรก
ชุดที่ได้ให้งบประมาณเราแต่ต้นนี้ ข้าพเจ้าไม่ได้ว่าดังนั้น ถ้าตาม
ความเข้าใจของข้าพเจ้าไม่ผิดข้าพเจ้าขอจะอธิบายให้ท่านทราบในฐานที่
ข้าพเจ้าเป็นกรรมการคนหนึ่ง ในชั้นแรกที่เรารวเงินเดือนในกรมต่างๆ
ในชั้นนั้น ก. พ. ยังไม่ได้ตราค่าลงไป เขาตั้งไว้เต็มราคาเท่าที่คิดว่าจะกำหนด
งานกำหนดการอย่างไรกัน เมื่อตั้งเสร็จแล้ว ก. พ. ตราค่าลดจำนวนเงิน
ไปบ้างก็มีและไม่ได้บรรจุคนตามรายงานหม่อม เงินจึงได้มีเหลือ แต่ที่
จริงกรรมการชุดนั้นได้ทำและได้ตรวจละเอียดแล้ว เมื่อ ก. พ. ตราค่า

แต่เงินไม่ถึงแค่นั้นเงินก็ยังมั่วเหต้อ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเงินชนนส์สมาชิก
ทั้งหลายคงจะตั้งใจว่า ก.พ. ได้ลดเงินให้เราค่อย

ขุนสุนทรวิฑูรย์ศึกษากร กล่าวว่ ข้าพเจ้าขอชี้แจงเพิ่มเติมต่อไป
อีกว่าในการที่รัฐบาลได้เสนอบริษัทบัญญัติ โอนเงินงบประมาณมา นน
เท่าที่สมาชิกได้ขอลงใจอยู่ว่าทางรัฐบาลได้จัดโดย รูปที่ว่าขอตำแหน่งเพิ่ม
ให้เกินไว้แต่ก็มาขอโอนเช่นนั้น อาจจะเป็นการที่ยังไม่ถูกต้องตามความจริง
นัก ในการที่รัฐบาลเท่าได้ขอไว้ก็โดยตั้งใจเสียว่าจะขยายและทำการนั้นให้
รวดเร็วไปได้ภายใน ๒๕ เป็นต้นว่าในเรื่องการประมงทางรัฐบาลได้
เคยดำริแต่ครั้งงบประมาณไว้เพื่อขยาย เจ้าหน้าที่การประมงไปใน จังหวัด
ต่าง ๆ ให้ มีอยู่ในจังหวัดที่มีการประมงมาก เพราะฉะนั้นจำนวนเงินจึงได้
มีอยู่ในงบประมาณที่จะจัดมาก แต่ถึงความจำเป็นนั้นในการที่จะขยาย
ออกไป เราจำเป็นจะต้องมีเรือมีเจ้าหน้าที่อยู่อย่างพร้อมเพียง แต่
เมื่อเหตุอย่างนั้นยังจัดไม่ได้ เติมนตามรูปที่กะโครงการไว้ ทางรัฐบาล
เห็นเป็นความจำเป็นจึงไม่ ใช้จ่าย นน ให้เสียไปโดย คิดว่าจะ ใช้จ่ายให้ ได้
การงานจริง ๆ ในชั้นการโอนมานั้นขอเป็นเงินที่คิดว่างานใหม่ที่ทำ
เป็นงานที่สภา ฯ นรบริวงแล้วว่ามีสมควรแก่ปริมาณและคุณภาพที่จะจัดให้
มชน จึงโอนเงินนั้นมา และมาตั้งในตำแหน่งที่สภา ฯ เห็นว่าสมควร
แก่รูปการแล้ว มีใช้ว่าทางรัฐบาลนี้จะ ใช้จ่ายให้ เป็นไปในทางที่ไม่เป็น
ประโยชน์ต่อแผ่นดินก็หาไม่ได้ ได้พยายามอยู่เสมอในข้อที่ว่าจะสำรวจ

อยู่เต็มอโดยถ้วนไม่ให้ เป็นทวารที่จะต้องให้สภาฯ หนักอกหนักใจใน การพิจารณางบประมาณต่อไป

นายไฉว อินทรประชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสัตตพรคโลก กล่าว ว่า ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐบาลก่อนว่า พระราชบัญญัติ ปรับปรุง กระทรวง ทบวงกรมซึ่งสภาฯ ได้ตั้งมติไปเมื่อนานนี้ ประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว หรือยัง

พ.ร.ต. พระยาศรีวิบูลย์ ว.น. กล่าว ว่า ในเรื่องการประกาศเป็น กฎหมายแล้วหรือยังนั้น ท่านย่อมทราบมาก่อนประกาศจะต้องนำความ กราบบังคมทูลเสียก่อน เมื่อถึงพระปรมาภิไธยเมื่อไรเราก็จะได้ ประกาศ ใช้เมื่อนั้น ซึ่งนั้นก็ทยอยกันไป ไม่ใช่ว่าชัอน ๆ กันไปเมื่อไร ก็จะต้อง ลงพระปรมาภิไธยเหมือนกัน

นายไฉว อินทรประชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสัตตพรคโลก กล่าว ว่า ข้าพเจ้าต้องใจอยู่ว่าเวลานี้เรายังไม่มีกระทรวงและยังไม่มีเสนาบดีกระทรวง แล้วจะมาออกพระราชบัญญัติโอนเงินกันได้อย่างไร

ขุนศรีนครนิติศึกษากร กล่าว ว่า ในข้อข้องใจของสมาชิกนั้น ข้าพเจ้าได้แถลงแล้วว่าเราได้เห็นความจำเป็นที่จะต้องตั้งมติว่ายอมให้จัด มั่งการงานเป็นกระทรวงเป็นกรมเช่นนี้ได้ ก็เมื่อความจำเป็นมั่งอยู่เช่นนั้น ในการที่จะปด้อยให้การโอนนั้นได้ผ่านไปเปล่า ๆ ก็เหมือนหนึ่งว่าเราตั้งใจจะ ขยายงานแต่เราไม่ยอมให้เงินซึ่งจำเป็นเหลือเกินซึ่งรัฐบาลก็ไม่สามารถ

จะกระทำได้ ถึงแม้ว่าในเรื่องนี้คงจะยังไม่ได้รับประกาศในราชกิจจานุเบกษาแต่ฉันนึกถึงบททองนั้น ๆ ว่า ถ้าได้ประกาศมาใน ๒-๓ วันนับตั้งรัฐบาลจำเป็นจะต้องตั้งและปรับปรุงคนเข้าบรรจุตำแหน่งใหม่ และหากว่าเป็นการไม่สามารถจะจัดทำไม่ได้ รัฐบาลก็ไม่สามารถจ่ายเงินไปโดยเปล่าประโยชน์ การโอนก็ไม่น่าจะผิดไปประการใด

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า พระราชบัญญัติการโอนเงินรายนี้ ได้กระทำในเงินที่เราอนุญาตไปแล้ว และประกาศพระราชบัญญัติเมื่อวานนี้ ซึ่งเราได้ลงมติไปแล้วว่า ให้จัดปรับปรุง กระทรวงทบวงกรมขึ้น เมื่อเราจะไม่โอนเงินไปให้แล้วรัฐบาลจะได้เงินที่ใหม่มาใช้ รัฐบาลนั้นเปรียบประดุจดังว่านายงานของราษฎรราษฎรนั้นเป็นเจ้าของงานทั้งหมด เมื่อนายงานเห็นว่าเงินไม่พอ เราเป็นเจ้าของงานถ้าเราส่งเงินในทางที่ไม่จำเป็นแล้ว ใครจะทำงานให้เราได้ ท่านจงพิจารณาเหตุให้มาก ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่จำเป็น จึงควรให้รับหลักการได้และขอให้ลงมติทีเดียว

นายกิมทะ ฯ ขุนนิรันดรชัย รับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เมื่อมีผู้เสนอขอให้ลงมติ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมลงมติว่าควรจะมีหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ผู้ใดเห็นว่าควรจะมีหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา โปรดยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือพร้อมเพรียง เป็นอันว่าประชุมรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา

ร.ต. หอดวงษ์รังนาวาดีสวัสดิ์ ร.น. กล่าวหาว่า ขอให้พิจารณา
รอดแต่ยง

ประธานสภาฯ กล่าวหาว่า รัฐบาลขอให้พิจารณาร่างนี้รอดแต่ยง
จะมีผู้ใดขัดข้องของอะไรหรือไม่ ไม่มีผู้ใดขัดข้องพิจารณารอดแต่ยง

เลขาธิการสภาฯ อ่าน ร่างพระราชบัญญัติโอนเงินงบประมาณ
ประจำปี พุทธศักราช ๒๔๗๗ ฉบับที่ ๒

ประธานสภาฯ กล่าวหาว่า ไม่มีผู้ใดโต้แย้ง เป็นอันว่าผ่าน
ระเบียบวาระที่ ๒ แล้ว บัดนี้จะได้พิจารณาเป็นวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่า
ควรจะออกพระราชบัญญัตินี้ไซ้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าให้พระราชบัญญัติ
ออกใช้เป็นกฎหมายได้

ประธานสภาฯ กล่าวหาว่า บัดนี้จะได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
รถยนต์แก้ไขเพิ่มเติมที่ครั้งมาแต่คราวก่อน ตั้งต้นด้วยมาตรา ๖

พระยามานวราชเสวี กล่าวหาว่า ในพระราชบัญญัติรถยนต์นี้
รัฐบาลได้เสนอแปรญัตติในมาตรา ๖ ข้อ ๖ คำว่า ๓๐๐ กิโลเมตรให้
แก้เป็น ๒๕ กิโลเมตร และที่จำกัดไว้ ๓๐๐ ตะ ๒๐ ให้แก้เป็นร้อย
ตะ ๓๐ กรรมการไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอประธานเสนอ

ในที่ประชุม^{๕๕}นอกคราวหนึ่ง ในพระราชบัญญัติรถยนต์มาตรา ๖ ข้อ ๖
 นนทบุรี^{๕๕}ความสำคัญอยู่ว่ารถยนต์สาธารณะที่ใช้การอยู่ในจังหวัดที่มีถนนลาด
 ยางหรือถนนหินมีความยาวต่ำกว่า ๓๐๐ กิโลเมตร^{๕๕}นั้นทางรัฐบาลเสนอขอ
 ให้เป็น ๕๕ กิโลเมตรเป็นการสมควร เพราะเหตุว่าถนนในจังหวัดใด
 ที่มี ๓๐๐ กิโลเมตร^{๕๕}นั้นถนนย่อยจังหวัดเต็มที นอกจากกรุงเทพฯ พระ
 มหานคร^{๕๕} ที่ถนนก็เล็กน้อย เพราะฉะนั้นเกรงว่า ๓๐๐ กิโลเมตร^{๕๕} น
 ที่กรรมการไม่ยอมให้แก้ ที่สมาชิกได้เข้าไปจะเป็นหมิ่นอยู่^{๕๕}นั้นเอง
 เพราะเหตุว่าอย่างจังหวัดต่างก็มีถนนยังไม่ถึง ๓๐๐ กิโลเมตร^{๕๕} รถที่
 วิ่งอยู่ในนั้นได้รับค่าลดหย่อนค่าเสียทะเบียนร้อยละ ๒๐ แต่ถ้าออกจาก
 ต่างไป^{๕๕}ไปเชียงใหม่รถคนนั้นก็จะเสียภาษีเท่ารถยนต์^{๕๕}อย่างอื่น เพราะ
 ฉะนั้นเพราะรถยนต์ใช้อยู่ในจังหวัดที่มีถนนเพียง ๓๐๐ กิโลเมตร^{๕๕}นั้นหา
 ยากเต็มที เพราะฉะนั้นเพื่อความสมควรและเพื่อความสะดวกขอให้เป็น ๕๕
 กิโลเมตร^{๕๕} ส่วนที่ขอให้ลดลงมาร้อยละ ๒๐ ข้าราชการเห็นว่าเป็นการมาก
 เกินไป แต่เมื่อเห็นว่าเป็นการสมควรลดลงมาร้อยละ ๓๐ เป็นการพองาม
 พอควรแล้ว เพราะเหตุว่าการเก็บภาษีอย่างนี้ เก็บภาษีในการใช้มาก
 กว่าอย่างอื่น ค่าที่รัฐบาลขอ^{๕๕}นั้นก็เห็นสมควร แต่อย่างไรก็ดีสำหรับ
 ที่จะลดลงมาแทนเงินหลวงที่จะเก็บได้^{๕๕}ก็ลดลงไป ๒๐,๐๐๐ บาท^{๕๕} แต่ไม่
 ใช้เล็กน้อย

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าววา
 ข้าราชการเสนอว่าที่ประชุม^{๕๕}ควรจะพิจารณาร่างตามลำดับลงมา^{๕๕} ควร

จะพิจารณาเริ่มด้วยอนุมาตรา ๒ เดี่ยก่อน ที่ว่าด้วยรณนตรีตั้งนตัว
ว่าจะคงไว้ตามกรรมวิธีการ หรือจะแก้อย่างไรขอให้พิจารณาในข้อ
เหล่านี้เสียก่อน ไม่ควรจะเลยไปเสีย

นายมิ่ง เลาหิเรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าว
ตามอนุมาตรา ๒ นั้นเขาเพียงมีความสงสัยอยู่ว่า รณนตรีตั้งนบุคคล
ให้เก็บภาษีตามน้ำหนักรณนตรี รวมทั้งน้ำหนักกับบรรทุกที่อนุญาตอย่าง
มากเกินกิโลกรัม ได้ต่อเติมค่าไถ่จากนค่าสำหรับบรรทุกของ
ที่เมื่อถึงอัตราภคจะเก็บค่าภาษีรณน ได้มีค่าจากรณนตรีชำระ
หรือสำหรับตากจุง ทั้งนี้ก็ยังมีมีความสงสัยอยู่ว่าในรณตั้งนบุคคลที่
ใช้บรรทุกของนั้นจะได้ ใช้เก็บด้วยอัตราใหม่หรือไม่

นายมัญญ บวิษฐ์ติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าว
ตามข้อความตอนต้นอนุมาตรา ๔ มีอยู่แต่จว่ารณนตรีนอกจากที่บังคับได้
ในอนุมาตรา ๒ แล้วจะต้องเก็บตามอนุมาตรา ๔ นี้ คือเก็บช่องเดียว
กับกับช่องที่ ๓ เช่นเดียวกับรณชำระ

ด. ยูเกียรติ ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
ที่ท่านสมาชิก มีความข้องใจอยู่ นั้นขอให้ท่านกรรมวิธีการโปรดพิคไป ดู
อัตราค่าภาษีในช่องที่ ๒ บอกว่า รณนตรีชำระสำหรับบรรทุกของ
หรือสำหรับตากจุง หรือในอนุมาตรา ๒ ของมาตรา ๖ นั้นมีบอก
รณนตรีตั้งนบุคคลซึ่งไม่ใช้รณสำหรับบรรทุกของและตากจุง ต่างกัน
เช่นนี้ เพราะฉะนั้นขอได้ โปรดอธิบายอีกครัง

นายมนูญ บวิสุทธิ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าววา
 ตามที่เขียนไว้ นเมื่อแปลแล้วก็ได้ ความชัดแล้ว ว่ารถที่เราจะเก็บ ตาม อนุ
 มาตรา ๕ นี้ไม่ใช่รถที่ระบุไว้ในอนุมาตรา ๒ เพราะฉะนั้นเมื่ออนุมาตรา ๕
 ก่อนนั้นกินความถึงรถอนุมาตรา ๒ แล้ว รถยนต์ส่วนบุคคลที่ใช้บรรทุก
 ของ หรือตากจึงก็เก็บอย่างเดียวกับรถสาธารณะ ปัญหาข้อนี้รับรองว่าจะ
 ไม่มีข้อขัดข้อง ที่เขียนเช่นนี้คือว่าเราคงรูปเดิมของพระราชบัญญัติเดิมซึ่ง
 ทางการได้ปฏิบัติเก็บเช่นนี้เหมือนกัน ไม่มีปัญหาอันใด

นายมิ่ง เตาทวีเรน ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าววา
 เมื่อถ้าจะให้คงไว้ ตามรูปเดิมคือพระราชบัญญัติ รถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม
 พุทธศักราช ๒๔๗๕ แล้ว คงจะเขียนไว้ว่ารถยนต์ทุกประเภทสำหรับ
 บรรทุกของหรือตากจึงเช่นนี้จะได้อีกกินความดีกว่า

นายมนูญ บวิสุทธิ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าววา
 คณะกรรมการพิจารณาขอขึ้นตามทเขียนมาน เมื่อไม่ตกลงจะเอาอย่างไรก็
 แล้วแต่ที่ประชุม

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าววา เมื่อ
 ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

ประธานสภาฯ กล่าววา ประญัตติไว้หรือเปล่า

นายมิ่ง เตาทวีเรน ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าว
 ว่าข้าพเจ้าได้ประญัตติไว้

ประธานสภา ฯ กล่าววา จะให้ แก้ว กระไร

นายมีง เถาเทเวณ ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าววา
ข้าพเจ้าแปรญัตตินั้นมีว่า รายนคร ส่วนบุคคลหรือสาธารณสำหรับ
บรรทุกของหรือสำหรับตากจุง เมื่อมี ในตอนท้ายอนุมาตรา ๔ นั้นแล้ว
ข้าพเจ้าพอใจแล้ว เพราะฉะนั้นขอถอน

ประธานสภา ฯ กล่าววา ผู้แทนแปรญัตติขอถอน เพราะไม่คิดใจ
ในข้อนี้แล้ว เป็นอันว่าผ่านต่อไป

ด. ยู เกียง ทองสงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าววา
ในอนุมาตรา ๒ นั้น ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติเพิ่มภาษัรายนคร ส่วนบุคคล
ที่ข้าพเจ้าขอเพิ่มภาษัรายนคร ส่วนบุคคลนั้น ข้าพเจ้าจำได้ว่าก่อนที่จะ
ได้ ส่งมาตราไปให้คณะกรรมธิการปรับปรุงใหม่นั้น เราได้พูดถึง
ความพุ่มเพอຍ ของพลเมืองประเทศสยาม ที่จำเป็นจะต้อง เอาเงินจ่าย ออก
นอกประเทศในการซื้อรถยนต์มาใช้ แต่ว่าการที่เราจะเพิ่มภาษัรายนคร
ส่วนบุคคลนั้นข้าพเจ้าได้ คิดถึงทางได้ เดี่ยวในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.
๒๔๗๕ บัญญัติไว้ว่ารถสาธารณจะจดทะเบียน ออกไปอนุภาคเป็นรถ
บุคคลไม่ได้ ถ้าหากว่าเราได้เพิ่มภาษัรายนคร ส่วนบุคคลให้ม้อตราเท่า
เทียมกับรถสาธารณแล้ว รายนครของส่วนบุคคลนั้นจะนำไปจดทะเบียน
เป็นรถสาธารณได้ ทั้งสิ้น แล้วใช้ประโยชน์ได้ตั้งอย่าง นอกจากส่วนตัว
แล้วมิใช่สาธารณได้อีก ทำให้รถยนต์สาธารณนั้นยิ่งเสื่อมทรามไปแต่

ทว่าเราคงคิดถึงปัญหาในการที่เราตัดสินใจของผู้เจ้ของรถยนต์
 ข้างเจ้าขอซักค้อย่าง และขอประทานโทษในการที่จะต้อง พุดความจริงใน
 ๕๕ ๕๕ ๕๕
 ทนเช่นข้าราชการ บางท่านมีเงินเดือนและชวราพอสมควรแก่ชีวิตต้องการ
 ความโก้และพมไปชื้อรถยนต์ โดยผ่อนเงินเชื่อ เท่ากับเป็นหนี้
 บริษัทฝรั่งอย่างไรก็ตาม เราพยายามคิดสิ่งนี้ แต่เราไม่สามารจะหา
 พระราชบัญญัติหรือบทบังคับใดๆ เมื่อคณะกรรมการได้เชิญข้าพเจ้า
 มาพบ ข้าพเจ้าได้ตั้งข้อสังเกตถามว่า คณะกรรมการนั้นจะมอบหมาย
 ๕๕ ๕๕ ๕๕
 ดังใดอย่างไรบ้างที่เราจะตัดสินใจของผู้ที่จิตใจเสียใจในทางที่ไม่
 ๕๕ ๕๕ ๕๕
 เป็นประโยชน์เหล่านั้น คณะกรรมการก็สิ้นศีรษะไม่รู้ว่าจะหาทางอย่างไร
 ๕๕ ๕๕ ๕๕
 ได้ ข้าพเจ้าจึงได้ขอแปรญัติเพิ่มเติมที่แนบมาซึ่งเป็นส่วนเล็กน้อย

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวต่อ
 ๕๕ ๕๕ ๕๕
 เหตุที่กรรมการไม่ได้เพิ่มขึ้นตามทขอ และได้คงไว้ นนเป็นที่ที่
 กรรมการจะทำได้ แต่เหตุใดกรรมการจึงได้ทำเช่นนั้น ในคณะ
 ๕๕ ๕๕ ๕๕
 กรรมการพิจารณาพระราชบัญญัติคนหวนไหวอยู่แล้ว ในเรื่องที่เรา
 ๕๕ ๕๕ ๕๕
 แก่ เราแก่ ผลสรุปทีเดียว แล้วข้าพเจ้าขอเรียนถึงพระราชบัญญัติแก้ไข
 ๕๕ ๕๕ ๕๕
 เพิ่มเติม เดิมทีเดียวที่รูปร่างเด่นอนมานั้น รูปร่างไม่ได้เป็นเช่นนั้น แล้วคือ
 ๕๕ ๕๕ ๕๕
 มาตรา ๓ รับเอามาเป็นเรื่องของสภา ๓ ขยายหลักการไปแต่ก็กลายเป็น
 ๕๕ ๕๕ ๕๕
 เรื่องของสมาชิกไป แต่ต้งกรรมการวิสามัญชน แล้วพระราชบัญญัติ
 ๕๕ ๕๕ ๕๕
 นเปลี่ยนแปลงจนผิดรอย ทนเมื่อคณะกรรมการได้รับช่วง ต่อกันมาจน

ถึงซึ่งข้าพเจ้าที่รบอยนั้น ขอเรียนด้วยความจริงว่ากรรมาธิการรู้สึกหนัก
 ใจมาก หรือรู้สึกไม่ในทำนองเดียวกับภาษาอากรมฤตก หรือเรามอง
 ขนภาษกันใหญ่ แต่จะนมบปรากฏแล้ว เหตุผลไม่มีติดกับพระราชบัญญัติ
 นเดย คือขอที่จะตัดให้ ไซรถยนครนั้น ไม่ใช่พระราชบัญญัตินี้ เราควร
 จะเพิ่มภาษศุดการจะดีกว่าแต่เราเก็บภาษเพิ่มเติมสัก ๕ เท่า นั้นแหละ
 ข้าพเจ้าเห็นว่าจะดีกว่าที่เราจะมาขนกันโดยใช้ พระราชบัญญัตินี้ แต่ท่าน
 ปลัดขอให้รถยนคร เขามาจะเป็นตั้งประจำในการงานเสียแล้ว ท่านจะ
 มาทำอย่างไร ในขณะที่รถยนครเต็มบ้านเต็มเมืองเต็มเมือง การบังคับเคมที่
 หรือ แต่คณะกรรมาธิการเคารพต่อสภา ฯ นี้ เมื่อสภา ฯ รับหลักการ
 เราก็พยายามกักตุนทำกันไปตามแนวที่สภา ฯ ทำได้ความกำลังความสามารถ
 เท่าที่จะทำได้ ที่ข้าพเจ้าพูดขออย่าเห็นว่ข้าพเจ้ามรถยนคร ข้าพเจ้า
 จะตามท่านเต็มมือในเมื่อเสียงข้างมาก แต่ขอให้ราระวัง ขอให้รัฐบาล
 ออกกฎหมายใช้แก่ประชาชนอื่น นี้เป็นเรื่องของสภา ฯ เสียแล้ว ไม่ใช่
 นโยบายของรัฐบาล รัฐบาลเคยพูดว่าไม่เกี่ยวข้องกับช่วย ในเวลาที่เรารู้
 เรื่องนี้ รัฐบาลไม่รับผิดชอบ เรื่องจึงกลายเป็นว่าสภา ฯ ขนภาษเอา
 เอง จะขึ้นไปถึงไหน ที่ขนอยู่นักพออยู่แต่ เพราะฉะนั้นคนอื่น
 มิตรปฏิบัติวางเช่นนี้ กรรมาธิการเห็นว่าจะทำไม่ได้ กรรมาธิการทำไป
 นั้นก็คิดกันไปตามส่วนใหญ่ ข้าพเจ้าเห็นอีกว่าไม่ควรจะใช้กฎหมายนี้เสีย
 อีกในเวลานี้ ด้วยเหตุที่ว่ามาแล้วนี้ ข้าพเจ้าขอจึง ขอนัดมาอีกว่าเท่าที่
 เป็นอย่างนี้ควรจะอยู่แต่

นายมังกร เดาศรีเรือน ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าววา
ตามที่กรมการិการ ขมิปรายมาแต่ัว ข้าพเจ้า เห็นว่าดูตามร่าง นี้แต่ัวในรค
ด้วน บุคคลนั้น มิใช่ว่ากรมการิการ นี้จะไ้รักษาให้ คง ที่ ตามร่าง พระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ กัดมัดค้อตราถยนตรีด้วนบุคคล
อย่างเมือก ด้งเช่นรคด้วนบุคคลมีขนาด ๒๕ แรงม้า ซึ่งได้ ใช้อยู่มาก
ในเมืองไทยเวลานี้ แต่ัวตามพระราชบัญญัติรถยนตรีแก้ไขเพิ่มเติมปี
พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้นมีจกเก็บแรงม้าละ ๓ บาท ซึ่งจะต้องเสียหนึ่ง ๗๒ บาท
ต่อ ๓ คัน แต่ัวเมื่อดูตามอัตราที่กรมการิการได้แก้มาแล้วจะเห็นได้ว่า
จะเสียเพียง ๔๕ บาท เท่านั้น

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าววา
ในการที่จะพิจารณาอนุมาตรา ๒ เกี่ยวกับภาษีรถยนตรีด้วนตัวนี้ คณะ
กรมการิการได้ พยายามพิจารณาอย่างรอบคอบทุกแง่ทุกมุม และยิ่งกว่า
นั้นยังได้ ไ้ถามผู้ ทมความรูกความชำนาญเป็นพิเศษอีก และได้ ถามท่าน
รัฐมนตรีด้งในขณะนั้นด้วย ว่าการที่เราแก้ไขอย่างนี้จะเป็นการทำให้
รายได้ สำหรับรถยนตรี ด้วนตัวบุคคลนั้นลดน้อยลงหรือเพิ่มขึ้น หรือว่า
เราจะเก็บรถยนตรี ด้วนตัวแพ่งชน ก็ไ้รับตอบว่ารถยนตรี ด้วนตัว บาง
คัน จริงอยู่อาจจะไ้ลดค่าภาษีด้งบ้าง แต่ด้วนมากจะต้องถูกเพิ่มขึ้น
เพราะฉะนั้นผลที่จะไ้ นี้ก็ค้อว่า รัฐบาลจะไ้ ก้าวไ้โดยร่างใหม่หมดตายพัน
บาท เมื่อคณะกรมการิการได้สอบถามไ้ความเช่นนั้น จึง เห็นว่าการ

กันก็ไม่ได้ทำให้รัฐบาลเสียประโยชน์ และก็ไม่ได้เป็นการทำให้เดือดร้อนเกินไป
ไป คณะกรรมการได้พิจารณาถึงเหตุผลในทางการเมืองที่สุดด้วยว่า
ขณะนี้เราควรจะทำอย่างไร คณะกรรมการได้พิจารณาทุกแง่ทุกมุม
แล้ว จึงเห็นว่าเท่าที่ท่านคิดแล้ว

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า การที่เราจะพิจารณาในเรื่องรถยนต์ส่วนบุคคลกับรถยนต์
สาธารณะ เป็นปัญหาในระหว่างคนมีกับคนจนซึ่งเรา ควรจะตามนโยบาย
ของรัฐบาล นำจะัดมานประโยชน์ของคนมีกับคนจนได้ เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าคิดว่า การที่กรรมการไม่ยอมเพิ่มภาษีรถยนต์ส่วนบุคคลขึ้น
เป็นนโยบายก็แล้ว

ค. ยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่า
ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าจำได้ว่าท่านรัฐมนตรีก็กล่าวว่าการเก็บภาษีนั้นเราเก็บ บน
ความมั่งมี แต่ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าท่านผู้ที่มีรถยนต์นั้นอยู่บนความมั่งมี
หรือเปล่า ข้าพเจ้าคิดไปอีกทางหนึ่งว่าถ้าเขามีเงินอยู่ใน กระเป๋า ของ เขา
เขาจะซออะไรก็ไม่ห้าม ข้าพเจ้าขอกล่าวในนามของผู้แทนราษฎรว่าข้าพ
เจ้าขอถอน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ขอถอนก็แล้ว อนุมัติตรา ๖ ต่อไป
นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ที่กรรมการเพิ่มขึ้นอีก ๓ ชั้น คือตั้งแต่ ๒๕๐๐ ไปอีก ๓ ชั้น

ทำให้รถยนต์ ด่วนบุคคลที่มีอัตราน้ำหนักบรรทุกทั้งหมดน้ำหนักรถยนต์
คงเสียภาษีเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม ๕๐ บาท ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการเพิ่ม
ภาระแก่บุคคล ข้าพเจ้าไม่เห็น ชอบด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่าควรคงไว้ตาม
ร่างเดิม

ขุนพิเคราะห์คดี รับรอง

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่ ใน
อนุมาตรา ๒ ของมาตรา ๖ นี้ ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ คือว่า สำหรับ
ภาษีรถยนต์ ด่วนบุคคลนั้นขอให้ เก็บเป็นครั้งหนึ่ง ที่ได้ ให้เก็บโดย
เหตุเช่นนี้เพื่อประสงค์อยากจะให้ ประเทศเรามีความเจริญขึ้น ไม่ใช่มี
ความประสงค์ในเรื่องคนมีคณจน เพราะว่าประเทศเรา เจตนาให้รถยนต์
และสินค้าต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้นได้มาจากนอก จนเอาเงินทองของประเทศ
เราออกไปเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าควรจะให้เก็บภาษีรถยนต์
ด่วนบุคคลครั้งหนึ่งของรถยนต์สำหรับคนและลากจูง

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่
ข้าพเจ้าคิดว่ากรรมาธิการได้เสนอความเห็นทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่ในฐาน
ที่เป็นตัวแทน ของ สภา ฯ จะ คงดงกันประการใดขอให้ เป็นที่ของสภา ฯ
กรรมาธิการจะอยู่เฉย ๆ

นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่
ไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายแล้ว ข้าพเจ้า ขอเสนอให้ลงมติว่าจะแก้ตามแปร
ญัตติของสมาชิก ๒ ท่านหรือไม่

นายมีง เดาทเรนุ นายตามยู่เกียง ทองตงยา รับรอง

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวถึง
เพราะเหตุว่าหลายคนได้เสนอไว้ หากว่าจะพิจารณาญาติแล้ว ข้าพเจ้า
ขอได้โปรดให้ตั้งญาติว่า จะแก่หรือไม่แก่เสียก่อน แล้วจึงพิจารณาว่า
จะแก้อย่างไร

ประธานสภาฯ กล่าวถึง ผู้ใดเห็นว่าควรจะแก่ในอัตราตามที่
ผู้แปรญัตติได้^๕นี้ ก็มีให้เก็บครึ่งอัตราของรายนตร์ข้าราชการแล้วก็มี.

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวถึง คือ
เมื่อก่อนสมาชิกผู้แทนอุบลฯ ว่าขอให้ตัดตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ ที่กรมราชการ^๕
เพิ่มเงินเดือน ๒๕๐๑^๕ ขึ้นไปอีก ๓๕๑๕^๕ ๔๕๑๑^๕ ขอให้คงไว้ตามร่างเดิม
แต่เมื่อท่านอีก^๕ผู้หนึ่งคือผู้แทนจังหวัดชลบุรี และอีกหลายท่านให้เพิ่ม
ครึ่งหนึ่ง

ประธานสภาฯ กล่าวถึง ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรีขอแก้.....

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวถึง คือ
ว่า นายทองอินทร์^๕ฯ ขอให้ตัด ๔๕๑๑^๕ขึ้นนอก ขอให้คงตามร่างเดิม แต่
สมาชิกผู้แทนชลบุรีขอให้เก็บครึ่งหนึ่ง

ประธานสภาฯ กล่าวถึง จะให้ลงมติก่อนว่าจะแก่หรือไม่ ถ้า
แก่แล้วจะแก้อย่างไร

นายโต ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่่า แก่
หมายความถึงตัดออกด้วย ในเรื่องตัดออกกรรมสิทธิ์ไม่ชัดของ

พ.ร.ต. พระยาศรัยทนต์ เ็น ร.น. กล่าวว่่า ข้าพเจ้าขอเสนอ
ให้ตั้งปัญหาเป็น ๓ อย่าง ๆ ของผู้แทนจังหวัดธนบุรีเป็นอย่างหนึ่ง อย่าง
หนึ่ง ของ ผู้แทนจังหวัด อุบล นั้น อย่าง หนึ่ง กับ ตาม ร่าง ของ กรรมสิทธิ์
อย่างหนึ่งว่าทะเล ๒ อย่าง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ข้าพเจ้าเห็นว่่าจะ.....

นายพัก ฌ่งขตา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่่า มี
ผู้เสนอขอให้ตั้งมติว่่าจะแก้หรือไม่แก้ เมื่อแก้แล้วจะแก้ว่่าไร คง
กันอีก

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า แก้หรือไม่แก้เดี๋ยวก่อน เมื่อแก้แล้ว
จะทำว่่าไร ผู้ใดเห็นว่่าควรแก้ โปรดยกมือขึ้น.....

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่่า เมื่อก
บอกว่่าแก้ ครังต้องบอกว่่าแก้ก็ เพราะฉะนั้นไซ้ไม่ได้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ประเดี๋ยวข้าพเจ้าจะ.....

ขุนส่งมาหารทิศคี กล่าวว่่า ข้าพเจ้าอยากจะขอเสนอว่่าควร
ตั้งมติดังนคกว่่า คือเรื่องแก้หนี้ไม่ระเพราะแต่ลดมีเพิ่มด้วย การใดจะ
ถ้ามากมาก เพราะฉะนั้นเราควรจะโหวตที่ระบัญญัติกว่่า ว่าแก้ว่่าเพิ่ม
จะแก้หรือไม่แก้ ถ้าว่าไม่แก้แล้วเพิ่มก็ตกไป อย่างดคนั้นจะแก้หรือไม่แก้

เมื่อไม่แก้แล้วก็ตกไป คงเป็นอย่างตามเดิมนั่นเอง มีหลักใดหลักหนึ่งแล้ว
เช่นเพิ่มและลดก็ไม่จำเป็นจะต้องไวคเดย

นายพัก ณ สงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่
ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าจะมีเรื่องน่าแย้งอะไรเลย เมื่อสมาชิก ๒ คนมีปัญหา
ว่าจะลดทั้งสอง เพราะฉะนั้นจะลงมติอย่างเดียวกับแก้หรือไม่แก้ก็ได้

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่ ถ้า
หากว่าจะบอกว่แก้หรือไม่แก้ ถ้าจะว่แก้แล้ว สมาชิกขบด ๆ ต้อง
ยกมือว่แก้ แต่ว่าขัดใจกับสมาชิกชนบู่ซึ่งเห็นว่ไม่ควรเพิ่ม เพราะ
ฉะนั้นควรจะเอาปัญหาที่ลดกันดีกว่า สมาชิกเห็นว่เพิ่ม สำหรับชนบู่
แล้วจะยกมือว่ไม่ควรเพิ่มทีเดียว ถ้าพูดถึงว่แก้แล้วเขาก็ยกมือ เพราะ
ฉะนั้นเขาคงคนเดียวจะยกมือโดยแคใจ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่ควร
จะลงคนละที

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะตั้งปัญหาใหม่
เอาตามทีผู้แทนจังหวัดอุบล ฯ เสนอมา แล้วทีหลังจะตั้งปัญหาตามที
ผู้แทนจังหวัดชนบู่ ตามทีผู้แทนจังหวัดอุบล ฯ เสนอว่ควรจะให้ตัดเด
ทีเพิ่มให้คงไปตามร่างเดิม คือทีเพิ่มขึ้น ๓๓๕, ๓๓๐ นงก ไปเป็นร่าง
เดิมกม ๓๗๕๓ ถึง ๒๐๐๐ แล้วตั้งแต่ ๒๐๐๑ ขึ้นไป ๓๐๐ บาทน ตามที
เสนอให้กลับมาเป็นตามเดิม ผู้ใดเห็นว่ควรจะแก้กลับมามาตามเดิมดังที
ผู้แทนจังหวัดอุบล ฯ เสนอขึ้นมา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๐ คน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้ตามร่างของ
กรรมวิธีการที่เสนอมาใหม่ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๕ คน เป็นอันว่าให้คงได้ตามร่างกรรมวิธีการ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ทั้งนี้ตามที่คำแปรญัตติของผู้แทนจังหวัด
ชลบุรีทำให้เก็บรถยนต์ส่วนบุคคลคันหนึ่งของรถยนต์ราชการรถหรือ
ไม่

นายทองอยู่ พุ่มพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า
ถูกแล้ว

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้ตามที่ผู้เสนอ
แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๘ คน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้ตามร่าง
กรรมวิธีการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๘ คน เป็นอันว่าให้คงได้ตามร่างของกรรมวิธีการ

ขุนประเจตรัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก กล่าวว่า
ในอนุมาตรา ๓ ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ว่า รถแท็กซี่ควรใช้เป็นเครื่องมือ
ถือกรรมให้แก่กันละ ๓ บาทนั้น เหตุผลที่ข้าพเจ้าแปรญัตตินั้นก็เพราะว่า
ประเทศสยามเป็นประเทศที่ทำการถือกรรม จนเราเรียกกันว่าการถือกรรม

เป็นกระดุกหลังของประเทศ เติบโตการที่เราทำกันยั้งอาศัยแรง
โคกระบือทำกันอยู่อย่างโบราณ เรายังต้องการที่จะช่วยเห็ดือแรงงาน
ให้ชาวนาทุ่นค่าใช้จ่าย ให้ทำงานได้มากแคะค่าใช้จ่ายแต่น้อย แคะ
ต้องการจะบุกนาให้มากขึ้นไปได้อีก เพราะเหตุที่บ้านเมืองเรายังมี
ทำไร่ทำนาได้อีกมาก การที่จะให้ดำริ้วประโยชน์เช่นนั้น เราต้อง
อาศัยเครื่องมือ ๆ ที่เหลืออยู่กลือเครื่องมือแทรกเตอร์ เหลืองานที่จะใช้เร็วกว่า
โคกระบือ หรือแรงคน ทนวิถแทรกเตอร์ที่เราจะเก็บคันละ ๓๐ บาท
ตามทคณะกรรมการได้บันทึกไว้แต่ครั้งก่อนว่า เห็นว่าด้วยเป็นประเภท
หมจันจนน้อย ชาวเจ้าไม่เห็นด้วยในทำนองนั้น เพราะเราจักถือว่ารถ
ประเภทน้อยควรจะได้เก็บภาษีแพง ๆ เช่นนั้น ไม่ใช่เป็นเหตุที่เราควรจะได้
นึกถึง ความจำเป็นของประเทศเราต้องการรถชนิดนั้น เราต้องเก็บ
ให้ถูก เป็นการที่สนับสนุนถักดีกรของเรา ก็ด้วยเหตุนี้แหละชาวเจ้าเห็นว่า
เพียงคันละหนึ่งบาทก็พอแล้ว

นายโต ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่า
คณะกรรมการไม่ชัดของแต่ดัดภา ๆ

นายมนูญ บริสุทธิ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
ตามทท่านผู้เปร ญคดีได้อย่างบันทึกของกรรมการนั้น เป็นแต่ส่วนหนึ่ง
เท่านั้น ความจริงที่คณะกรรมการไม่ได้แก้ไขให้ นั้น ยังมีเหตุผล
อย่างอื่นอีก กล่าวคือรถแทรกเตอร์นั้นยังจะเอาไปใช้รับจ้างต่าง ๆ ย่อม

เป็นการได้ประโยชน์อยู่ในตัวแล้ว เพราะฉะนั้นการที่จะเสียภาษีบด
๓๐ บาทเช่นนี้ คณะกรรมการก็ไม่เห็นว่าหนักเพียงไร กรรมการ
เห็นว่าเท่าที่คงไว้ นี้ก็น่าจะเดือดร้อนอะไรจึงไม่ได้แก้ไขให้ แต่ถน
ก็แดงแต่ประชุมกันจะเห็นว่าแก้หรืออย่างไร

นายสร้อย ญ่นำปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่
ตามหนังสือมาชิกขอแปรญัตติว่ารถแทรกเตอร์เป็นบด ๓ บาทนั้น ข้าพเจ้า
เห็นชอบด้วย เพราะเหตุว่าการทำนาในเมืองไทยได้อาศัยควายมาตั้งแต่
บรรพบุรุษของเราแต่ไม่เปลี่ยนสักที ควายจะเป็นสินค้าที่เราควรจะ
ส่งออกไปขายเมืองนอก ไม่ใช่เอาไว้ทำนา ตามความเห็นของข้าพเจ้า
การทำนานั้นต้อง การความเร็วเป็นการใหญ่ และต้องการความสะอาด
การใช้ควายนั้นเป็นของที่ขายได้ รถแทรกเตอร์ ก็สมควรที่จะออก
หนุนให้มี ถ้าหากว่ามีแล้วคนไทยเราจะทำและอาจจะคิดทำรถแทรกเตอร์
ก็ได้ อีกประการหนึ่งที่กรรมการเป็นห่วงว่าการใช้ ไม่ใช่เพราะ
แต่บุคคล แต่เจ้าของคนเดียวโดยอาจจะไปใช้รับจ้างผู้อื่นแล้ว นอก
จากได้ประโยชน์แก่ผู้รับจ้างแต่ยังเป็นประโยชน์ที่เขาแพ้ความรู ให้แก่
บุคคลอื่นอีกด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการสมควรแล้วขอ
แปรญัตติให้เสียบด ๓ บาท

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่
ข้าพเจ้าพูดในฐานะสมาชิก ข้าพเจ้าได้ฟังแล้วขอพูดไม่ได้ เพราะ

เหตุว่าควรจะไปวิ่งรถแทรกเตอร์คันละ ๔๐๐๐ บาท ขายควายไปตัวละ ๔ บาท เงินเข้าประเทศเท่าไร ออกไปเท่าไร ข้าพเจ้าอยากพูดสั้นๆ แต่ท่านรู้ได้หรือไม่ว่าดินในเมืองไทยเราใช้รถแทรกเตอร์ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นเงินเข้าประเทศมากหรือออกนอกประเทศมาก ข้าพเจ้าขอให้ท่านคิดดู

ขุนวรดิษฐ์รัฐมนตรี ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวถึง บิดนรามาถึงปัญหาถึงเรื่องที่เราจะเอาควายไถนาหรือเอารถไถนา ฝ่ายที่ว่าใช้รถไถนานั้นเหตุนี้ เพราะเหตุว่าเร็วและจะได้ขยายกิจการอันนี้ มากๆ เพื่อเป็นตัวอย่าง แต่ว่าสำหรับข้าพเจ้าคิดว่าในเรื่องนี้เราเป็นหัวโบราณไว้ก่อน คือว่าเราควรใช้ควายไถไปก่อน เพราะเหตุอะไร เพราะเหตุว่ายังไม่ถึงความจำเป็นที่จะต้องใช้รถ นข้อหนึ่ง และถ้าเรา คิดถึงทางพาณิชย์การที่เราเอารถมาไถนาเพียงไม่กี่วันแล้วรถนั้นก็ขยับ นึงอยู่ในจำนวนเงินตั้งหลาย ๆ พันบาท ซึ่งถ้าเราจะเอาเงินนั้นไปให้ เขาก็แล้ว ย่อมจะได้ประโยชน์นั้น ข้อ ๓ อีกข้อหนึ่ง เมื่อคิด ถึงทางเศรษฐกิจของชาติแล้วดูเหมือนว่าเราจะต้องการของต่างประเทศก็ คือเมื่อมีความจำเป็นเกิดขึ้นโดยแท้จริง ถ้าหากว่าความจำเป็นไม่เกิด ขึ้นโดยแท้จริงแล้ว เราต้องรอไว้ก่อน อะไรที่เราไม่ใช้ได้โดยไม่ขัด ของแล้วเราต้องใช้เช่นนั้น เราควรต้อง ระลึกถึงอีกว่าการที่เราส่งเครื่อง ไถนาเพื่อใช้นั้นมิใช่จะส่งแต่เครื่องเท่านั้นหากไม่ เราต้องส่งเครื่อง

อาหฺลยอํก นึ่หฺลตฺรขำพเจำคคควำ ในสํมยฺนถำเรำเป็ดหรือเรำขำกฺจฺงรำษฏร
 ใหใ้ช้เครื่อจกฺกรไ้ถนำเดื่อ นึ่หฺลนเป็ความเสื่อหำยของปรเทศอโย่ง
 ที่เดื่อ เพราะเหตุฉะนึ่ถำเรำใช้ควำยไ้ถนำนึ่เป็เหตุผลสํคควรยอ

ค. เทียม คีรพิธฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่ำ
 คำนคํมสํมำชิตกอบิปรำย ขอให้ถดเงินสำหริบคำเครื่อจกฺกรไ้ถนำเพียง
 บำทนนึ่ ความจริงขำพเจำเองเห็นว่ำยงไม่ถถึงเจดจำเป็น โดยเหตุที่
 ว่ำเจดถำนปรเทศสยามเรำเป็นปรเทศที่ชอบชอของต่งปรเทศทุกปรเทศ
 ก้จริงแต่ว่ำควำมจำเป็นที่จจะชอนนเรำคองชอสงที่จำเป็นจริง ๆ สິงของ
 อะไรที่เรำจะใช้ได้ เรำคควรจะใช้ของในปรเทศเรำทุกสິงทุกยอยง เดื่อ
 ปรเทศสยามเรำเจดถำนบงเกิดมกรรมกรว่งงำนขึ้นมำเป็นด่ำดึบ ถำ
 หกถำเรำใช้เครื่อจกฺกรเป็นเครื่อทำนำเดื่อ กรรมกรว่งงำนของเรำ
 จรทอชนเป็นอนนมาก เดื่อเงินของเรำจะร่วให้ถออกนออกปรเทศเยะ
 ที่เดื่อ ขอนขำพเจำไม่รังเกียจ แต่เห็นว่ำสິงของที่เรำพจะใช้จำย
 ได้สำหริบปรเทศเรำคควรจะใช้ ให้ลู่ชดึชดึเดื่อก่อน ค้วเหตุว่ำเรำจะได
 บำรุงให้ปรเทศขำพไทยของเรำชยชนช่งในถำรงงำน เช่นอย่งถำ
 ทำนำเป็นค่น เรำจะได้บำรุงให้พอกเรำชยชนช่งในถำรงงำน จจะได
 ไม่มีค่นว่งงำน เพราะฉะนึ่ขำพเจำเห็นว่ำคำนคํมที่คณะกรรมกรว่งงำนไม่
 เก็นนเป็นถำรงงำนเดื่อ

หลวงวชิรนิติปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดตากนคร กล่าววา
ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ เพราะไม่สู้จะนำเป็นปัญหามากนัก
มีดมาชิกรับรอง

นายสว่าง ศรีวิโรจน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี กล่าววา
ข้าพเจ้าจำเป็นจะต้องขออภิปรายสั้นับสนุน.....

ประธานสภา ฯ กล่าววา มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว

นายสว่าง ศรีวิโรจน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี กล่าววา
ขออภิปราย เพราะเหตุจำเป็นในเรื่องการใช้แทรกเตอร์ น.....

ประธานสภา ฯ กล่าววา ไม่ใช่ ท่านจะอภิปรายต่อไปหรือ
มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว

นายสว่าง ศรีวิโรจน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี กล่าววา
ขอเสนอว่ายังไม่ควรลงมติ

นายสรอย ณะดำปาง กับ นายฮั่ว ตามไทย รับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าววา เพราะฉะนั้น จะควรเปิดอภิปรายต่อไป
หรือจะมีต่ออภิปราย

ขุนประเจตกรคุณพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก กล่าววา
เดี๋ยวนี้^{๕๕๕}ปัญหาว่าควรจะลงมติก็นหรือไม่ เพราะฉะนั้นในตอนนั้นก็เปิด
อภิปรายได้สำหรับเฉพาะปัญหาที่ว่าควรจะลงมติหรือไม่ควร

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เหมือนกัน ลงมติหรือไม่ลงมติ หรือ
บิตอภิปรายหรือจะอภิปรายต่อไป ตั้งอย่างนั้นก็ได้ ผู้ใดเห็นว่าควรจะ
ลงมติได้ โปรดยกมือขึ้น

ผู้เห็นว่าจะลงมติได้ ๔๔ คน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่ายังไม่ควรลงมติ ให้มีการ
อภิปรายกันต่อไป โปรดยกมือขึ้น

ผู้เห็นว่าไม่ควรลงมติ ๑๗ คน เป็นอันทำให้ลงมติได้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ท่านจะให้ลงมติว่าควรแก้อนุมาตรา ๓ น
ความเดิม “๑๐ บาท” จะควรแก้เป็น “๑ บาท” ตามที่ผู้เสนอ
แปรญัตติหรือไม่ ผู้ใดเห็นว่าควรแก้เป็น “๑ บาท” โปรดยกมือขึ้น

ผู้เห็นว่าจะควรแก้เป็น ๑๗ คน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้ ๑๐ บาทตาม
ร่างของกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

ผู้เห็นว่าจะควรจะได้ ๑๐ คน เป็นอันว่าคงได้ตามร่างของ

กรรมาธิการ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ค่อยไป อนุมาตรา ๔

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ในอนุมาตรา ๓ กับ อนุมาตรา ๔ นี้ เราไม่ได้แก้ใน
อนุมาตราอื่น ๆ ข้าพเจ้าเข้าใจว่ากรรมาธิการคงเสนอไปในอนุมาตรา (๖)

“(๖)” ควรจะแก้เป็น “(๗)” และ “(๗)” ย่อมควรจะเป็น “(๘)”
เมื่อได้อ่านข้อความแล้ว ขอให้กรรมการตรวจดูเสีย

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
ขอขอบคุณสมาชิกที่เตือน และขอแก้ไขในอนุมาตรา ๔ (๗) นั้นเป็น (๘)

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า แล้ในอนุมาตรา ๓

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
และในอนุมาตรา ๓ (๖) เป็น (๗) (๗) เป็น (๘)

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เมื่อขอแก้ไขอนุมาตรา ๓ (๖) แก้เป็น
(๗) และ (๗) แก้เป็น (๘) อนุมาตรา ๔ (๗) เป็น (๘)
ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้านจะได้อธิบายที่ประชุมยอมให้แก้ตามนั้นแล้ว
ไม่มีผู้ใดคัดค้าน เป็นอันว่าให้แก้ตามนั้น

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า มีใครจะขอแก้ก่อนอนุมาตรา ๖
หรือไม่

นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า
เมื่อตะกอนทำนบรัฐมนตรีคลังได้กล่าวอภิปรายสนับสนุนแปรรูปคดีของรัฐภาค
ในอนุมาตรา ๖ แห่งมาตรานี้ ที่จะขอแก้จากร่างของกรรมการ คือ
แก้ไขข้อที่เกี่ยวกับความยาวของถนนจาก ๓๐๐ กิโลเมตร เป็น ๒๕
กิโลเมตร และอัตราภาษีที่จะลดนั้น ให้ลดลงจากร่างของกรรมการ

ทมว รัชชระ ๒๐ คงเหลือรัชชระ ๑๐ ข้าพเจ้าได้แปรญัตติใน
 อนุมาตรา ๔ แล้ว เมื่อกรรมาธิการได้ร่างอนุมาตรา ๖ ขึ้น ข้าพเจ้า
 ก็มีความพอใจ เพราะฉะนั้นในการที่รัฐบาลจะขอแก้ไขข้อความให้ผิดไป
 จากร่างของกรรมาธิการดังปรากฏอยู่บัดนี้ ข้าพเจ้าขัดข้อง เหตุผลที่
 ว่าข้าพเจ้าไม่ยินยอมที่จะให้รัฐบาลลดหย่อนลงไปนั้น ความจริงข้าพเจ้า
 ได้บันทึกไว้ในขณะที่แปรญัตติตั้งไปยังกรรมาธิการโดยละเอียดแล้ว แต่
 ทราบกันท่านรัฐมนตรีคงได้ ชำแจงเหตุผลที่ขอแปรญัตติดังที่ปรากฏ อยู่
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะกราบเรียนว่า เมื่อวันที่เราพิจารณาอาระ
 ที่ ๒ ครั้งแรก ก่อนที่จะส่งขึ้นไปให้กรรมาธิการพิจารณา ออกน
 ท่านรัฐมนตรีผู้^๒เองได้กล่าวข้อความในเรื่องเก็บภาษีรถยนต์นั้นว่า มี
 ใจความเป็นท่านของว่า การเก็บภาษีรถยนต์นั้นได้เก็บจากการใช้ คือ
 เก็บภาษีการใช้ ครั้นต่อมาอีกครึ่งหนึ่ง คือใน^๓ ท่านได้ชี้แจงว่าเก็บ
 ภาษีการใช้ แต่ข้าพเจ้าได้จากถ้อยคำของท่านได้ มีอยู่คำหนึ่งว่า การ
 เก็บภาษีรถยนต์นั้นยอมเก็บตามส่วนที่ว่า รถยนต์คันไหนจะทำให้
 ถนนเสียหายมากน้อยเพียงไร ทำให้ถนนเสียหายมากก็เก็บภาษีมาก ทำ
 ให้ถนนเสียหายก็เก็บน้อย เรื่องนี้เป็นเหตุให้ข้าพเจ้ามันงงไม่ทราบ
 ว่ารัฐบาลนั้น โยบายอะไรเป็นแน่นอนในหลักการภาษีที่เก็บนี้ คือเป็น
 ภาษีที่เรียกว่าอาศัยหลักแตกเซชันหรือ โรดแทกซ์ ข้าพเจ้าฟังไม่ออกเลย
 เพราะ ๒ อย่างปนเปกันอยู่ และเวลาที่ขอแปรญัตตินั้น รัฐบาลก็ได้

บอกว่าคุณยี่หกลักว่า อาศัยการใช้คนชิมชั้นแทกซ์ แต่ว่าตามร่างที่
กรมวิชาการกำหนด^{*} ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าสภาฯ^{*} เชนเฮียงไปในทางที่
เรียกว่าแทกซ์ชั้น เพราะเอาโรคแทกซ์เข้ามาได้ในมาตรา ๖ เกี่ยวกับ
การใช้ถนน ทำให้ถนนเต็มมากเต็มน้อยอะไรเช่นนั้น^{*} ทนเมื่อสภาฯ^{*}
น^{*} โดยกรมวิชาการโดยผู้แทน เชนเฮียงไปในทางที่เรียกว่าแทกซ์ชั้น
แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐมนตรีคงไม่ควรจะขัดข้องในการที่จะยอมให้
เก็บภาษีถนนยาวต่ำกว่า ๑๐๐ กิโลเมตร โดยลดลงมาแต่ร้อยละ ๓๐
ตามอนุมาตรา ๔ นั้น ข้าพเจ้าได้ฟังเหตุผลทางรัฐบาลแล้ว ยังไม่
พอที่จะตอบต่างข้อที่ว่าเราควรจะต้องเก็บภาษีจากร่างของกรมวิชาการตั้ง เมื่อ
^{*}กันตามรัฐมนตรีได้กล่าวถึงว่าถนนใน หัวเมืองในจังหวัดไม่เห็นมีกมร้อยละ
กิโลเมตรเลย ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านจะลำบากผิด คำว่าจังหวัดที่ปรากฏ
ในนี้ก็^{*} ตามความหมายของหนังสือราชการก็ดี หมายถึงเขต
เมืองด้วย เพราะถนนจังหวัดหนึ่งยอมมีถนนยาวๆ^{*} ตอนนั้นถ้าท่านเข้าใจ
ว่าไม่ใช่ถนน นั้นบางที่ท่านจะเห็นว่าไม่ใช่ถนนที่ถมหิน ไม่ใช่ถนน
ชั้นที่หนึ่ง ทางเดินจากจังหวัดมาอำเภอ มีทุกอำเภอ จะเป็นถนนโคลน
หรืออะไรก็ตาม ต่อมาได้ใช้รัฐมนตรี ในกรณีเช่นนั้นเราจะไม่ต้องว่าเป็น
ถนนหลวงหรือทางของจังหวัดเช่นนั้น หรือ ทุกจังหวัดในภาคอีสาน
หรือภาคไหน ๆ ก็ตาม ย่อมมีถนนติดต่อระหว่างจังหวัดกับอำเภอเป็น
อันมาก ถนนเหล่านี้ไม่ได้ถูกบำรุงก็พอสมควร เมื่อเราพูดถึงถนน

มักจะเข้าใจกันว่าในเขตเมือง ท่านอาจจะบอกว่าไม่เห็นมีเมืองใดที่มี
ถนนถึง ๓๐๐ กิโลเมตร ถ้าท่านเข้าใจเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้า
เข้าใจว่ายังไม่ตรงกับควมหมายแห่งพระราชบัญญัตินี้ อย่างเชียงใหม่มี
ถนนดี ๆ ที่เป็นถนนชั้นที่หนึ่งมาก ถนนระหว่างเชียงใหม่กับเชียงตุงก็ ๗๐
กิโลเมตรเข้าไปแล้วและทางภาคใต้ก็มีถนนดี ๆ ไม่น้อยหน้าทางภาค
อีสาน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าคงตามร่างของกรมการนครแล้วจะ
เป็นการดีอย่างยิ่ง ข้าพเจ้ามีความเห็นชอบด้วย ไม่ใช่แต่เพียงเพื่อความ
ยุติธรรมสำหรับตามหัวเมืองเท่านั้นหาไม่ แต่ข้าพเจ้าได้บันทึกความเห็น
ถึงกรมการนครแล้ว ข้าพเจ้าเห็นชอบตามร่างนี้ ก็เพราะว่าข้าพเจ้าคำนึง
ถึงการส่งสินค้าหรือที่จะส่งถ้าเลี้ยงมาสถานีรถไฟหรือสถานี เพราะฉะนั้น
ถ้าตัดหย่อนตามกรมการนครแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าจะได้ความยุติธรรม
ในการส่งสินค้าก็จะเป็นประโยชน์ ดังได้กราบเรียนมาน ขอท่านสมาชิก
ทั้งหลายโปรดพิจารณาถึงความลำบากยากแค้นของชาวต่างจังหวัดให้มาก
ไม่เฉพาะในเมืองเท่านั้น ความจริงรถสาธารณะที่วิ่งรับคนโดยสารอยู่ใน
ในเมือง ข้าพเจ้าเองยังไม่อยากจะช่วยด้วยซ้ำอยากจะช่วยรถต่าง ๆ ที่
ส่งสินค้าจากท่าเตต่าง ๆ มาขาย เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวกับ
ประโยชน์ ในการส่งสินค้าไปขายของประชาชนพลเมือง ขอท่านได้โปรด
พิจารณาถึงความสำคัญ ของประชาชนพลเมือง ในต่างจังหวัดเป็นส่วนมาก
นั้นด้วย

น.ต. หาดวงษ์ารังนาว่าสัจดี ร.น. กล่าววา ก่อนที่จะอภิปราย
กันข้าพเจ้าขอประทานเส่นอกความเห็นบาง อย่าง เพื่อสะดวกในการ
พิจารณาแต่ในการที่กล่าวนี้ไม่ใช่หมายความว่า รัฐบาลเข้มงวดในการ
เก็บภาษีอากรจนเกินไป คือลดการในอนุมาตรา ๖ นี้ ถ้าท่านพิจารณา
ให้ถี่ถ้วน จะเห็นได้ว่า ไม่น่าจะผ่านสภาไปได้เลย เพราะเหตุใด
เพราะเหตุว่า ประการที่หนึ่งท่านดูเอง ตามถ้อยคำที่ใช้ว่ารถยนต์
สาธารณะที่ใช้การอยู่ในจังหวัด นี้ประการต้น เป็นการทำให้นโยบายที่
รัฐบาลต้องการจะส่งเสริมในการขนส่ง คือส่งเสริมเรื่องการคมนาคมของ
ประชาชนเป็นการ ชะงัก เพราะถ้ารัฐบาลมีประสงค์ที่จะให้ มีถนนติดต่อ
ระหว่างจังหวัดต่อจังหวัดให้ มากที่สุดและกำลังเงินที่สามารถจะทำได้ ก็
แม้ว่า อนุมาตรา ๖ ลงไปเช่นนั้นแล้ว ประโยชน์ที่จะได้ จากอนุมาตรา
๖ นั้นมีอะไรบ้าง รถยนต์ซึ่งต้องการจะลดภาษีตั้งไปร้อยละ ๕๐ นั้นเห็น
จะหาได้น้อยคนที่จะไปเสียภาษีอย่างชนิดตด เพราะเหตุว่าในปีหนึ่ง
รถยนต์ ซึ่งเป็นรถยนต์ สาธารณะจะไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องข้ามไปอีก
จังหวัดหนึ่งนั้นเห็นจะน้อยเต็มที มีแต่จะข้ามไปจังหวัดหนึ่งแล้วกลับจะเสีย
ภาษีมากกว่ายอมลดบดักเข้าไป เมื่อถูกจับได้ ก็ต้องมีโทษ เป็นการที่เข้าไป
ขัดกับนโยบาย ในการที่เราต้องการจะให้ มีถนนให้ มีการ คมนาคมติดต่อ
ระหว่างจังหวัดต่อจังหวัด นั้นเป็นเหตุผลประการที่หนึ่งสำหรับในอนุ
มาตรา ๖ นี้ว่าจะไม่ได้ประโยชน์เพียงไรนั้น ประการหนึ่ง และจะทำให้

สึกเหมือนกันว่าตามจังหวัดต่าง ๆ นั้น การถนนหนทางเวลานี้ก็ยังปรากฏ
 ว่ามีบางจังหวัดเท่านั้น ซึ่งอาจจะมีการเดินทางติดต่อกันได้ ในระยะใกล้
 ส่วนบางจังหวัดนั้นยังมีการติดต่อกันในระยะใกล้มาก เท่าที่ท่านรัฐมนตรีได้
 แถลงมานั้นก็รู้สึกว่ายังเป็นประโยชน์ยิ่งใหญ่เหมือนกัน แต่ในอนาคตซึ่ง
 พระราชบัญญัติคนได้ มาสู่ ฉะเพาะหน้เวลานี้ ชาวเขาอาจจะชอบบรรยาย
 ความเป็นไปและความลำบากยากแค้นสำหรับบ้านนอกให้ฟังบ้าง การใช้
 รถในบ้านนอกนั้นเกือบแทบทุกเรื่องทุกราย ไม่มีผลกำไรซึ่งเกิดจากรายได้
 ในการสาธารณะนั้นเสียทั้งหมดเพราะเหตุว่าครั้งแรกเราคิดตัวเดชะคิด ว่าจะเอา
 กำไรเท่านั้นเท่านี้ ครั้นเมื่อขอแต่จกัโทรมลงเพราะใช้น้ำมันมาก รายได้
 ไม่พอกับรายจ่าย เช่นเป็นคน ขอได้โปรดเห็นใจ เมื่อเขาถดถอยไป
 เช่นนั้นแล้วเขาจะขายรถเสียก็ไม่มีใครจะซื้อ และเมื่อจะไปทำอาชีพทาง
 อื่นก็ไม่ได้ ผกหัดมา ถนนหนทางบ้านนอกเท่าที่ข้าพเจ้าเห็นมา รู้สึกว่าถนน
 ขนหนง ลาดยางมีน้อยที่สุด โดยมากบ้านนอกนั้นมีอย่างดีที่สุดก็เพียง
 ไรยหิน ไรยกรวด หรือ เดินหัวคันนวกันมาก มีรัฐมนตรีผู้หนึ่งว่า เรา
 เก็บภาษีรถยนต์นี้เก็บจากการใช้รถ ไม่ได้เก็บจากการใช้ถนน ดังนั้น
 โปรดว่ากระไรขอได้ โปรดคิดดูให้ ดีว่ารถยนต์นั้นเดินบนถนน ไม่มี
 ถนนเดินไม่ได้ เพราะฉะนั้น ๒ สิ่งนี้เป็นของคู่กัน เมื่อเทียบดูความ
 สึกหรือ จะปรากฏว่าสึกหรือมากกว่าในพระนครตั้ง ๔๐ เปอรเซ็นต์
 ที่เดียว มีถนนขรุขระไม่สะดวก แต่ก็จะเปลืองมากกว่าพระนครมากที่เดียว

แต่ยิ่งกว่านั้นถนนบ้านนอกปรากฏว่าเดินไม่เต็มปีนัก จะเดินได้ ก็แต่บาง
ฤดูเท่านั้นส่วนเขาจะเสียดายถนนกึ่งเดียวเป็นภาคหนึ่งวัดจะต้องเสียดายภาค
เต็มงวด เพราะเหตุว่าภาคหนึ่งอาจจะเดินได้เดือนสองเดือนสามเดือน
ก็ได้ ถ้าเขาไม่เสียดายก็อาจจะขาดประโยชน์ ถ้าหากว่าไม่เสียดายก็ขาด
ประโยชน์ดังนบนตน เพราะฉะนั้นขอให้เห็นใจว่า ขอได้โปรดลดภาษี
รถยนต์ ตำราจะให้มีมากที่สุดที่จะมากได้ ความที่ข้าพเจ้าแปรญัตตินั้น
ขอให้ลดลง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ความที่ท่านรัฐมนตรีได้แถลงข้อคิดของ ในการที่เราจะออก
พระราชบัญญัติใช้ ในรูปนั้น ที่จริงข้าพเจ้าคิดว่าเป็นข้อบกพร่องของ
การร่างกฎหมายขึ้นมา แต่อุปสรรคเช่นนั้นข้าพเจ้าคิดว่า ถ้าเราเปลี่ยน
คำว่าจังหวัดเป็นเขตต์แล้ว ข้อคิดของของรัฐบาล ๒ ประการก็จะหาย
ไปที่เดียว ส่วนที่กรมการร่างมากได้ประโยชน์ คือว่าเป็นส่วน
มากอยู่แล้ว การที่ส่งมาซึ่งจะลงมติตามญัตติของรัฐบาลให้เป็นผลร้าย
แก่ราษฎรเพียงไรนั้น แล้วแต่ส่งมาซึ่งจะใช้ดุลยพินิจให้ควรแก่รูปการ

นายเจือ ศรีสายกย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า ใน
เรื่องนั้นข้าพเจ้าคิดว่าถ้าค่าเงินของข้าพเจ้านั้นจะเป็นประโยชน์ ถ้าหากว่า
ส่งมาซึ่งเห็นด้วยแต่รัฐบาลก็จะเห็นด้วย คือทางฝ่ายส่งมาซึ่งต้องการจร
ดภาษีในเรื่องรถยนต์นั้น ทางฝ่ายรัฐบาลขอขึ้น หรือลดเพียงเล็กน้อย

ในจังหวัดบางจังหวัดถนนที่โตทวชนนทางรัฐบาตมิได้นำรุงรักษาเลยก็มี
 ตลอดจนบางที่ถนนไม่ได้ตลอดปี เกือบกับมรดุมหรือฝนตกเป็นต้น
 ด้วยเหตุถนนหนทางก็จำเป็นจะต้องบำรุงรักษาเป็นการประจำ แต่
 รัฐบาลก็มีได้หาหนทางไปบำรุงรักษา บางแห่งก็มีเจ้าของเหมืองบ้าง
 เจ้าของสวนยางบ้าง ช่วยกันบำรุงไป ข้าพเจ้าเห็นว่าเขาเหล่านั้นไม่
 จำเป็นเลยที่จะต้องเสียภาษีในการที่เขาจะต้องบำรุงเต็มอัตราดังเช่นถนน
 ที่โตรบ การบำรุงเป็นอย่างนี้ ในการที่จะเปิดบ้านเปิดเมืองหรือบำรุง
 ประเทศ เราจะต้องมองว่า เราจะคอยให้รัฐบาลบำรุงอย่างเดียวเท่านั้น
 ย่อมเป็นการดำช้า ทุกๆ จังหวัดย่อมต้องการทางคมนาคม เพราะฉะนั้น
 เขาจำเป็นจะต้องช่วยกันบำรุงรักษาด้วย ในการที่เราจะเก็บภาษีรถยนต์
 ในถนนซึ่งเขาได้ทำเองรักษาเอง เท่ากับถนนที่ได้จัดอย่างนี้ที่รัฐบาล
 ได้ทำให้นั้น ข้าพเจ้าเห็นไม่เป็นการเสมอภาคอย่างยิ่ง ในเรื่องนั้นถ้า
 หากว่าเราได้มีแผนไปแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าประชาชนทั้งหลายจะได้ช่วย
 กันบำรุงประเทศให้เจริญขึ้นอีกส่วนหนึ่งด้วย ผลของการออกกฎหมาย
 ที่ออกมาแล้วเป็นการเสียหายแก่ราษฎร เราจะเห็นได้ ข้าพเจ้าจะขอยก
 อุตสาหกรรมในเรื่องเก็บภาษีที่ดินในจังหวัดสุราษฎร์ธานีกับจังหวัดชุมพร
 เป็นต้น ไว้ละ ๒๐ ๕๓๓๕

ประธานสภาฯ กล่าวหา ขอให้พูดในเรื่อง

นายเจือ ศรัยภิชัย ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าววา ผล
 ของการอนนเองทำให้สุราษฎร กติ ชุมพร กติ ไม่มี การ ปลุกยางเตย
 หรือมกนอยที่สุด เพราะอะไร เพราะต้องเสียภาษ่มากนนั้นเอง เพราะ
 เช่นนี้ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอเสนอว่า ในอัครราชภษาภรณนตรี สอนตัวและ
 รณนตรีสาขาวณะตั้งกล่าวได้ ในมาตรา ๖ นั้น ให้เก็บกึ่งอัตราในกรณี
 นี้เพราะท้องที่รัฐบาดหรือเทศบาดยังมีได้จัดการรักษาดน ให้ด้ถึงขนาด
 และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจ ประกาศกำหนดเป็น
 ครั้งคราวว่าท้องที่ใดที่รัฐบาดยังไม่ได้จัดทำ และท้องที่ใดที่จะเพิกถอน
 ในอนนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าเราให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย
 อยู่แล้ว แต่การที่จะร้องเรียนขึ้นมา ก็น่าจะร้องเรียนจากประชาชน
 เพราะฉะนั้นในทางมหาดไทยก็สมควรจะพิจารณาเห็นว่าในจังหวัดใดสมควรจะ
 ได้รับความยกเว้น เข้าใจว่าทางฝ่ายรัฐบาลก็น่าจะพอใจในอนนั้น

ประธานสภาฯ กล่าววา ขอแปรญัตติว่าอะไร ยากเหลือเกิน

นายเจือ ศรัยภิชัย ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าววา มีได้
 จะเต็มขั้นเป็นมาตรา ๗ ก็ได้

ประธานสภาฯ กล่าววา มีได้ คือแก้ของแก้ ในมาตรา ๖ นี้
 เพียงพอทุกคนในอนมาตรา ๖

นายถนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าววา
 ความขัดข้องที่ทานรัฐมนตรีผู้หนึ่งได้แถลงพอเป็นข้อตั้งเกิดในวิธีปฏิบัติ

การตามร่างพระราชบัญญัตินั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าอาจจะแก้ได้ ใน
เมืองเราได้จัดการปกครองท้องถิ่นโดยรูปเทศบาตนั้นแล้ว ถ้าหากว่าเรา
จะกล่าวข้อความนั้นขึ้นในเวลานี้ก็ดูเหมือนหนึ่งจะตั้งนิษฐานไว้ก่อนว่า
พวกเจ้าของรถยนต์นั้นคอยแต่จะโกงเท่านั้น เพราะฉะนั้นไม่ควรเข้าใจว่า
เมื่อเราจัดเทศบาตเป็นรูปเป็นร่างสมบูรณ์ขึ้นแล้ว เราจะจัดการเป็นที่
เรียบร้อยได้ เพราะเรื่องรถยนต์นั้นอยู่ในความควบคุมของรัฐบาลท้องถิ่น
หรือเทศบาตนั้น ในเรื่องความทุกขร้อนของราษฎรนั้นไม่แต่ผู้แทนราษฎร
เท่านั้นที่ได้รับความเดือดร้อนของราษฎรในเรื่องนี้อย่างมากมาย ข้าพเจ้าได้
ทราบว่าเป็นหน้าที่ของรัฐบาลก็ได้รับความเดือดร้อนอยู่เป็นต้นว่ากระทรวง
มหาดไทย เพราะฉะนั้นเรื่องนี่ย่อมต้องถือว่าราษฎรได้รับความเดือดร้อน
จริง ๆ ที่ข้าพเจ้าพูดนี้ไม่ใช่กล่าวแทนพวกบิโงโรเครซีหามีได้ ข้าพเจ้า
ได้พูดถึงว่าการคมนาคมอาจจะให้ประโยชน์แก่การโรคภัยอย่างไร ข้าพเจ้า
ได้พูดแล้ว ไม่จำเป็นจะต้องกล่าวในที่นี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงยืนยัน
ความมุ่งหมายอันแท้จริงของข้าพเจ้านั้นคือว่า อยากจะให้รัฐบาลบำรุง
ท้องถิ่นให้รวดเร็วยิ่งขึ้นกว่าเดิม ข้าพเจ้าอยากจะกราบเรียนว่า จังหวัด
นครราชสีมาที่เดิกรั้งข้าพเจ้ามานั้น มีเจ้าหน้าที่มาหลายปีแล้ว แต่มี
ถนนอยู่ในความดูแล ๘ กิโลเมตรเท่านั้น เจ้าหน้าที่ก็มาอยู่แล้ว แต่ว่าด้วย
เหตุอะไรไม่ทราบ เขาวิ่งได้เพียง ๘ กิโลเมตรเท่านั้นเอง อันนี้แสดงให้
เห็นว่ารัฐบาลไม่ได้เร่งร้อนที่จะบำรุงการคมนาคมให้ดีขึ้นเพื่อประโยชน์

ในทางการตั้งผู้จะไปมาของคนแต่ละต้นค้าเลย เพราะฉะนั้นความมุ่งหมายอันใหญ่ยิ่ง ในการแปรญัตติ^๕ข้าพเจ้าต้องการจะให้ผู้กมัต^๕รัฐบาลในชั้นที่จะเร่งจัดการคมนาคมให้ยิ่งขึ้น ว่าโดยเพราะแต่ด้วยนายแอนดรู^๕ซึ่งไปสำรวจภาคกิจได้ ยืนยันกับข้าพเจ้าด้วยปากคำว่า ปัญหาการบำรุงท้องที่ภาคอีสานนั้นจะดำเนินไปไม่ได้เลย ถ้าหากว่าไม่ตั้งต้นจัดการคมนาคมโดยเร็ว ไม่มีทางที่จะขนส่งสินค้า ไม่มีทางที่จะทำให้ที่ดินมีประโยชน์ เพราะเหตุว่าราษฎรไม่รู้ว่าจะขนส่งสินค้าได้ทางใด จะมีแค่รถไฟเป็นนักเดินโดยผู้คนเดียวยังไม่ทั่วถึง ข้าพเจ้าก็ถ่วงๆ ไม่ใช่ว่าจะเสียศักดิ์กรมรถไฟหลวงก็ห้ามมิได้ ในสมัยก่อน ๆ นั้น กรมรถไฟหลวงเคยโฆษณา^๕ที่เดียวว่า กรมรถไฟหลวงเคยทำเงินได้ บัดจะเท่านั้นเท่านั้น.....

ประธานสภาฯ กล่าวต่อว่า อย่าให้ยานัก จะออกนอกเรื่อง นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่ามีได้ เรื่องนี้จะชี้ให้เห็นว่าของข้าพเจ้าถูก เพราะปัญหาเรื่องบำรุงการคมนาคม^๕ ข้าพเจ้าถือว่าเป็นเรื่องสำคัญที่สุด ความมุ่งหมายอันสำคัญ^๕ของข้าพเจ้าในเรื่องนี้ คือว่าอยากจะให้รัฐบาลเร่งรัดบำรุงการคมนาคม แต่ถ้าวางปล่อยให้รัฐบาลเก็บภาษีเท่ากันหมดในเรื่องนี้ ไม่ทราบว่าจะเมื่อไรรัฐบาลจะบำรุง เพราะไม่มีอะไรเป็นเครื่องผูกมัดรัฐบาล ถ้ารัฐบาลเห็นว่าควรที่จะบำรุงถนนแล้ว รัฐบาลจึงจะบำรุงให้ ก็ยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอยืนยันในข้อนี้ และขอถึงขอ^๕อนต^๕มาชิกทั้งหลายให้ช่วยเหลือราษฎรในจังหวัดด้วย

นายเตียง ไชยภาค ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่
 ในอนุมาตรามณเฒ่าแปรรูปคดีว่า สำหรับรถยนต์ที่ใช้อยู่ในต่างจังหวัด
 ควรจะลดลงไปยิ่งกว่านี้ หรือ ต่ำกว่าอัตราในราว ๕๐ เปอร์เซ็นต์
 ข้าพเจ้า ขอสนับสนุนมติของผู้เสนอ มีเหตุผลอย่างนี้ ในหลักการ
 เก็บภาษีในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้าพเจ้ายืนยันได้ว่ารัฐบาลคือ
 เขาหลักการเก็บภาษี เพราะเหตุที่ใช้ถนนมากเดือย เช่นจะเห็นใน
 เรื่องที่ข้าพเจ้าอภิปรายขอให้ลดภาษีรถยนต์ส่วนตัว ท่านรัฐมนตรี
 ท่านก็ว่าการเก็บภาษีรถยนต์ส่วนตัว น้อยกว่ารถยนต์สาธารณะนั้น
 เพราะเหตุว่ารถยนต์ส่วนตัวใช้ถนนน้อย ส่วนรถยนต์สาธารณะใช้
 ถนนมาก เมื่อออกอย่างนี้แสดงเป็นข้อที่แน่นอนที่สุดว่า ตามจังหวัดต่างๆ
 ถนนหนทางเป็นอย่างไ ข้าพเจ้าอยากจะทำยืนยันว่าถนนหนทางเดือยกว่า
 ในพระนครมาก ทันทานแต่ข้าราชการคณะรัฐมนตรีเถิดว่า ในข้อนี้เรา
 ไม่มีสิ่งที่จะเชื่อได้ ที่เดียวว่าจังหวัดทุก ๆ จังหวัดจะมีถนนหนทางคั่นน้อยกว่า
 ในกรุงเทพฯ เสมอไป ยกตัวอย่างเช่นจังหวัดตาก ในข้อนี้ข้าพเจ้า
 ขอเรียนว่านั่นเป็นแค่ส่วนหนึ่งของ ๗๐ จังหวัด เราจะเปรียบเทียบไม่ได้
 เช่นอย่างว่าท่านสันนิษฐานว่าผู้ชายแข็งแรงกว่าผู้หญิง ผู้หญิงบางคน
 อาจแข็งแรงกว่าคุณหญิงก็ได้ เพราะฉะนั้นในข้อที่จะสันนิษฐานว่า
 บางจังหวัดซึ่งเป็นเกาะมีทางคั่นว่าพระนครนั้น จะถือว่าจังหวัดต่างๆ จะ
 ต่ำกว่าพระนครไม่ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะให้ถือเสียว่าจังหวัด

ส่วนมากทุก ๆ จังหวัดถนนจะสู้พระนครไม่ได้ เมื่อเทียบกันแล้วตามที่
ผู้เสนอเปรียญคดีให้ลดลงอีก ๕๐ เปอร์เซ็นต์นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าสมควร
ที่สุดทั้งภาฯ เราจะตกลงให้เป็นไปอย่างนั้น

ขุนเสนาบดีผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า ในเรื่องนี้
ข้าพเจ้าได้เปรียญคดีไว้เหมือนกัน ขอตัดค่าค่าธรรมเนียมลง ๓ ใน ๓
แต่ที่ท่านคณะกรรมการได้ เรียกข้าพเจ้าไปเป็นการตกลงแล้วว่าจะให้
ลดร้อยละ ๒๐ ข้าพเจ้าก็ออกจะเห็นด้วย เพราะเหตุว่าสำหรับท่าน
รัฐมนตรีที่ขาดของว่างจังหวัดอื่นที่ถนนหนทางดีแล้วนั้น ท่านเห็นเพราะ
จังหวัดที่ถนนที่ตัดใช้การได้แต่เป็นส่วนมาก สำหรับจังหวัดอื่น ๆ ที่
ทางออกไป เช่น จังหวัดในภาคอีสานทุกจังหวัดทีเดียว ข้าพเจ้าขอรับ
รองได้ว่าไม่มีถนนลาดยางสักวาเดียว นอกจากโคราชเท่านั้นเอง ต้อง
เกณฑ์แรงของราษฎรมาใช้ แต่รัฐบาลก็เก็บภาษี เมื่อจะลดลงเพียง
เล็กน้อยเท่านั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นภาระเสียหายแก่รัฐบาลอย่างไร การ
คมนาคมเพียงจะเขยิบขึ้นเมื่อรัฐบาลให้เงินเมื่อปลายปีเอง จังหวัด
ร้อยเอ็ดต่อจากอุบล ทาง ๒๐๐ กิโลเมตร ก็เพียงขยับจะโรยหินเท่านั้น
แต่ถ้าการไปมาจะได้เดินได้ก็แต่หน้าแจ้งเท่านั้น เวลานี้ยังไม่ได้ โรยหิน
หน้าสนกัใช้ไม่ได้ น่าตั้งตัวราษฎรที่มอช้าเช่นนั้นมาก เขาร้องทุกข์
อยู่เสมอเหมือนกัน แต่ที่เขาไม่มีอะไรจะทำ เขาก็สนใจที่จะต้องทำไป
โดยมากขาดทุนทั้งนั้น ขอให้เทียบดูให้ดี เมื่อเทียบดูให้ดีแล้วจะเห็นว่า

ถนนตรอกดี ถ้าถนนไม่ดีเครื่องยนตร์ก็ตกไป ขอความกรุณา
ให้เป็นไปตามร่างที่คณะกรรมการได้ตกลงไว้ นี้จะเป็นคดีขง

ด. ชูเกียรติ ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่
ข้าพเจ้าชอบอย่างคณะกรรมการได้ร่างขึ้นมา ส่วนข้อขัดข้อง
ซึ่งท่านเดชาธิการคณะรัฐมนตรีได้ชี้แจงเมื่อก่อน นอกจากว่าในนโยบาย
ซึ่งเราจะเชื่อมทางคมนาคม ซึ่งจะสร้างทางถนนบนหน้าทของประเทศชาติ
ของกันเอง ที่ท่านขัดข้อง ในข้อที่ว่าที่จะนำรถยนต์จากกันหนึ่งไปกัน
หนึ่งนั้นอยู่ในความดีความารถของนายทะเบียนท้องถิ่นแล้ว เมื่อได้มีการ
อภิปรายถึงเรื่องจะขอเพิ่มเติมภาษัรถยนต์ส่วนบุคคล ข้าพเจ้าจำได้
ว่าท่านรัฐมนตรีผู้หนึ่งกล่าวว่า เราพยายามที่จะให้ ความเจริญแก่
ประเทศสยาม จำเป็นจะต้องใช้เครื่องมือที่จะให้ ความเจริญก้าวหน้า
แต่ความเจริญนั้นอย่างไร เราจำเป็นจะต้องขยายให้แพร่ไปทุก ๆ จังหวัด
เพื่อการขนส่ง เราจะให้รถยนต์แพร่หลายด้วยวิธีใด เราจำเป็น
จะต้องลดภาษีในส่วนที่เราเพิ่มแก่มือน ที่ข้าพเจ้าพูดว่ารถยนต์ส่วนบุคคล
จังหวัดต้องเสียภาษีแพงและเสียภาษีโดยทางอ้อมนั้น เพราะเหตุว่า
เขาต้องซื้อเครื่องอุปกรณ์รถยนต์แพงกว่าธรรมดา นี่แหละเป็นกรณี
ที่ว่าเขาเสียภาษีทางอ้อม แล้วเครื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ รถยนต์ ที่ไป
จากกรุงเทพฯ นั้นต้องเสียค่าระวางรถ ต้องเสียค่านายหน้าต่าง ๆ อีก
นอกจากนี้รายได้ตามจังหวัดบ้านนอกนั้น เป็นที่น่าเวทนายง ข้าพเจ้า

จะรั้งค้ำอย่างให้พัง ถนนไปจากบ้านโอบังไปกาญจนบุรีราว ๕ กิโลเมตร
 ค่าโดยสาร ๒๕ สตางค์เท่านั้น แต่ถ้าวางทางเป็นตุ่ม ๆ คอน ๆ ยิ่ง
 เสียกว่าเดินบนพื้นแผ่นดินเสียอีก หารบเพลิงสว่างได้ ๒ กิโลเมตร เท่านั้น
 เอง แต่ถนนก็เป็นหลุมใหญ่ ๆ เช่นนี้ ความเดือดร้อนของรถยนต์
 สาธารณะบ้านนอกนั้นเป็นเช่นนี้ ตามที่คณะกรรมการได้วางมานั้นชอบ
 แล้วทุกประการ

น.ต. หลวงวิจิตรวาทาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่า เพื่อที่จะไม่ให้ทุ้มเถียงกัน
 เป็นการเสียเวลา ข้าพเจ้าขอประทานอธิบายดังนี้ ข้าพเจ้าไม่ได้ขัดข้อง
 หรือไม่ใช้ว่าข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ในกาที่ทางบ้านนอกจะได้ตัดภาษีต่ำกว่า
 แต่ข้าพเจ้าแสดงผลเสียในหลักการแห่งอนุมาตรา ๖ เพราะฉะนั้นใน
 การที่อภิปราย โปรดขยายอภิปรายว่า ไม่ใช่ทางจังหวัดควรจะได้รับผล
 กว่ากรุงเทพ แต่ข้าพเจ้าแสดงว่าการที่จะวางไปนั้นจะได้ประโยชน์
 อย่างใดบ้าง เพราะเหตุว่าถนนติดต่อระหว่างจังหวัดต่อจังหวัด สมมุติ
 ว่าในจังหวัด ก. มีถนนเพียง ๘ กิโลเมตร แต่รถสาธารณะที่ใช้ใน
 จังหวัด ก. จะมีหรือไม่ หาได้น้อยเต็มที เมื่อเช่นนั้นเมื่อมีทางเชื่อม
 จังหวัดต่อจังหวัดเข้าแล้ว รถสาธารณะนั้นเองย่อมสามารถจะไปยัง
 อีกจังหวัดหนึ่งได้ ก็เมื่อเช่นนี้ในมาตรา ๖ นี้ ก็ต้องเสียภาษี ๓๐๐
 เพอร์เซ็นต์ ไม่ใช่ ๘๐ เพอร์เซ็นต์ ข้าพเจ้าเห็นว่าเบนเช่นนั้น ที่ข้าพเจ้า
 เสนอต่อไปว่า คือตามร่างกฎหมายจะขีดคำว่าจังหวัดออกแล้ว ผลเสีย

ก็มีในเรื่องการไม่เต็มอภากเรื่องการหักเคียงหน้ภษน อกปรการ
 หนึ่งข้าพเจ้าบอกว่ ควรจะเห็นอกในข้อนี้ และทำให้ได้ประโยชน์
 และไม่ขัดกับนโยบายทางคมนาคม ขอได้โปรดอภิปรายไปในทำนองนี้
 นายทองม้วน อดีตกกร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม
 กล่าวว่า ตามที่สมาชิกได้อภิปรายมานั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วยเลย
 ข้าพเจ้ามีความเห็นไปในทางที่ว่า หรือมีความเห็นไปตามคำปรญัตติ
 ของรัฐบาส เพราะเหตุว่าการใช้รถยนต์ มีนัย่อมเป็นการทำตายทวีพ
 ดินของประเทศ ข้าพเจ้ามีความเห็นยิ่งกว่านั้นอีก อยากจะให้เก็บภาษี
 แพงยิ่งกว่านั้น เท่าที่รัฐบาสกำหนดไว้กำหนดเพียง ๒๕ กิลโเมตรนั้น
 เป็นการชอบแล้ว การใช้รถยนต์ นั้นตามที่ข้าพเจ้าเคยสังเกตมาแล้ว
 คือ ปรากฏว่ารถทุก ๆ คันหรือเจ้าของรถได้ ใช้จ่ายในเครื่องอาหัดย์หรือ
 คดอคถึงนามน เป็นการเปิดองมากทีเดียว มีหนึ่งนับเป็นจำนวนหลาย
 ล้านบาท ความจริงเราควรจะสนับสนุนกสิกรของเรา เช่นทางโคเกวียน
 หรือมาเหล่านี ถ้าหากว่าบำรุงในทางนี้แล้วก็เป็นการประหยัดทวีพของ
 ประเทศอีกทางหนึ่ง การที่เราจะเก็บภาษีเพิ่มขึ้นเช่นนี้ก็ตาม หรือหาก
 จะกำหนดระยะทางให้ ดินชนก็จะเป็นการเก็บภาษีได้ ๓๐๐ เปอร์เซ็นต์เมื่อ
 เก็บภาษีแล้วเราก็จะมีเงินบำรุงท้องถิ่นนี้ เมื่อมีเงินแล้วการบำรุงก็จะ
 ทำไปได้สะดวก ข้าพเจ้าขอเสนอความเห็นดังนี้

หลวงนาถนิตชาดา ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ กล่าวว่า เวียงนี้
 ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ แล้วก็จะหนักกว่าคนอื่นด้วย ท่านกรรมการ
 กิจ คือข้าพเจ้าแปรว่าไม่ให้เก็บเลยสำหรับลักษณะหรือการเป็นอยู่เช่นนี้
 เพราะฉะนั้นเมื่อได้อภิปรายกันบางท่านก็เห็นว่าให้เก็บหนักขึ้นไปอีก เช่น
 นี้ข้าพเจ้าทนอยู่ไม่ได้ ท่านกรรมการแก้ไขแต่เพียงว่า ลดเสีย
 ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ยังเก็บถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ผิดกับข้าพเจ้ามาตลอด ข้าพเจ้า
 ว่าไม่ให้เก็บเลย ท่านยังเอาถึง ๘๐ แต่ว่าเมื่อข้าพเจ้าได้ฟังท่านเดชาธิการ
 คณะรัฐมนตรีอธิบายถึงความขัดข้องว่า ถ้าเป็นอย่างร่างเดิม จะไม่ได้
 ผลอะไรเลย ข้าพเจ้าก็เห็นด้วยกับท่าน คือจะแปรญัตติว่าลด ๓๐ เปอร์เซ็นต์
 หรือ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ หรือไม่เก็บเลยอย่างข้าพเจ้า ก็ได้ผล คืออย่าง
 ที่ท่านเดชาธิการคณะรัฐมนตรีว่า คืออย่างนี้ รายนคร ในจังหวัดทมิ
 ลนทว่ากว่า ๓๐๐ ก็โตเมตร ก็มีใช้กระใช้ภายในจังหวัดได้เมื่อไร ก็
 จะต้องเดินเลยไปจังหวัดอื่นบ้าง เราจะใช้ภายในที่เดียวอย่างไรได้ แล้ว
 ในกฎหมายบอกว่าจะใช้ภายในจังหวัด แล้วจะได้ผลอะไร ข้าพเจ้า
 รู้สึกว่าอย่างนี้ไม่ต้องการเหมือนกัน และถึงจะไม่เก็บเลยก็ไม่ต้องการ
 เพราะฉะนั้นขอให้แก้ไขเสียใหม่จะดีกว่า คือขอให้แก้ไขตั้งนักดูเหมือน
 จะใช้ได้ ขอให้ตัดคำว่า “ที่ไรถาวรอยู่” ออก แล้วอ่านได้ความว่า
 อย่างนี้ “รถสาธารณะในจังหวัดที่มณฑล.....” แล้วก็ต่อไปก็ได้ความ
 อย่างเดียวกันคือหมายความว่า รายนคร ในจังหวัดที่มณฑลมีลักษณะ

อย่างนั้นแล้ว ก็ตกลงมาหรือไม่เก็บเลย แต่ความขัดข้องที่ท่านเลขาธิการ
 คณะรัฐมนตรีว่าก็ยังมอดค้อ อาจจะไปเสียภายหลังตอนแถวเขา
 ไม่ใช่ได้ทั่วๆ ไป ข้าพเจ้าเห็นฉันทักได้ ออก ก็ขอข้าพเจ้าเต็มข้างท้าย
 ลงไปว่า “แต่ถ้าจะเขาไปใช้ ประจําในจังหวัดอื่นที่มีถนนเกินกว่า ๓๐๐
 กิโลเมตรแล้ว ให้เก็บภาษีตามอัตราธรรมดา” ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้ และ
 เข้าใจว่า ข้อขัดข้อง ที่ท่าน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี ขัดข้องนั้นก็จะหายไป
 แล้วผลสำเร็จที่พวกเราขอรับรองเพื่อให้เสื่อมสภาพกันนั้นก็จะได้ผล ใน
 จังหวัดที่ยากแค้นนั้นก็จะได้ตกลงมาบ้าง นเป็นรูปที่ข้าพเจ้าแก้ไข ขอความ
 กรุณาให้ข้าพเจ้าถามสักหน่อยอยากพูดเหลือเกินในเรื่องนี้ ความยาก
 แค้นของจังหวัดทั้งหลาย บางท่านจะไม่เห็นฉันทักด้วยวิธีที่ใช้ ในจังหวัด
 ทั่วๆ ออกไปนั้น ยากสักแค่ไหน ข้าพเจ้าจะเล่าเพราะที่ข้าพเจ้าเห็นมา
 คือเดือนหนึ่งก็ไม่ได้เข้าถนนเลยสักชนิดหนึ่ง ไปในป่าทั่วๆ ที่เดียวคือจะ
 ไปอย่างไรก็ไปที่เดียว ไครมๆ ข้าพเจ้าแข็งแรงอย่างนี้ยังแทบจับเข่า
 เดียวก็ว่าจะไปถึง เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วจะไปเก็บภาษีให้เท่ากัน ๓๐๐
 เปอรเซ็นต์เห็นว่าเป็นธรรมดาเดียว ข้าพเจ้าจึงได้แปรญัตติว่าอย่าเก็บ
 เลยในลักษณะอย่างนี้ ท่านก็กรุณาว่าเก็บ ๘๐ อย่างหนึ่งห่างไกลกัน
 มาก ข้าพเจ้าจึงอยากจะว่าถ้าแก้ตามนั้นจะเกิดความยุ่งยากแน่ ข้าพเจ้าขอ
 สัก ๕๐ เปอรเซ็นต์ ไม่ได้ ๓๐๐ เปอรเซ็นต์ก็ขอแค่เพียงครึ่งหนึ่ง

ด. ยู่เกียง ทองดงยา รมวของ

นายเซ จันตลขณะ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี กล่าววาทานส์มาชิกที่ได้อ่านและอ่านจนมาแต่บัดนั้น โดยมากมิใช่อยู่ภาคกลาง อยู่ภาคตะวันออกบ้าง อยู่ภาคใต้บ้าง เหล่านี้เป็นต้น แท้ที่จริงถ้าจะพูดไปแล้วในภาคกลางไม่มีถนนเลย ข้าพเจ้าเองขอรับรองว่าไม่มีเลย ในจังหวัดสิงห์บุรีไม่มีถนนเลย เป็นทางน้ำ หน้หน้า ๆ ท่วมเดินไม่ได้ ก็เหมือนกับไม่มีถนนจะมีถนนยาวอยู่อย่างมาเพียง ๒๐ เส้น หรือ ๓๕ เส้น เท่านั้นเอง คืออาศัยเป็นทางเดิน ล่องถนนหลวงที่มีอยู่แถวทางรัฐบาล ไม่ได้เหลือวแต่คนเดียว ปล่อยให้ชาวบ้านทำรถหมด ผู้ที่เดินไปมาจำเป็น ต้องเสียค่าจ้างแก่เจ้าของนา เจ้าของนา ๒๐ สตางค์ เจ้าของนา ๓๕ สตางค์ ทำให้เจ้าของนาเรียกเอาเงินโดยใช่เหตุรู้ดีกว่ามีหนึ่งหลายสิบบาท ภาคกลางกลับยิ่งซ้ำร้ายไปกว่าภาคใต้และอีสานด้วยซ้ำ ถ้าพูดถึงความจริง ในเรื่องนี้แล้ว เท่าที่เบน มาแต่ก่อนในเรื่องพระราชบัญญัติรถยนต์นี้ ราษฎรเองก็ได้วิพากษ์อย่างที่สุด เหตุว่าการเก็บภาษีไม่เป็นธรรมแต่มาบังคับได้แก่ ไซพระราชบัญญัติ รถยนต์รุ่นใหม่แล้ว และมีสมาชิกได้แปรญัตติขอรับรองให้ลดเพียง ๕๐ เปอร์เซ็นต์นั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง หวังว่าท่านสมาชิกทั้งหลายคงเห็นใจคนในมณฑลอยุธยาบ้าง

หตวงรณิศปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าววาทานส์มาชิก ๒ น ข้าพเจ้าขอถามคณะกรรมการว่า รถยนต์ถ้าจะอนุญาตให้ใช้การอยู่ในจังหวัดที่ไม่มีถนนลาดยางหรือ ถนนหินเลยจะต้องเสียภาษีหรือไม่

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าววา
 คณะกรรมการฯ ขอตอบว่า ต้องเสียภาษี แต่ว่าได้ลดลง ๒๐ เปอร์เซ็นต์
 หนึ่ง คณะกรรมการฯ จะแสดงความรู้สึกในการร่างอนุมาตรา ให้
 สมาชิกได้ทราบกันเสียบ้าง ก่อนที่คณะกรรมการจะได้ร่างอนุมาตรา
 ๖ นั้น ได้มีแปดชนิดของสมาชิกนับเป็นจำนวนสิบๆ ฉบับ ที่ขอร้อง
 เข้ามาว่าตามจังหวัดต่างๆ นั้น เท่าที่เก็บภาษียกยกรเท่ากับ กรุงเทพฯ
 นั้น ไม่ได้ได้รับความยุติธรรม เพราะเขาไม่มีถนนใช้ ประการหนึ่ง อีก
 ประการหนึ่ง นอกจากนั้นมราษฎรเป็น จำนวน มากมายได้ยื่นคำร้อง มา
 ทางกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทยก็ได้ แจงมาให้คณะกรรมการ
 วิชาการทราบ ว่า เวลาราษฎรได้รับความเดือดร้อนกันมาก เนื่องจาก
 ภาษียกยกรในขณะนั้น เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจะร่างพระราช
 บัญญัติยกยกรเกี่ยวกับเรื่องภาษีแล้ว ขอให้พิจารณาหาหนทางลด
 หย่อน ถ้าคณะกรรมการก็ไม่รับรองว่าที่ร่างมานี้จะเป็นการยุติธรรม
 จริงๆ แต่ว่าคณะกรรมการเห็นว่าใกล้ต่อความยุติธรรมที่สุด เพราะ
 เหตุว่าในภูมิภาคของจังหวัดต่างๆ ในประเทศเรา จะร่างกฎหมาย
 ต่างๆ ให้ยุติธรรมต่อกันนั้น ย่อมเป็นการยากที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นจึง
 ปรากฏเป็นรูปอย่างนี้ ส่วนที่สมาชิกแปลอนุมาตรา ๖ นั้นยังผิดๆ อยู่ก็มี เท่า
 ที่ได้ฟังอภิปราย เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงอยากจะแปลให้ฟังว่า
 ยกยกรสำหรับราษฎรที่ใช้กาอยู่ในจังหวัดที่ถนนลาดยางหรือถนนหิน มี

ความยาวต่ำกว่า ๓๐๐ กิโลเมตรนั้น หมายความว่า ภายใต้วงโคจรที่มี
 มืดบนคาบขางหรือกมหินต่ำกว่า ๓๐๐ กิโลเมตร วิทยนตรีของจังหวัดหนึ่ง
 เข้าไปเดินในจังหวัดนั้นแล้ว วิทยนตรีคนนั้นก็ยังไม่ได้ตัดภาษอยู่ แต่
 วิทยนตรีในจังหวัดที่มีมืบนคาบขางหรือกมหินไม่ถึง ๓๐๐ กิโลเมตร ถ้า
 เขาเข้าไปเดินในจังหวัดที่มีมืบนคาบขางหรือกมหินถึง ๓๐๐ กิโลเมตรแล้ว
 ก็ต้องเสียเต็ม เช่นวิทยนตรีที่จังหวัดจำพูน จังหวัดจำพูนไม่มีถนนถึง
 ๓๐๐ กิโลเมตรก็ไม่ได้ตัด แต่วิทยนตรีคนนั้นเขาไปรับคนในจังหวัด
 เชียงใหม่แล้ว วิทยนตรีคนนั้นก็จะไม่ได้ตัดเลย

หุดวงวรนิศปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสถลนคร กล่าว
 ข่าพเจ้ายังส่งสัยอยู่ ความขอความที่ปรากฏในอนุมาตราทำให้มีความ
 เห็นว่า จังหวัดที่ไม่มีถนนเลยก็เหมือนจะไม่ต้องเก็บภาษี ข้อความที่
 ปรากฏอยู่ในอนุมาตรา ข่าพเจ้าเข้าใจเช่นนั้น เพราะในอนุมาตรา
 ปรากฏว่า “วิทยนตรีข้าราชการที่ใช้การอยู่ในจังหวัด ที่มีมืบนคาบขาง
 หรือกมหินมีความยาวต่ำกว่า ๓๐๐ กิโลเมตร ให้เก็บภาษีต่ำกว่าอัตรา
 ที่กำหนดไว้ ๓๐๐ ตะ ๒๐ การคำนวณความยาวของถนน มิให้เอาความ
 ยาวของถนนที่ได้รับสัมปทานรวมเข้าด้วย ในกรณีวิทยนตรีข้าราชการ
 นั้นไม่มีลัทธิที่จะเดินในถนน ที่บุคคลได้รับ สัมปทานจากรัฐบาลนั้น”
 เมื่อไม่มีมืบนคาบขางกมหินแล้วจะทำอย่างไร เช่นอย่างจังหวัดสถลนคร
 ของข่าพเจ้าไม่มีมืบนคาบขางกมหินหรือคาบขางเลย ข่าพเจ้าเข้าใจว่าในจังหวัด
 สถลนครไม่ต้องเสียภาษีวิทยนตรี

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวหา
 ข้าราชการเห็นว่าตามที่มาชิกเข้าใจตั้งนบนเป็นการ อ่าน กฎหมายโดยเข้าใจ
 ผิด ก่อนที่จะอ่านอนุมาตรา ๖ นั้นเราจะต้องดูอนุมาตรา ๔ เสียก่อน
 อนุมาตรา ๔ เก็บภาษีรถยนต์ทั่วไป ว่าจะต้องเก็บอัตราเท่าไร อนุ
 มาตรา ๖ เป็นบทยกเว้นเฉพาะจังหวัด ที่มีถนน คาดยาง หรือ ลมหิน มี
 ความยาวต่ำกว่า ๑๐๐ กิโลเมตร ก็เมื่อจังหวัดใดถนนไม่มีถนนคาด
 ยางหรือลมหินเลยแล้ว ก็เรียกว่ามีถนนที่คาดยางหรือลมหินต่ำกว่า ๑๐๐
 กิโลเมตร ก็ได้ตั้ง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ควรจะอ่านดังนี้

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวหา
 ข้าราชการไม่เต็มที่จะดูอนุมาตรา ๔ แต่ว่าอนุมาตรา ๖ นี้ถ้าอ่านประกอบ
 กันจะเห็นว่า ในเมืองที่ไม่มีถนนเลยจะเสียภาษีอย่างไรได้ ควรจะเขียน
 กฎหมายให้ชัด ถ้าเขียนไปเช่นนั้นจะทำให้เข้าใจผิด ถ้าข้าราชการเป็น
 ราษฎร ข้าราชการจะไม่ยอมเสียภาษีเลย จะเอาไปทำอะไรก็ตาม

ขุนพิเคราะห์ศักดิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวหา เรื่อง
 ภาษีในเขตจังหวัดต่างๆ ข้าราชการเป็นผู้ที่เดินทางในทางรถยนต์ เป็น
 เวลาตั้ง ๒ เดือน ๓ เดือน ถ้าดูตามถนนหนทางแล้ว รัฐบาลไม่ได้
 บำรุงเสียเลย บางแห่งต้องผ่านข้ามเขา เขาก็เก็บเอา บางแห่งจะข้าม
 สะพานเขาก็เก็บเอา เสียค่าข้ามสะพาน ๒ บาท ๓ บาท ที่นารถยนต์
 จะข้ามก็ต้องเสียมาก รัฐบาลไม่ได้บำรุงอะไรเลย ภาษีก็น่าเสียต่อ

รถยนต์ที่เดินหนักใช้ได้เป็นงวด ก็ของรถที่ใช้ได้ ก็ตั้งแต่เดือนธันวาคม
ยี่ เดือนสาม เดือนสี่ เดือนห้า พอถึงเดือนหกก็ใช้ไม่ได้แล้ว เพราะ
เหตุฉะนั้นราษฎรได้รับความเดือดร้อนเกิดขึ้นในเรื่องรถยนต์ เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรลดอัตราภาษีให้มากกว่านี้จึงจะเป็นการสมควร

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ามีผู้อภิปรายมาก อยากจะหยุดพัก
เสียที หยุดพัก ๒๐ นาที

พักประชุมเวลา ๑๗.๑๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๗.๕๒ นาฬิกา

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ามีพิจารณาต่อไป

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่ามี
ข้าพเจ้าขอสนับสนุนในการที่จะให้ลดค่าภาษียรถยนต์ในจังหวัดซึ่งไม่
เจริญนี้ลง แต่อยากจะถามรัฐบาลว่าจะลดลง ๕๐ % นั้นจะกระทบ
กระเทือนถึงงบประมาณมากทีเดียวหรือไม่ ขอให้รัฐบาลตอบเสีย
ก่อน ให้ลดลงครึ่งหนึ่งของที่เป็นอยู่ธรรมดา

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่ามี ถ้าลดลงร้อยละ ๕๐ ตามที่เรา
ร่างนี้ ก็คง ๓๐,๐๐๐ เศษเกือบ ๕๐,๐๐๐ แล้ว

นายฮั่ว ตามไท ผู้แทนราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร กล่าวว่ามี
ตามอนุมาตรา ๖ ข้าพเจ้าเห็นว่ายังเคลือบคลุม อย่างคำว่ารถยนต์
สำหรับราชการที่ใช้การอยู่ในจังหวัดที่มีถนนลาดยางนั้นจึงได้ลด ๕๐ % คำว่า

๒๓๒๕

รถยนต์สาธารณะที่ใช้การอยู่ในจังหวัด ข้าพเจ้าเข้าใจว่ารถยนต์
คันนี้ เมื่อใช้การอยู่ในจังหวัดจึงได้ลด ๒๐% แต่ถารถยนต์คันนี้
ใช้อยู่นอกจังหวัดจะได้ลดหรือไม่ ข้าพเจ้าขอใจจึงอยากถาม

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าว
ตามที่ข้อข้องใจของสมาชิกนั้น คณะกรรมาธิการขอชี้แจงว่า คำว่า
รถยนต์ ใช้อยู่ในจังหวัดนั้น หมายความว่าในเขตจังหวัดหนึ่งจังหวัด
ใดของประเทศสยาม เพราะฉะนั้นเมื่อใช้นอกประเทศสยามแล้วก็ไม่ได้อ
ลด ถ้าใช้ในสยามแล้ว จะอยู่ในเขตจังหวัดใดก็ตาม ถ้าอยู่ใน
จังหวัดที่มีไม่ถึง ๓๐๐ กิโลเมตร ก็ได้อลดทอน

นายฮั่ว ตามไท ผู้แทนราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร กล่าว
ตามที่กรรมาธิการชี้แจงว่า หมายความว่าเช่นนั้นก็ควรจะแก้คำศัพท์หนึ่ง
รถยนต์สาธารณะที่ใช้การอยู่ตามจังหวัดจึงจะถูกความหมาย ที่กรรมา
ธิการจะเห็นควรว่าแก้ ได้หรือไม่

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าว
ก่อนที่คณะกรรมาธิการจะยอมแก้หรือไม่แก้ ถอยคำนี้ คณะกรรมาธิการ
อยากให้อภิปรายและตงมติเสียก่อน ว่าเราจะมีวิธีตัดตรงอย่างไร
แต่เราจึงจะมาพูดกันถึง ถอยคำภายหลัง

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าว
ตามที่รัฐบาลว่าทางซึ่งจะลดทอนนี้ถึง ๓๐๐ กิโลเมตร ลดอย่างแท้จริง

ในจังหวัดของข้าพเจ้านทางเช่นยงไม่มีเลย ทางซึ่งจำเป็นอย่างยิ่ง
เช่นทางที่สุโขทัย โกลกขึ้นไปเหมืองทอง ข้าพเจ้าเห็นว่าเงินซึ่งจำเป็น
ที่จะทำเสียก่อน ข้าพเจ้าพยายามทำแต่ขอแรงพระพรหม พระ
เป็นทางเดินไปเท่านั้น และจำเป็นต้องหารถมมาใช้ด้วยเพื่อสะดวก ทาง
เช่นยอมเป็นตลาดมาก ทอนกมน้อย ทางรถยนต์ กมน้อย จึงขอ
ลดลงเพียง ๕๐ กิโลเมตร คือ ๕๐ กิโลเมตร ๕๐ นนผิตไป ถนน
ซึ่งใช้ยงนั้น ๑๐๐ ลงมาจึงให้ลด ๒๐ % นั้น

ประชาชนลภา ฯ กล่าวว่ จะว่าอะไร

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่ ขอ
ให้ลด ๕๐ % ส่วนนั้นของผู้เงินชนิดนี้

๑. เทียม ศรีพิริฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่
ในการที่สภาฯ เรา ได้ให้คณะกรรมการไปตรวจร่างพระราชบัญญัติ
รถยนต์ แต่ตามที่คณะกรรมการได้เสนอความเห็นลงในพระราช
บัญญัติว่ ถ้าหากว่าในจังหวัดที่มีถนนที่ถมหินหรือลาดยางต่ำกว่า ๑๐๐
กิโลเมตร ให้ลดค่าภาษีร้อยละ ๒๐ ตรงนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าพอควรแล้ว
สมควรแล้ว สำหรับในการที่ทำรัฐมนตรีได้แถลงถึงว่าจังหวัดต่าง ๆ
มีถนนไม่น้อยกว่าในกรุงเทพฯ ข้าพเจ้าพลขยรู้ สักกระหึ่มใจไปด้วย หวัง
ใจว่ารัฐบาลต่อไป จะได้บำรุงทางของจังหวัดต่างๆ ให้ดีเท่ากรุงเทพฯ
ถ้าหากว่าจะบำรุงให้เท่ากรุงเทพฯ ฯ แล้ว ข้าพเจ้าจะตั้งใจไม่น้อย แต่

๒๖๒๖

ที่จริงถ้ากรมหนึ่งหลายได้หัดบดการตั้งถึงจังหวัดต่าง ๆ แล้ว จังหวัดต่าง ๆ มีถนนดีไม่ถึงเศษ ๓ ส่วน ๓๐ ของกรุงเทพฯ เรายุ่ นึกเป็นธรรมดาอยู่เองที่จะต้องการถนนยาว ๆ เพราะถ้าต้องการเชื่อมการคมนาคมออกจากจังหวัดหนึ่งถึงจังหวัดหนึ่ง โดยเหตุที่ว่าการคมนาคมอย่างอื่นยังไม่ดีพอ แต่ถ้าหากว่าเราจะคิดเฉลี่ยทั่ว ๆ แล้ว จังหวัดต่าง ๆ มีจังหวัดดีไม่ถึงเศษ ๓ ส่วน ๓๐ ของกรุงเทพฯ เรายุ่ เพราะฉะนั้นในการที่จะลด ๒๐ % นั้นเห็นเป็นการสมควรยิ่งที่เดียว

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า ได้อภิปรายมานานแล้ว ขอเสนอให้ลงมติเสียที

มีสมาชิกบริบรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า มีผู้ขอให้ลงมติแล้ว จรดลงมติกันได้หรือยัง อภิปรายกันในชั้นนี้

นายไธสง อินทรประชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมากทีเดียว

มีสมาชิกบริบรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าลงมติได้ โปรดยกมือขึ้น มีสมาชิกยกมือ ๒๖ คน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าไม่ควรลงมติให้อภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกอีกมี ๒๓ คน เป็นอันทำให้หยุดการอภิปรายได้
ประธานสภา ฯ กล่าวว่ามีผู้แปรญัตติมากในข้อนี้ เพราะฉะนั้น
เสนอต่อไป

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวต่อ
ก่อนที่จะลงมติคณะกรรมการได้ตรวจเห็นว่า ยังมีพิมพ์ผิดหลาย
หลายแห่ง และต้องการแก้ไขให้ถูกต้อง คือแก้ไขดังนี้ วรรคหนึ่ง
คำว่า สาธารณชน ออก ที่ไม่มถนหรือมถนดาดข้างถนเห็น ข้าพเจ้า
จะอ่านอนุมาตรา ๖ ให้ฟังอีกที ตามที่แก้ไขแล้วเป็นดังนี้ วรรคหนึ่ง
ที่ใช้การอยู่ในจังหวัดที่ไม่มถนหรือมถนดาดข้อความนอกถนนี้คงเดิม

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่ามีคำสาธารณคดีแล้ว ถ้าจะ
แก้แล้ว วรรคหนึ่งส่วนที่จะเกิดขึ้นได้

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวต่อ
ความประสงค์ ของการที่จะ ตัดภาษ่นี้ หมายความว่าถึงในเขตจังหวัด ซึ่งมี
ถนให้ข้อความสะดอกไม่พอแก่การที่จะใช้วรรคหนึ่ง ไม่ได้ฟังลงไป ว่า
วรรคหนึ่งจะเป็นวรรคหนึ่งส่วนตัวหรือวรรคหนึ่งสาธารณ แต่เจ้าหน้าที่ได้
พิมพ์คำว่าสาธารณผิดไป

ประธานสภา ฯ กล่าวต่อ สภา ฯ ตกลงว่าให้ลงมติแล้ว ข้าพเจ้า
จะขอให้ที่ประชุมลงมติว่าจะควรแก้หรือไม่แก้เสียก่อน คือนอกจากนี้
จะให้แก้หรือไม่แก้ มีผู้แปรญัตติไว้มากมาย เพราะฉะนั้นจะให้ลงมติ
ว่าควรจะแก้อนุมาตรา ๖ หรือไม่แก้ ผู้ใดเห็นว่าควรแก้ โปรดยกมือขึ้น

ขุนวรสิทธิ์ธรรมาธิบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่
ยังไม่ทันใดศให้แก้ไข

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ทั้งปัญหา^๕ คือแปลว่มีคนแปร
ญัตติแก้ไขให้หลายคนที่จะแก้ว่อย่างไรมันต้องรอไว้แก้ทีหลัง

น.ค. หุดวงสว่าง นาดาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่ การที่กรรมาธิการ
คัดค้านว่สาธารณชน^๕ ข้าพเจ้าเข้าใจว่ได้แก้ไขผิดไปจากหลักการเดิม
ที่เดี๋ยง เรามาคัดค้านออกไป แต่ว่ก็หมายความว่ารวมทั้งว่ถ่วงด้วย
ซึ่งที่กรรมาธิการบอกว่เจ้าหน้าที่พิมพ์ผิดไปเห็นจะไม่จริง เพราะว่ใน
วรรคที่ ๓ บอกว่ในกรณีทรถยนต์^๕ ถ้าสาธารณ^๕ คงจะไม่ผิดถึง ๒ แห่ง
แน่นอน

ประธานสภาฯ กล่าวว่ กรรมาธิการจะว่อย่างไร คงถ้าสาธารณ^๕
ได้ตามเดิมหรือไม่

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่ เรื่อง^๕ ๘^๕ เป็นความพดงผลของใครก็ตาม แต่ว่ไม่ตรงตาม
ความประสงค์ของกรรมาธิการ เพราะฉะนั้นกรรมาธิการขอยื่นว่ให้ตัด
คำว่สาธารณออก คือความประสงค์ว่ไหนๆก็จะตจ้งให้ตัดที่มีถนนยาว
ไม่ต่ำกว่า ๓๐๐ กิโลเมตรแล้วก็ควรจะได้ตัดภาษี.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ข้าพเจ้าเห็นว่าผิดหลักการแล้วจะมา
เติมตามนี้ไม่ได้ เที่ยงนเราจะต้องมคว่จะแก้หรือไม่แก้ จะเติมว่สาธารณ^๕

หรือไม่ หรือควรเอาคงไว้ตามร่างเดิม แต่ว่าจะตั้งปัญหาว่าควรแก้
หรือไม่ก็ ข้าพเจ้าจะตั้งปัญหาที่หลังว่าแก้อย่างไร เพราะมีหลายบุคคล
แก้หรือไม่แก้เสียก่อน แล้วอีกทีการแก้ นั้นจะแก้ว่าจะต้องมีคำอารยณ์
ข้าราชการอยู่หรือไม่ ผู้ใดเห็นว่า.....

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัด อุบลราชธานี
กล่าวว่า ข้าพเจ้าสงสัยว่าในกิจการที่กรมราชการ จะแก้คำว่า ข้าราชการ
จะได้หรือไม่ คือปัญหาในเรื่องนี้กรมราชการ เสนอร่างมา เมื่อเห็นว่า
บกพร่อง กรมราชการก็นัดปรึกษาก็ได้ก่อนมีการลงมติ

นายพัก ณ สงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัด นครศรีธรรมราช กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอให้ตั้งปัญหาย่างยากเหล่านี้ ข้าพเจ้าขอเสนอให้ประธานลงมติ
ว่าอย่างนั้นจะให้แก้ร่างกรมราชการเสนอ ถ้าแก้ก็อาจจะแก้ตามที่
กรมราชการขอแก้ หรือตามที่ผู้แปรญัตติขอแก้ เมื่อไม่แก้ก็เป็นอันว่าไม่
แก้เลย ถ้อยคำตามร่างที่กรมราชการเสนอซึ่งคงจะมีสมาชิกพิจารณาได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ที่ข้าพเจ้าเห็นว่าแก้ ไม่ได้ก็เรื่อง
ข้าพเจ้าชี้ขาดว่าให้คงมีรถยนต์ข้าราชการอยู่ตามร่างนี้ แต่ว่าจะตั้งปัญหา
ว่าจะควรแก้หรือไม่แก้ เมื่อแก้แล้วจะตั้งปัญหาใหม่

นายสร้อย ณ ตำปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัด ตำปาง กล่าวว่า
คือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญอยู่เหมือนกัน มีสมาชิกเสนอว่าที่กรมมา

ข้าราชการยื่นขอเกษียณจะแก่หรือไม่ มีสมาชิกผู้หนึ่งขอเดชะว่าเขาควรจะ
ขอแก่ได้ แต่เดชะประธานคัดค้านว่าแก่ไม่ได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ข้าพเจ้าว่าไปแต่จ้ว่าให้คงมีข้าราชการ
อยู่ตามเดิมเดชะก่อน

นายสร้อย ฤดีปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่
คือประธานบอกว่แก่ ในหลักการไม่ยอมให้แก่

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ข้าพเจ้าว่าให้คงมี "ข้าราชการ" อยู่
ตามร่างที่กรรมาธิการยื่นขอมา มีสองแห่ง จะไปแก่แห่งเดชะก็ขัดกัน
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้คงไว้ มีคำว่ข้าราชการอยู่ตามร่างที่ยื่นขอมา
ก่อน ให้เดชะแต่ว่ ที่ไม่มีถนนหรือมีถนน เดชะเพราะเดชะ ในชั้น
เดชะเพราะเดชะเอง ข้าพเจ้าจะคงปัญหาว่ควรจะแก่หรือไม่แก่ ถึงมติ
ได้เดชะ ผู้ใดเห็นว่ควรจะแก่ ไปจากร่างในมาตรา ๖ อนุมาตรา ๖ น
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๘ คน

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่ให้คงได้ตามร่างของกรรมา
ธิการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือรับรอง ๒๘ คน เป็นอันว่ให้คงได้ตามร่างของ
กรรมาธิการ

นายทองอยู่ พุฒพัฒนา ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวถึง
เท่าที่ข้าพเจ้าถามเมื่อเชดต์กรุน ข้าพเจ้าอยากจะถามว่าเท่าที่กรมวิชาการ
กระทำไปนั้นผิดหลักการแต่ยังคงเป็นต้น ความจริงทางรัฐบาลเห็นว่ามี
หลักการแล้วจะแก้ได้หรือไม่

ประธานสภาฯ กล่าวถึง เสร็จไปแล้ว คำว่าสาธารณ ไม่ได้
ให้แก้

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวถึง
เรื่องที่จะแก้หรือไม่แก้เป็นปัญหาทั้งหมดไปแล้ว ที่ผมขอตั้งข้อ
สงสัยว่า ถนนซึ่งไม่โรยหินแต่ไม่คาดหมายว่าจะควรเก็บภาษีหรือไม่
เป็นเรื่องที่ข้องใจอยู่

ประธานสภาฯ กล่าวถึง ผ่านไปแล้ว เรื่องนี้ผ่านไปแล้วมีคำ
ที่มีถนนหรือไม่มีถนนคาดหมาย

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวถึง
อย่างนั้นเข้าใจ

เลขาธิการสภาฯ อ่านอนุมาตรา ๗, ๘,

ประธานสภาฯ กล่าวถึง บัดนี้หมดวาระที่ ๒ แล้ว จะได้ปรึกษา
เป็นวาระที่ ๓

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า การปรึกษาระเบียบวาระที่ ๓ ท่านประธานได้ดำเนินวิธีตั้งมติ

โดยไม่มีเงื่อนไขมาหลายครั้งแล้ว ซึ่งเป็นทศต แต่อย่างไรก็ดี สำหรับพระราชบัญญัติก่อนที่จะลงมติ เราจะประกาศใช้ ในวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๗ เป็นต้นไป ควรจะเอาใจพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

นายไต่ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่
ข้าพเจ้าขอพูดในนามของสมาชิก ก่อนที่จะพูดเรื่องนี้ ข้าพเจ้าขอวิงวอน
ให้ท่านสมาชิกในสภาฯ มีความเข้าใจให้ลึกซึ้งเล็กน้อย ที่ข้าพเจ้าพูดด้วยความ
ความเห็นส่วนตัวข้าพเจ้าเท่านั้น ขอเสนอให้ท่านยังคิดด้วยความสงบ
แห่งใจเท่านั้น แล้วท่านจะเอาอะไรกันแต่ที่ประชุม ข้าพเจ้ามีความ
เห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ยังไม่ควรออกเป็นกฎหมายใช้โดย ด้วยเหตุผล
หลายประการ ดังที่จะได้เรียนต่อที่ประชุมต่อไป คือว่ารูปแบบเดิมของ
พระราชบัญญัตินี้ เมื่อกรรมาธิการผ่านมาชุดเดิมรัฐบาลเสนอมา เมื่อ
สมาชิกมาแปรญัตติเปลี่ยนแปลงกักร ในที่สุดสภาฯ ก็กรรมาธิการไป
ยกร่างมา กลายเป็นญัตติของสภาฯ ที่กรรมาธิการชุดนั้นหมดอายุไป
เปลี่ยนแปลงชุดหนึ่งก็เปลี่ยนแปลงไปอีกจนถึงแนวที่ ๓ ซึ่งแนวนั้นไม่เหมือน
กัน แต่สภาฯ ก็รับหลักการทุกครั้ง เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัตินี้
จึงเป็นหลายรูป พระราชบัญญัตินี้เป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหาร ซึ่งกระทบ
กระเทือนถึงภาษี ซึ่งอยู่ในนโยบายของฝ่ายบริหารทั้งนั้น แต่สภาฯ รับมาทำ
กรรมาธิการทุกครั้งก็กระทำกันไปคนละโฉมหน้า ทุก ๆ ครั้งมีเหตุผลซึ่ง
เป็นคนละรูปทั้งนั้น กรรมาธิการชุดสุดท้ายนี้ว่าหนักใจเหลือเกิน

ย้อนไปย้อนมาจนกระทั่งกรมการเห็นว่า จะหยุดทำหรือไม่ นี่รูปเปลี่ยน
 เป็นอย่างนี้ประเภทที่ ๓ ประเภทที่ ๒ ในเรื่องความเห็นสมาชิกทุกครั้ง
 เห็นแตกต่างกันไป ไม่เหมือนกันเลย ครั้งหนึ่งสมาชิกเห็นไปว่า ควร
 จะเก็บภาษีให้หนักขึ้น เพื่อไม่ให้รัฐร้ายจนกระทั่งว่า รบบางชนิด
 ให้เก็บสูงเช่นรถส่วนตัว เป็นต้น ความเห็นของสมาชิกพลาดไปหาภูมิได้
 เพราะฉะนั้นเราจะเอาผิดที่ใด หรือเอาความเห็นส่วนตัวข้างมาก ครั้นมา
 วนหน้าสมาชิกขอให้ลด ผู้ที่ปฏิบัติคือประชาชนไม่เต็มใจเหมือนกัน แยกตาม
 กันไปด้วยความเห็นของสมาชิกหลายรูปหลายตอน และพระราชบัญญัติ
 หนึ่งเลยกระท่อนช่อนกระท่อนลง จากมันตัวเองเกิดความไม่เต็มใจภาคภูมิใจ
 ของประชาชนผู้อยู่ภายใต้กฎหมาย เช่นรถสาธารณะไปอย่างหนึ่งและ
 รถนั่งก็ไปอีกอย่างหนึ่ง นี่เป็นงานของฝ่ายบริหารทั้งนั้น ฝ่ายนิติบัญญัติ
 ของเรากลับเอาที่ทำ มันในการที่เราทำไปนี้ รัฐบาลอยู่ลำพังหนึ่งเฉย
 มานานก็ไม่เห็นพูดเลย เช่นอย่างเราเก็บเปลี่ยนจากแรงม้ามาเป็น
 ไร่อย่างไร อันนี้ก็เปลี่ยนหมดไม่ควบคุมกันเลย ซึ่งข้าพเจ้าเสียตาย
 เหลือเกินที่รัฐบาลหนึ่งเฉยๆ นี้ก็อีกอันหนึ่ง ในหมู่กรรมการก็เหมือนกัน
 ได้แสดงความหนักใจว่า โดยความเคารพต่อสภาฯ ที่สุด แต่ที่เรา
 กัดฟันทำด้วยความเคารพต่อสภาฯ แต่ความไว้วางใจที่ท่านตั้งขึ้น
 ทำให้รู้สึกระแวงไปว่าพระราชบัญญัตินี้ถ้าไม่พิจารณาโดยรอบคอบแล้วจะ
 เปลี่ยนแปลงไป แบบของพระราชบัญญัตินี้ เราต้องคิดว่าการใช้รถยนต์

นั้นแพร่หลาย ทว่าโลกเขาลือลือกันอย่างไร เราจะเก็บภาษีอย่างไร
 เราจะต้องเอาแบบต่างประเทศมาเป็นหลัก และเอาเหตุผลเอาความเป็น
 อยู่เข้ามาเป็นแบบ ในเรื่องนั้นคุณวายนใหญ่ซึ่ง ในรูปของ พระราช
 บัญญัติคนเดียวไปกันต่าง ๆ แบบอังกฤษแบบเทศต่าง ๆ เมืองแบบที่มีทั่วโลก
 เช่นมีผู้พูดว่าพระอาทิตย์ไม่สามารรถจะตกดินได้ ในกรุงอังกฤษ เขาเก็บ
 วรรบรรทุกด้วยน้ำหนักแรงม้า รถโดยล้านลำชาวน ด้วยจำนวนคนหนึ่ง
 วรรบรรทุกด้วยน้ำหนัก ของเราเปลี่ยนรูปไปมาแล้วไม่รู้ว่ามีรูปอะไร
 คราวนั้นพิจารณาถึงแง่ที่เป็นคุณและเป็นโทษในพระราชบัญญัติ ซึ่งอันที่
 เป็นคุณคืออันเดียว คืออนุมาตรา ๖ ฉะนั้นเช่นนั้นแจ้งอยู่แต่ที่ว่า
 พระราชบัญญัติคือไปทุกอัน เราจะได้คุณและเสียโทษในอาณาประชาราชน
 ไม่สม่ำเสมอกัน นั่นคือหลักนโยบายของเรา ซึ่งเราจะต้องดูแลพวก
 ที่มีรสนิยมใหม่ๆ ถึงตัวเขาไปๆ ก็ยึดที่ที่สุดที่จะต้องเสีย

ประธานสภา ฯ กล่าววา เดียวนี้พิจารณาฉาววรรที่ ๓

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าววา
 ฉาววรรที่ ๓ เพื่อจะให้ข้อ เหตุใดจึงให้ลงมติ เมื่อเหตุผลกระทบทกระเทือน
 ไปกระทบทกระเทือนมา ชันนั้นแล้วเราจะได้ผลดีอย่างไร ข้าพเจ้าก็หนักใจ
 กว่าจะ เป็น อย่างเรื่อง อากรมฤตก ในที่สุดรัฐบาลก็ดูถูกชันว่าสภา ฯ
 ของเราเอาเรื่องฝ่ายบริหารมาทำเท่ากับมาออก ภาษ่อากรซึ่งเราเป็นผู้ขอชัน
 ซึ่งแท้จริงเราเป็นผู้แทนประชาชน อีกประการหนึ่งที่ข้าพเจ้าให้ข้อก็คือว่า

พระราชบัญญัติ^๕ จะใช้ ในหน้า คือ พ.ศ. ๒๔๗๗ เรายังมีเวลาอีก
ครึ่งปี เพราะฉะนั้นเราควรระดมเอาไว้ตั้งกรรมการวิสามัญพิเศษ^๕ ที่
เปลี่ยนรูปให้ ดี น่าจะได้ผลดีกว่า ข้าพเจ้าขอจึงขอทุกท่านช่วย
อย่าเห็นเป็นอย่างอื่นนอกจากข้าพเจ้าประสงค์ความในใจ ข้าพเจ้าขอให้ท่าน
ยังคิดเสียเล็กน้อย แต่จะเอาอย่างไรก็แล้วแต่ ข้าพเจ้าขอเสนอให้รอ
การลงมติ^๕ ใจ

ประธานสภา ฯ กล่าววา ข้าพเจ้าขอให้พิจารณาเป็นวาระที่ ๓
แล้ว

ร.ท. ทองคำ ค้ายโสภา ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี
กล่าววา ข้าพเจ้าขอออกความเห็นว่าการที่เราร่วมปรึกษากันไม่ว่า
เรื่องเล็กเรื่องใหญ่แต่ซึ่งในสภา ฯ นี้ยังเป็นเรื่องใหญ่ทีเดียว เมื่อมีความ
เห็นมากก็ยิ่งแตกต่างไปอย่าง^๕ และในรัฐธรรมนูญของเราได้ประชุม
อะไรไปก็แล้วแต่เราเอาเสียงข้างมาก ก็เมื่อเสียงข้างมากเป็นไปอย่าง^๕
แล้วเมื่อกรรมการเสียชีวิต ข้าพเจ้าก็พลอยเสียชีวิตไปด้วยเหมือนกัน

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าววา ไม่ใช่
กรรมการ ข้าพเจ้ากล่าวเป็นส่วนตัว

ร.ท. ทองคำ ค้ายโสภา ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี
กล่าววา เพราะฉะนั้นเราได้ตกลงอะไรลงไปแล้ว เค็ดขาดลงไปแล้ว
คือคนนั้นอภิปรายอย่าง^๕ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเพราะจะเป็นตัวอย่าง

วาระที่ ๓ จะเกิดมีสัมมาชิกาภิปรายในเรื่องที่ราคาตกลงมาแล้ว และเป็น
ตัวอย่างไม่ดี

ประธานสภา ฯ กล่าวหา ข้าพเจ้าขอให้ปรึกษาวาระที่ ๓ แต่อย่าง
เดียวว่าร่างพระราชบัญญัติจะใช้เป็นกฎหมายได้หรือไม่

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ข้าพเจ้าได้ท้วงแต่ขอให้มีมติ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า จะมีมติอะไร ประธานอาจจะให้ลงมติ
ว่าจะเอาหรือไม่เอา ไม่มีคำว่าจะต้องเสนออย่างไร

หุดดวงฉนิตวิปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า
ข้าพเจ้าคิดว่า ถ้าหากว่าเราไม่ลงมติสำหรับวาระที่ ๓ เราก็ทำงานมา
เหนื่อยเปล่า ก่อนที่เราทำมาถ้าหากว่าเราจะทำมาจนถึงบัดนี้ ซึ่งเราต้อง
เสียเวลาตั้ง ๒-๓ ชั่วโมง เราจะรอไปอีก ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีระเบียบเลย

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ถูกแล้ว ขอให้ลงมติวาระที่ ๓ ว่าจะ
จะออกพระราชบัญญัติเป็นกฎหมายหรือไม่ ผู้ใดเห็นว่าควรออก
พระราชบัญญัติเป็นกฎหมาย.....

นายสร้อย ฤดีปราง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่า เมื่อ
มีผู้เสนอว่ายังไม่ควรลงมติในวาระที่ ๓ แล้ว ควรจะยับยั้งเสียก่อน
ท่านประธานควรจะต้องปัญหาว่าควรยับยั้งหรือไม่

นายติเรก ชัยนาม กล่าวอ้าง ข้าพเจ้าคิดว่าบัดนี้มาถึงวาระที่
แล้ว ขอที่ท่านประธานจะเสนอญัตติให้สภาฯ ลงมติมีอยู่ว่า เราจะให้
กฎหมายฉบับนี้ออกเป็นกฎหมายได้หรือไม่ หมายความว่าเราจะเอาหรือ
ไม่เอาเท่านั้น

ประธานสภาฯ กล่าวอ้าง ขอให้ลงมติว่าจะออกพระราชบัญญัติ
เป็นกฎหมายหรือไม่ ผู้ใดเห็นว่าจะออกพระราชบัญญัตินี้ใช้เป็นกฎหมาย
ได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๐ คน

ประธานสภาฯ กล่าวอ้าง ผู้ใดเห็นว่าไม่ควรจะออกพระราช
บัญญัตินี้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๒ คน ตกลงเป็นอันทำให้ ออกพระราชบัญญัติ
นี้ใช้เป็นกฎหมายได้

ประธานสภาฯ กล่าวอ้าง ร่างพระราชบัญญัติธรรมนูญทหาร
พุทธศักราช ๒๔๗๗ พิจารณาเป็นวาระที่ ๒

เลขาธิการสภาฯ อ่านร่างพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พุทธ
ศักราช ๒๔๗๗ ตั้งแต่มาตรา ๓ ถึงมาตรา ๒๗

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวอ้าง เรื่องนี้อาจจะทำความเข้าใจกับคณะกรรมการ คือใน
พระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหารนี้เราจะเห็นศาลใหม่มาศาลหนึ่ง ก็

ศาลทหารสูงสุด ทนเมื่อพิจารณาต่อไปแล้วพอจะทำความเข้าใจว่า ศาล
ทหารสูงสุดนั้นคือชนชั้นฎีกา แต่ในพระธรรมนูญเราไม่ได้บ่งไว้ว่า ศาลทหาร
สูงสุดนั้นมีอำนาจหน้าที่อะไรบ้าง ไม่ได้กล่าวไว้ ยากจะทำความเข้าใจ
กับกรรมาธิการว่า พอกับความประสงค์ ที่จะออกกฎหมายนี้แล้วหรือ
หรือยังบกพร่อง

นายพัก ณ สงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี กล่าวว่า
ในเรื่องศาลทหารสูงสุดนั้นบัญญัติไว้ มาตรา ๕๖ วรรค ๒ เกี่ยวแก่เรื่อง
ที่ว่า ศาลทหารสูงสุดจะพิจารณาคดีใด และในมาตรา ๕๗ ได้บอกถึง
จำนวนและยศกรรมาธิการศาลทหารสูงสุดแล้วรวมทั้งผู้มีอำนาจตั้งศาลทหาร
สูงสุดนั้นก็บัญญัติไว้แล้ว

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า
ขอให้ท่านเลขาธิการอ่านซ้ำ ๆ หน่อย เพราะว่าในมาตราเหล่านี้ก็มีข้อขัด ๆ
ฆ่า ๆ อยู่ ถึงไม่ได้แปรญัตติก็น่ามีข้อขัด ๆ ฆ่า ๆ อยู่ด้วย

เลขาธิการสภา ฯ อ่านมาตรา ๒๘ ถึง มาตรา ๓๘

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า มาตรา ๓๘ นี้สำหรับอนุมาตรา ๓ มีว่า “นายทหารชั้นสัญญา
บัตรนอกประจำการแต่กระทำความผิดต่อกฎหมาย ช้อบบังคับ คำสั่งสำหรับ
ทหาร หรือกระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาชญา
กรรม ฯ ๓ ฯ แล้วกรรมาธิการไปเติมว่า “ร. ศ. ๓๓๐” ซึ่งตามร่างเดิมไม่

ได้เต็มใจ โดยเหตุที่ว่ากฎหมายอาชญาทหารนั้นอาจจะออกตามคัดต่าง ๆ
ก็ได้ ในการที่เราจะเขียนธรรมนูญศาลทหารซึ่งเป็นฉบับแม่บทใหญ่
และไปใส่ว่าทำผิดกฎหมายนั้นกฎหมายนี้ประจำคัดต่าง ๆ ได้ มีปัญหาว่า
ถ้าที่หลังแก้กฎหมายอาชญาประจำคัดขึ้นมาเรามีต้องแก้กฎหมายข้อนี้หรือ

นายพิภ ฤกษ์ธนา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่ามี ขอส
ให้ท่านสมาชิกผู้หนึ่งดูความต่อไปของมาตรา ๓๓๐ ที่เราได้เข้าใจ ก็เพื่อให้
ชัดว่า ประมวลอาชญาทหารนั้นปีไหน ปี ๓๓๐ แล้วจะระบุเข้าใจว่าเรื่อง
อะไรมาตราอะไร แล้วเมื่อมีกฎหมายใหม่ก็ไม่ควรบดบังกฎหมายใหม่นั้น

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า คือว่าความจริงประมวลกฎหมายอาชญาทหารมีฉบับเดียว คือ
ร.ศ. ๓๓๐ เพราะฉะนั้นตามร่างเดิมที่เราเขียนว่า ทำผิด เป็นที่เข้าใจกัน
อยู่แล้ว แต่เมื่อกรรมาธิการเดิมเข้าใจโดยประสงค์เช่นนั้นแล้วก็ไม่ขัดข้อง

เดชาธิการสภา ฯ อ่านมาตรา ๕๐ ถึงมาตรา ๕๖

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า มาตรา ๕๖ นี้ คำพิพากษาของศาลจังหวัดทหาร ศาลมณฑล
ทหาร ศาลทหารกรุงเทพ ฯ โจทย์ จำเลย ตามร่างเดิมบอกว่า โจทย์
จำเลยอุทธรณ์ไปยังศาลทหารกลางได้ คณะกรรมาธิการเดิมไปว่า ผู้มี
อำนาจตั้งกรรมการศาลหรือผู้มีอำนาจตั้งลงโทษ เข้าใจว่า จำโดยระเบียบ
แห่งประเพณีในทางอรรถคดีแล้ว ผู้มีอำนาจตั้งศาลและผู้มีอำนาจตั้งลง

โทษนั้นไม่ใช่บุคคลใดก็ดี แต่เป็นบุคคลนอกคดี ความจริงในทางทหารมี
 นโยบายอยู่บ้างเหมือนกันว่า จำเป็นจะต้องส่งคนไว้ ซึ่งอำนาจ ผู้มีอำนาจ
 สั่งลงโทษ และผู้มีอำนาจตั้งศาลในครั้งนั้น แต่ว่าเมื่อมาพิจารณาถึง
 หลักการทั่วไปในครั้งนั้น การที่จะอุทธรณ์อยู่ในอำนาจของผู้มีอำนาจตั้ง
 กรรมการศาลหรือผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ แต่ก็ไม่อภัยการศาลทหารในสมัยนั้น
 เราใช้เนติบัญญัติเป็นอภัยการ เพราะฉะนั้นในการที่ผู้มีอำนาจสั่งลง
 โทษก็ดี ผู้มีอำนาจตั้งกรรมการศาลก็ดี จะสั่งการไปอย่างไรเพื่อความ
 ประสงค์ในคดีนั้น อภัยการเป็นของผู้มีอำนาจจะทำได้โดยเด็ดขาด หากควร
 จะให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษหรือผู้มีอำนาจตั้งกรรมการศาลมาเกี่ยวข้อง
 ในคดี ซึ่งทำให้การงานหรือคดีในศาลชักช้ามาก เพราะฉะนั้นทกกรรมการ
 เดิมนั้นไม่เห็นด้วย

นายพิทักษ์ ฤกษ์ชลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า
 การทกกรรมการเดิมเช่นนั้น ก็เนื่องด้วยได้รับคำสั่ง ซึ่งเป็นความเห็น
 ของฝ่ายรัฐบาลว่า ในร่างเดิมซึ่งได้แจกส่งมาอีกไปนั้นเข้าใจว่าจะพิมพ์ตก
 ไป เพราะเหตุว่าเท่าที่เคยปฏิบัติกันมานั้น มิใช่มีอยู่เฉพาะโจทก์จำเลย
 เท่านั้น แต่หากผู้มีอำนาจตั้งกรรมการศาล หรือผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ มี
 อำนาจอุทธรณ์ได้ด้วย เมื่อกรรมการพิจารณาถึงมาตราข้อ ๆ มา
 ก็ได้กำหนดให้ผู้มีอำนาจนั้นฎีกาและอุทธรณ์ต่อไปได้ เพราะฉะนั้น
 ทกกรรมการ จึงเห็นว่าข้อความซึ่งผู้แทนฝ่ายรัฐบาลได้ชี้แจงว่าตกไปนั้น
 น่าจะเป็นจริงจึงได้แก้ไขตามคำขอของของผู้แทนฝ่ายรัฐบาล

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
 กล่าวว่า ในการที่จะเอาอย่างไรนั้นสุดแล้วแต่ที่ประชุมนี้ แต่ข้าพเจ้า
 ประารถนาเป็นที่สุดว่าจะให้ศาลทหารเป็นศาลท่งที่ อย่าให้เป็นศาลที่ครอบ
 หรือคลุมอยู่ด้วยอำนาจอื่น ๆ ข้าพเจ้าปรารถนาเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ศาล
 ทหารเป็นไปโดยระเบียบเดียว คือให้เป็นไปในทำนองศาลทหารไม่ใช่มี
 ระเบียบอื่น ๆ ปนอยู่ด้วย อัยการเดยวนเราใช้เนติบัญญัติ ข้าเป็น
 อัยการทหาร มีความรู้ต้อยแล้วแต่อัยการเหล่านั้นอยู่ได้อำนาจผู้ตั้ง
 ดงโทษและผู้ตั้งศาล โฉนจะบัญญัติกฎหมายให้ ซึ่งไม่เกี่ยวในคดีนั้นมา
 เกี่ยวข้องกับคดี เป็นการที่ไม่ถูกต้องระเบียบการที่นิยมอยู่ในสมัยนี้ ไม่
 เหมาะ แต่เมื่อจะแก้ให้เหมาะแล้วก็แล้วแต่ที่ประชุมจะเอาอย่างไร แต่
 ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องของในคดีไม่ควรจะเอามาพัวพันในคดี

นายพิภ ณดงขตา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า
 กรรมการใครจะเสนอให้ที่ประชุมนี้ทราบต่อไปว่า ถ้าหากว่าเราจะคิด
 ความ ๒ ตอนตามที่สมาชิกทั้งสองชนนนี้แล้ว จะจัดกับมาตราต่อ ๆ มา ซึ่ง
 มาตราต่อ ๆ มานั้นมิได้ มีผู้แปรญัตติเข้าได้

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
 กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอให้ตัดออกที่กรรมการได้เข้าใหม่นี้

นายสรอย ณด้าปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่า ตาม
 มาตรา ๔๖ นี้ ตามที่มีสมาชิกคัดค้านนั้นข้าพเจ้าเห็นชอบ เพราะว่า

เป็นการแปลที่ถูกต้องที่สุดที่ได้มาเห็นในขณะนี้ผู้ไม่เกี่ยวข้องในคดีเคยเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย เพราะฉะนั้นอย่าจะฟังความเห็นรัฐบาลเสียชั้นหนึ่งก่อน ก่อนที่จะออกความเห็นต่อไป

น.ต. หอดวงสว่างนาวาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่่า ก่อนที่จะแถลงความคิดเห็นของรัฐบาลให้ทราบ ใครที่จะถามกรรมการว่ามีมาตราไหนที่เกี่ยวข้องกับมาตราบาง

นายพัก ณ สงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่่า
เช่นมาตรา ๔๗ “เมื่อศาลทหารกลางพิพากษาคดีอุทธรณ์ ทบดัดยศ
ศาลเดิม ฯลฯ” แล้วในตอนที่ท้ายว่า โจทก์ จำเลย ผู้มีอำนาจตั้ง
กรรมการศาลหรือผู้มีอำนาจสั่งลงโทษจะฎีกาในข้อเท็จจริงต่อไปไม่ได้”
ผู้ทบทวนให้ อำนาจ ฎีกาต่อไป ก็หมายความว่าให้ อำนาจ ษนอุทธรณ์ ดัด
มานั่นเอง

น.ต. หอดวงสว่างนาวาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่่า ยืนยันไปเดิมเข้าไม่
ใช่หรือ

นายพัก ณ สงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่่า
มาตรา ๔๗ ไม่ได้เติม เป็นความเก่า

น.ต. หอดวงสว่างนาวาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่่า เห็นมีขีดเส้นใต้

นายพัก ณ สงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่่า
กรรมการใครจะข่งแจ้งเพิ่มเติมดังนี้ เพราะเหตุว่่าในเรื่องฎีกานั้น

กฎหมายโดยมาตรา ๔๗ ได้กำหนดให้ผู้มีอำนาจตั้งศาล หรือผู้มีอำนาจตั้งกรรมการศาลฎีกาได้ และผู้ที่จะฎีกาไปยังชั้นศาลสูงสุดของทวารักให้คนที่กล่าว ๒ ตอนนั้นฎีกาได้ด้วย กรรมการจึงเห็นว่าเมื่อให้อำนาจในชั้นฎีกาได้แล้ว ก็หมายความว่าให้อำนาจอุทธรณ์ในชั้นอุทธรณ์ด้วย ที่ไม่ได้ใส่ในร่างเดิมก็เพราะว่าน่าจะพิมพ์ตกไปดังที่ผู้แทนฝ่ายรัฐบาลเสนอมา และจากคำชี้แจงของผู้แทนฝ่ายรัฐบาลชี้แจงให้คณะกรรมการทราบถึงความจำเป็น และความมุ่งหมายในการที่ให้ผู้คัดภายนอก ซึ่งมีใช้ใจทักจำเลยมีอำนาจอุทธรณ์ฎีกาได้ด้วยนั้นก็เพราะเหตุว่าเกี่ยวกับราชการทหารที่ผู้บังคับบัญชา น่าจะต้องได้ทราบถึงการที่บุคคลในบังคับบัญชาจะต้องได้รับโทษ และถ้าหากว่าเห็นว่ามีรุนแรงเกินไปแล้วจะขอรับรองผ่อนผันได้ด้วย

นายกรัฐมนตรี กล่าวหาว่า เรื่องนี้เมื่อครั้งข้าพเจ้าเป็นนายทหารชั้นผู้น้อย เคยมีเรื่องมาเรื่องหนึ่ง คือแปลว่าผู้มีอำนาจตั้งศาลคือผู้บัญชาการมณฑลนครราชสีมา เมื่อขอยกการเขาคัดตั้งมาแต่เขาคัดของรายงานผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตั้งศาล ทนายบังคับบัญชาที่มาตรวจดูด้านงาน เช่นเห็นว่าการพิจารณานั้น ๆ ไม่เห็นด้วย คือเขาต้องลงชื่อ แต่ว่าเขาเห็นว่าเป็นการไม่ยุติธรรม เขาก็เลยอุทธรณ์หรือฎีกาคือไป นี่ อย่างนี้ คือแปลว่าเขาให้ประโยชน์แก่ผู้ที่จะต้องรับผิดชอบ แต่เขาเห็นว่ามันไม่ยุติธรรมพอ เขาก็รายงานขึ้นไป คืออุทธรณ์หรือฎีกาขึ้นไป

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า แต่ว่าอัยการในคราวนั้นใช้ไม่ได้ อัยการเดิมนั้น
เนติบัณฑิต อีกประการหนึ่งข้าพเจ้าพจนชนอุทธรณ์ ด่วนขึ้นฎีกา
นั้นจะเอาใจ ด้วยข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง พจนชนอุทธรณ์ ชนอุทธรณ์ ไม่ควร
จะเอามาด้วย เสียเวลาเปล่าๆ

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า คือการทรวไม่เหมือนกับพลเรือน
ผู้บังคับบัญชาจะต้องรับผิดชอบด้วย เพราะฉะนั้นจะเห็นลงไปคือ
อย่างไรไม่ได้ จะต้องตรวจดูด้านจน เมื่อเห็นว่าเรื่องนั้นสมควร
จะอุทธรณ์ฎีกาได้ ผู้มีอำนาจศาลก็อุทธรณ์ฎีกาขึ้นไป เป็นเช่นนี้
แต่ครั้งนั้นเกิดเรื่องขึ้นมา เพราะฉะนั้นจึงได้ขัดข้องกันมา เจ้ากรม
พระธรรมมัญ จึงแต่เห็นว่าเรื่องนั้นขัดข้องในทางทรว เพราะฉะนั้น
จึงได้มาแก้ไขเพิ่มเติมกันจน

นายพัก ณ สงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า
ถ้าท่านสั่งมาอีกผู้หนึ่ง จะพิทักษ์มาตรา ๕๑ อีกมาตราหนึ่ง จะตัดข้อสงสัย
ได้ มาตรา ๕๑ บัญญัติเอาไว้ดังนี้ “ถ้าโจทก์ จำเลย เป็นผู้
อุทธรณ์หรือฎีกา ต้องยื่นคำอุทธรณ์หรือฎีกาภายในสี่สิบห้าวัน ถ้าผู้
มีอำนาจตั้งกรรมการศาล หรือผู้มีอำนาจตั้งตง โทษเป็นผู้อุทธรณ์หรือ
ฎีกา ต้องยื่นคำอุทธรณ์หรือฎีกาภายในสามสิบวัน” เราไปแก้มาตรา
๕๖ แล้ว มาตรา ๕๑ เกยวพันกันอยู่ดังนี้

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า เพื่อประโยชน์แก่ราชการทหารที่ฝ่ายรัฐบาลรับผิดชอบเดฉาน
ข้าพเจ้าก็ขอถอน

นายกรฐมนตรี กล่าวว่า เรื่องข้าพเจ้าจากท้าว พระยาเสนา
ดังความที่เบญญชากรวงษ์ เห็นว่าเรื่องนั้นขัดกัน เรายก
ว่าเขาเป็นผู้บังคับบัญชาทหารเอง เขาจะต้องรักษาดีรักษาคความ
ยุติธรรมให้แก่ทหารในใต้บังคับบัญชา เขาก็อุทธรณ์หรือฎีกาขึ้นไป
จนมาแต่เห็นชอบของตงหนอก เจ้ากรมพระธรรมทูต ก็แต่เห็นว่าทหาร
ผิดกับพลเรือน เขาเป็นผู้บังคับบัญชา เขาต้องรู้ความผิดถึงหนามบาง
ของคนในใต้บังคับบัญชาของเขา เพื่อให้ความยุติธรรมอีกชั้นหนึ่ง
เขาจึงได้มีหน้าทออุทธรณ์ ฎีกาได้ด้วย

นายสรอย ณฑำปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่า
ตามที่เจ้าคุณนายกเถลิง มานันท์ข้าพเจ้าก็เห็นชอบด้วยอย่างที่ว่า ถ้า
เหตุการณ์นั้นเป็นของธรรมดา แต่ว่าจะบัญญัติเป็นกฎหมายนั้น
ข้าพเจ้าก็ยังคิดงแคงใจ เพราะยังไม่เคยปรากฏเลย

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า แปรญัตติหรือเปล่า

นายสรอย ณฑำปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่า
ไม่ได้แปรแต่ว่ากรรมาธิการเต็มเข้ามา

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เต็มเข้ามาท่านก็ต้องแปร

นายสร้อย ฤดีปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าววา
คือข้าพเจ้าอยากจะให้^๕เป็นกฎหมาย.....

นายรัฐมนตรี กล่าววา จะไปเอากฎหมายพัดเรือ^๕มา^๕ได้กับ
กฎหมายทหาร^๕ไม่ได้ คือไม่ตรงกันที่^๕เดียว ถ้าไม่^๕อย่างนั้นเขาไม่^๕ตั้ง
ศาล^๕ส่งนามไป^๕ตัดหัวหรือยิง^๕เข้า^๕ถนัด^๕ง่าย^๕ๆ^๕ได้^๕ดอก และอีก^๕อย่าง^๕หนึ่ง^๕ทหาร
ที่^๕เป็น^๕ความ^๕แค้น^๕ ก็^๕ไม่มี^๕ทนาย^๕ว่า^๕ต่าง^๕เพราะ^๕เหตุ^๕ไร เพราะ^๕เขา^๕คัง^๕มี^๕อะไร
อัน^๕หนึ่ง^๕ ที่^๕เป็น^๕เช่น^๕นี้ เช่น^๕เป็น^๕คน^๕ว่า^๕อาจ^๕จะ^๕ไข^๕ข้อ^๕ความ^๕เรื่อง^๕ใน^๕บ่อ^๕ม^๕ใน^๕ค่าย
มา^๕แพร่^๕หลาย^๕อะไร^๕ต่าง^๕ๆ^๕นานา^๕ได้ เพราะ^๕ฉะนั้น^๕ผิด^๕กัน^๕อย่าง^๕นี้

นายสร้อย ฤดีปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าววา
ถ้า^๕หาก^๕ว่า^๕ทาง^๕รัฐ^๕บาล ให้^๕ความ^๕เห็น^๕แก่^๕ข้าพ^๕เจ้า^๕เป็น^๕ที่^๕สว่าง^๕อย่าง^๕นี้^๕แล้ว^๕
ก็^๕สุด^๕แล้ว^๕แต่^๕ที่^๕ประชุม

เดชาธิการสภาฯ ชำนาญการ ๔๗

ร.อ. ขุนนิรันดรชัย กล่าววา มาตรา ๔๗ ^๕ไม่มี^๕ข้อ^๕ที่^๕ตั้ง^๕ด้วย^๕ข้อ^๕
หนึ่ง เรื่อง^๕เกี่ยว^๕กับ^๕การ^๕อุทธรณ์ ถ้า^๕เรา^๕เปรียบ^๕เทียบกับ^๕หลัก^๕การ
อุทธรณ์ ที่^๕เรา^๕เคย^๕พิจารณา^๕กัน^๕มา^๕ครั้ง^๕หนึ่ง^๕แล้ว คือ^๕ปัญหา^๕ที่^๕เกี่ยว^๕กับ^๕ข้อ
เท็จ^๕จริง^๕แล้ว^๕อุทธรณ์^๕ไม่ได้ ซึ่ง^๕เรา^๕เคย^๕พิจารณา^๕กัน^๕มา^๕ครั้ง^๕หนึ่ง^๕ว่า^๕การ
คำ^๕คุณ^๕เป็น^๕ถาวร^๕สำคัญ^๕อย่าง^๕ยิ่ง ถึง^๕แม้^๕จะ^๕เป็น^๕ข้อ^๕เท็จ^๕จริง^๕ก็^๕ควร^๕จะ^๕อุทธรณ์
ได้ อัน^๕นี้^๕มี^๕มา^๕อย่าง^๕นี้^๕จึง^๕อยาก^๕จะ^๕ถาม^๕กรม^๕มา^๕ธิการ^๕ว่า ได้^๕อาศัย^๕หลัก^๕เกณฑ์
พิจารณา^๕ใน^๕เรื่อง^๕เดิม^๕หรือ^๕เปล่า

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่ได้แปรญัตติไว้

ร.อ. ชุมนิรันดรชัย กล่าวว่า ถาม ไม่ใช่แปรญัตติ คือหลักการ
อุทธรณ์ ซึ่งเราเคยพิจารณากันมาครั้งหนึ่งว่า เป็นการสำคัญอย่างยิ่ง
แต่ถ้ามาพิจารณาในมาตรา ๔๗ น.แล้ว ก็ยังอุทธรณ์ไม่ได้ จำคุก
ด้วยปรับด้วยก็ยังอุทธรณ์ไม่ได้ เพราะฉะนั้นเห็นว่าสิทธิของทหาร
ต้องลงไปทีเดียวในการอุทธรณ์

นายพัก ณ สงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า
ตามมาตรา ๔๗ นั้นเป็นเรื่องฎีกา ความว่าอย่างนี้ “เมื่อศาลทหารกลาง
พิพากษาคดีอุทธรณ์ที่บัดนี้คดีศาลเดิม ฯลฯ” เป็นเรื่องฎีกา ไม่ใช่
อุทธรณ์

ร.อ. ชุมนิรันดรชัย กล่าวว่า พอใจแล้ว

เดชาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๔๗ ถึง ๕๐

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า ค้อนมาถึงปัญหาที่ซาฟเจาถามเมื่อก่อนแล้ว กรมวิชาการอ้าง
มาตรานี้ คืออำนาจสูงสุดในชั้นฎีกาคือตามร่างที่เราทงได้ คราวนี้คดีชั้น
ฎีกานี้คือถ้าส่งไปศาลฎีกา ไม่มีปัญหา เพราะว่าพระธรรมนูญ
ศาลยุติธรรมนั้นอำนาจศาลฎีกานั้นมีว่ากระไรเราบัญญัติไว้เสร็จ ถ้า
เราจะเขียนลงไปให้ชัดว่า การฎีกาชั้นสูงสุดให้อนุโลมตามศาลฎีกา ก็
ไม่มีปัญหา คราวนี้เราทงได้ เป็นทำนองจะให้อนุโลมตามศาลฎีกาก็ไม่ชัด

นายพัก ณสงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า ใน
เรื่องที่ว่าฎีกาได้หรือไม่ได้นั้น ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๖ แต่ฎีกา
ไปยังศาล ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๖ ถ้าเป็นคดีธรรมดา ก็ฎีกาไป
ทางศาลฎีกา ถ้าเป็นคดีพิเศษก็ฎีกาไปทางศาลพิเศษ ส่วนวรรค ๒ นี้ให้
ฎีกาไปยังศาลสูงสุดเฉพาะบางกรณี ที่ศาลสูงนั้นได้บัญญัติไว้ใน
มาตรา ๕๗

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา
กล่าวว่า ที่กรรมาธิการอธิบายนั้น อธิบายในทำนองว่าคดีฎีกาทำ
อย่างไร ข้าพเจ้าเข้าใจแล้ว แต่ทว่าข้าพเจ้าเข้าใจว่า อำนาจสูงสุดของศาล
ทหารพิจารณาชั้นฎีกานั้น ถ้าบอกว่าให้อนุโลมตามศาลฎีกา ข้าพเจ้าไม่
ขัดข้อง ที่สงสัยว่าไม่ขัด อันอาจจะเกิดขัดข้อง ส่วนที่ให้มาตรา ๕๖ นั้น
ข้าพเจ้าได้ดูแล้ว ส่วนจะแก้ไขอย่างไรบ้าง ศาลสูงสุดของทหารนั้น
ไม่มี ข้าพเจ้าจึงได้คิดใจถาม อยากจะให้บัญญัติไว้ว่าให้อนุโลมตาม
วิธีของศาลฎีกา อย่างนั้นแล้วข้าพเจ้าก็เห็นว่าขัด แต่ทั้งนี้แล้วแต่
กรรมาธิการ

นายพัก ณสงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า ที่
สมาชิกผู้นั้นถาม หมายถึงว่าศาลฎีกามีอำนาจพิพากษาคดีได้เพียงใด
ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องกำหนดไว้ เพราะเหตุว่าเมื่อมีอำนาจที่
จะอุทธรณ์ ศาลฎีกาก็พิจารณาเพียงว่า คดีที่ฎีกานั้นฎีกาได้หรือไม่ได้

เมื่อฎีกาได้แล้ว คำฎีกามีสิทธิพิพากษาได้ แบบธรรมดาเมื่ออย่างนั้น
แล้ว ไม่จำเป็นจะต้องกำหนดลงไป

นายมนูญ บวิสุทธิ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่
ก่อนที่จะอนุญาตให้สมาชิกอภิปรายนั้น ควรจะถามสมาชิกเสียก่อนว่า
จะแปรญัตติอย่างไร จะได้ไม่เสียเวลา

นายมงคล รัตนกิจศิริ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า ข้าพเจ้าไม่ได้แปรญัตติได้ แต่ที่ถามนั้นข้าพเจ้าต้องการให้แนว
กฎหมายนั้น ส่วนว่าเสียเวลาไปบ้างข้าพเจ้าก็ต้องขอโทษ เพื่อความ
หวังดีต่อกฎหมายที่ออกไปจากสภาฯ ของเรา เมื่อที่ประชุมไม่เห็นด้วย
ข้าพเจ้าก็จะนงตะ

เดชาภิการสภา ฯ จำนวนมาตรา ๕๗ ถึงมาตรา ๗๖

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า มาตรา
ข้าพเจ้าได้แปรญัตติได้ คือข้าพเจ้าได้แปรญัตติได้ว่า “เงินแต่โทษ
ประหารชีวิตนั้น ถ้าได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจตั้งศาลนั้นแล้ว มีอำนาจ
จัดการให้เป็นไปตามคำพิพากษา” แต่ว่าคณะกรรมการส่วนมากยังไม่
เห็นพ้องด้วย ข้าพเจ้าได้ตรวจดูบันทึกของรัฐบาลประกอบแล้ว รัฐบาล
ของใจอยู่ว่า เรื่องนี้แต่เดิมมาจากธรรมนูญศาลทหาร แต่คราวนี้รัฐบาล
อธิบายว่าไม่สะดวกที่จะให้แยกศาลพิจารณา แต่ก็ขอรวบรวมใจหมด
ถ้าคุณจะต้องขออนุมัติก่อน เงินชดเชยก็ต้องขออนุมัติ ข้าพเจ้าเห็นใจ แต่

เรื่องนี้เป็นเรื่องเล็กน้อย ข้าพเจ้าขอเว้นโทษอย่างเดียว คือโทษประหาร
ชีวิตเท่านั้น เหตุที่ข้าพเจ้าจึงแปรญัตติเช่นนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนต่อไปว่า
สำหรับทหารนั้นมีอำนาจ ผู้บังคับบัญชาชั้นยศมทรวงได้ ซึ่งความ
ยุติธรรมดีเป็นที่สุด ทหารหรือราษฎรทั้งประเทศย่อมมอบชีวิตไว้กับ
ท่านที่มีศักดิ์สูงสุดในท่านนี้ ด้วยเหตุที่ข้าพเจ้าจะแปรเช่นนั้นเองมาจากเหตุ
อำนาจตั้งศาล ๓ แห่งที่ใหญ่ ๒ แห่งที่น้อย ๓ ผู้บัญชาการกองพล ๔ ผู้บังคับ
บัญชากองทหารที่มีกำลังไม่น้อยกว่าหนึ่งกองพันเป็นต้น ถ้าหากว่ามีเหตุ
เกิดขึ้นเมื่อเวลาที่จะตั้งศาลอาชญากรรมหรือใช้กฏอัยการศึก เมื่อเวลา
สงคราม ถ้าศาลคดีนั้นอย่างไรก็ดี ก็เป็นไปตามนั้น ข้าพเจ้าขอยืนยัน
เพราะว่าข้าพเจ้าได้เห็นมาแต่ในความเป็นอยู่ของทหาร ข้าพเจ้าขอม
ทราบว่าสำหรับทหารของเรา รัฐธรรมนูญกับบัญญัติไว้แต่อย่างใด ทหารไม่
จำเป็นจะต้องมีพิพากษาประจำศาล ทหารมีไว้เพื่อรักษาพระธรรมนูญ
เท่านั้น ท่าน เมื่อมีเหตุจำเป็น ชนก็ จะต้องตั้ง นายทหาร ชั้นสัญญาบัตรขึ้นให้
ครบองค์เหตุที่ข้าพเจ้าขอขีดคำว่าประหารชีวิตออกเช่นนั้น เพื่อให้ผู้
อำนาจสูงสุดซึ่งบุคคลที่ป้องกันได้มอบอาชญากรรมไว้แต่ใด ให้วินิจฉัยยก
ครั้งหนึ่งว่าสมควรตายหรือยัง ถ้าหากว่าจะไม่แก้ตามมาตรา ๗๖ ที่ว่า
ข้าพเจ้าจะขออ่านให้ฟัง “ผู้ใดต้องคำพิพากษาของศาลทหารที่ได้
พิพากษาคดีที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นซึ่งทหารกำลังกระทำสงคราม หรือใน
ท้องถิ่นซึ่งประกาศใช้กฏอัยการศึก หรือต้องคำพิพากษาของศาลอาชญา

คือให้ตั้งโทษ ท่านให้จัดการตามคำพิพากษาได้ทีเดียว." เมื่อประกอบกับ มาตรา ๘๔ ในอนุมาตรา ๔ บัญญัติว่า "ในศาลอาชญาศึก ผู้มีอำนาจ ตกลงกรรมการศาลอาชญาศึกนั้นเป็นผู้มีอำนาจสั่งตั้งโทษ" หมายความว่า จะถูกหรือผิดก็ขอให้ตั้งโทษทีเดียว เช่นข้าพเจ้ายังมีความข้องใจ อยู่ จึงได้ขอเรียนท่านทั้งหลายผู้เกี่ยวข้องให้วินิจฉัยด้วยว่า เรื่องนี้เป็น เรื่องเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ทั้งประเทศ ไม่ใช่เพราะคนใดคนหนึ่ง ข้าพเจ้า จะขออ่านมาตรา ๘๐ ประกอบ เพื่อเป็นทางวินิจฉัย "บรรดาบุคคลซึ่ง ได้กระทำความผิดทางอาชญาอย่างใด ๆ ในท้องถิ่นที่ทหารกำลังกระทำสงคราม หรือในท้องถิ่นซึ่งประกาศใช้กฎอัยการศึกนั้น ต้องอยู่ในอำนาจศาล ทหาร หรือศาลอาชญาศึกทั้งสิ้น" ทนเมื่อมาถึงตอนนั้นแล้ว ข้าพเจ้าขอ ยกตัวอย่างให้เห็นอย่างง่าย ๆ ว่า สมมุติว่าเราเดินกองทัพเข้าไปยึดบริเวณ ที่กระทำความผิด หรือว่าเราจะยึดเอาบ้านเรือนของบุคคลเป็นที่พักใน การรบกับข้าศึก อย่างนั้น เป็นต้น แต่เจ้าของบ้านยังไม่เข้าใจ เพราะเหตุ ว่าเป็นของเขา เขายังไม่เข้าใจความหมาย เขาจะไม่ให้ก็ได้ แต่ถ้าจะใช้ สิทธิตามนั้นแล้วอาจจะจับตัวมาตั้งโทษ ศาลจะเอาตัวตั้งโทษประหาร ชีวิตทีเดียว ขอให้ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายพิจารณาว่า จะสมควร ประการใด แล้วแต่ท่านทั้งหลายจะพิจารณาแก่ราษฎรของท่านด้วย

ขุนสุมหารหิตะคดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าววา
สมาชิกผู้หนึ่งแปรญัตติในข้อนี้มานานนี้ กรมการก็เห็นใจ และ

ความจริงเรื่องกรรมวิธีการไม่ได้คิดว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ได้พยายาม
 ใฝ่คว้าและถวิลกันมามากมายทีเดียว เพราะเหตุไร เพราะเหตุว่า
 เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับชีวิตจิตใจ และในขั้นแรก
 กรรมวิธีการบางท่านได้มีความเห็นว่าเรื่องนควรจะมีกรรมแก้ไขอย่างไร
 บาง ด้วยเหตุความมีบางประเทศได้เกิดเรื่องขึ้นแล้วในเวลามีสงคราม และ
 เมื่อเลิกสงครามแล้วได้มีการต่อสู้กันต่าง ๆ อย่างนั้นถูกขยี้กันอย่างหนัก
 กรรมวิธีการก็ได้รับเหตุผลอันหนึ่งด้วยความรู้ของกรรมวิธีการคนหนึ่งซึ่ง
 แสดงมา กรรมวิธีการจะแจ้งว่าพยายามหาทางที่จะคิดว่าต่าง ประเทศ
 หรือบางประเทศเขาแก้ไขกันอย่างไร ลงท้ายที่สุดก็ยังไม่ปรากฏผลว่าเขาแก้ไข
 ไขกันอย่างไร ตามที่ท่านสมาชิกรุ่นหนึ่งเสนอญัตติทำให้ผู้มีอำนาจเป็นผู้ตั้ง
 เสียก่อน ข้อนในกฎหมายบัญญัติแล้วทำให้เขาไปประหารชีวิต ก็ถ้า
 เราจะให้ผู้มีอำนาจสั่งไป ผู้มีอำนาจสั่งก็จะแก้ไขอะไรไม่ได้ แปลว่า
 แทนที่จะฆ่าในทันทีให้มีเวลาเพื่อที่จะขอคืน กรรมวิธีการคิดตรงไป
 ว่าผลดีพอที่จะได้ ก็คือประหารชีวิตตนเอง แต่ว่ากฎหมายมาควรวางเป็น
 กฎหมายที่ใช้ในกะทันหันทันด่วน และควรใช้ เวลาประกาศกฎอัยการ
 คัก ใช้ในเวลาประกาศสงคราม ในเวลาใช้กฎอัยการ คักขอให้ท่าน
 คิดดู เวลานี้เป็นการกะทันหันเหลือเกิน เป็นเวลาซึ่งที่เราจะต้อง
 จะรักษาประโยชน์ในการกระทำนั้น คือว่าถ้าชนะได้ทำโดยปัจจุบัน
 ทันทีทันด่วน กรรมวิธีการก็ได้ยกเอาเหตุผลอันหนึ่งซึ่งดูว่า การที่เราได้ผล

โดยทันทีทันใดจนกับกาที่ฆ่าจะต้องฆ่าโดยให้เดือนไปฆ่าในวันอื่น ได้ผล
ไม่พ้นในการฆ่าไปเลย แต่การที่เขากลับมานั้นเราอาจจะได้ผลคือ อาจ
จะทำให้เหตุการณ์นั้นสงบไปได้ เมื่อไม่มีทางใดแก้ไขแล้ว กรรมวิธีการ
จึงได้ยื่นไว้ ดังนี้ ขอท่านผู้แปรญัตตินี้จงได้เห็นใจ

นายทองม้วน อัครถาวร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม
กล่าวว่า ตามพระราชบัญญัติมาตรา ๑๖ นั้นเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งไม่ควร
จะให้ผ่านไป ตามที่สมาชิกได้แปรญัตติไว้ นั้น ข้าพเจ้าขอสนับสนุน
เพราะเหตุว่าคำที่ว่าท่านให้จัดการตามคำพิพากษาได้ทีเดียวนั้นเป็นถ้อยคำ
ที่แรงร้ายมาก เพราะเกี่ยวกับชีวิตของมนุษย์ บางทีในคำวินิจฉัยของ
ศาลอาจจะผิดพลาดไปก็ได้ ถ้าหากว่าเราจะตัดสินใจไปโดยเด็ดขาดเสีย
ทีเดียวนั้นเป็นการไม่สมควร เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเสนอให้สภา
ระงับในข้อนี้ไว้ ด้วย

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า เรื่องนี้ข้าพเจ้าเห็นด้วยกรรมวิธีการเป็นอย่างยิ่ง ที่ให้คงไว้
เพราะเหตุว่าขอให้ท่านโปรดระวังว่าไม่ใช่เวลาปกติ เป็นเวลาที่กระทำ
สงครามหรือในท้องถิ่นที่ประกาศใช้กฎอัยการศึกซึ่ง ต้องการความเด็ด
ขาดที่เดียวเป็นที่สุด เมื่อไปร้องเด็กน้อยแล้ว เราอาจจะเสียการ
กตัญญูหรือเสียที่ซำคักในการรบได้ เพราะฉะนั้นในเวลาสงครามแล้ว
กฎหมายในเวลาปกติก็ใช้ไม่ได้ เป็นพิเศษส่วนหนึ่งต่างหาก เพราะ

ฉะนัพระวราชบัญญัติธรรมบัญญัติศาลทหารมาตราห้าพระเจ้าเห็นด้วยกรรมวา
ธิการที่จะคงได้ เช่นนี้ ขอให้ลงมติ

ขุนอินทรมิกดิ์ รับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวดำ มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวดำ ข้าพเจ้า
ขอเสนอว่าอย่าเพิ่งลงมติ ขอให้อภิปรายกันก่อน เพราะเกี่ยวกับชีวิต
มนุษย์ ใครจะรับรองบ้าง ข้าพเจ้าเสนอไม่ให้ลงมติ ใครจะรับรอง
ขอให้ยื่นขึ้น

นายทองม้วน อัดถากร รับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวดำ ขอให้ลงมติว่าควรจะหรือยัง ผู้ใด
เห็นควรจะลงมติได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ กล่าวดำ ลงมติได้ ที่นี้ขอให้ลงมติว่าควรจะ
เค็มความลงไปในมาตรา ๗๖ “เว้นแต่โทษถึงประหารชีวิตนั้น ถ้าได้
รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจตั้งตุลาการหรือกรรมการศาลนั้นแล้ว ให้ผู้มี
อำนาจสั่งลงโทษจัดการให้เป็นไปตามคำพิพากษา ”

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวดำ ข้าพเจ้าขอ
ทำความตกลงกับรัฐบาลและกรรมวิธีการข้อเสนอนี้

ประธานสภา ฯ กล่าวดำ ลงมติแล้ว

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าววา ขอเสนอ
แก้คดีคดีหนึ่งเท่านั้น ท่านจะเห็นด้วยหรือไม่ ถ้าไม่เห็นก็จะลง
มติทีเดียว

นายกรัษฐศรี กล่าววา ข้าพเจ้าจะขอซักด้วยอย่างตั้งคำถามคือ
ข้าพเจ้าคิดว่าท่านคงจะได้ อ่านพงศาวดารเมื่อครั้งพระนเรศวรไปตีพม่า
บอกให้พระวราขมนกลับเท่าไรๆ ก็ไม่กลับ จึงบอกจะให้เอาหัวมันมา
เมื่อมันไม่กลับ นเป็นตัวอย่าง

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าววา ข้าพเจ้า
ขอพูดสัก ๒ คำเท่านั้นเอง ขอพูดขอบรมัญชาดสัก ๒-๓ คำ ขอโปรด
กรุณาให้โอกาส

ประธานสภาฯ กล่าววา ปัญหาว่าควรจะเติมหรือไม่ ขอให้
ลงมติ ผู้ใดเห็นว่าควรจะเติมความชันลงในมาตรา ๗๖ โปรดยก
มือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาฯ กล่าววา ผู้ใดเห็นว่าควรจะลงมติให้ลงไว้ตาม
ร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าให้คงไว้ตามร่างเดิม

เลขาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๗๗, ๗๘, ๗๙, ๘๐, ๘๑, ๘๒, ๘๓,
๘๔, ๘๕, ๘๖, ๘๗, ๘๘, ๘๙, ๙๐, ๙๑, ๙๒, ๙๓, ๙๔.

น.ต. หอดวงษ์รังนาจาศิวส์ดี ร.น. กล่าวว่า ก่อนที่ระเบียบวาระ
ที่ ๒ จะผ่านไป มีในมาตรา ๖๒ ที่ขอแก้ไขถูกต้องเล็กน้อยคือ ในข้อ ๔
ที่ ๓ หน้า ๓๕ มาตรา ๖๒ ๓. คำว่าผู้บังคับการหมวดเรือรบ
นั้นขอแก้ไขเป็น ผู้บังคับหมวด แต่ขอตัดคำว่าเรือรบออกเสียด้วย

ประธานสภาฯ กล่าวว่า มาตรา ๖๒ อนุมาตรา ๓ ความเดิมว่า
ผู้บังคับการหมวดเรือรบ เกี่ยวข้องกับการของทหารว่ายังไม่ตรง แก้
เป็นผู้บังคับหมวดเรือ ตัดคำว่า กว กับเรือ ขอเป็นถ้อยคำเล็ก
น้อย เห็นว่าจะไม่มีใครคัดค้าน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า
ว่า ส่งสัยอธิการว่าจะทำไม่ได้ ขอให้ประธานคัดค้าน

น.ต. หอดวงษ์รังนาจาศิวส์ดี ร.น. กล่าวว่า ดูเหมือนในข้อบังคับ
ใหม่เรามาแล้ว ขอได้โปรดคัดค้านว่าจะทำได้หรือไม่ มีข้อ ๓๓ ที่ว่า
ในการพิจารณาวาระที่ ๒ ให้ปรึกษาเรียงลำดับมาตราเฉพาะมาตราที่มี
คำแปรญัตติหรือมีการแก้ไขเท่านั้น เงินแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่าง
อื่น ในระหว่างพิจารณาวาระที่ ๒ นั้น ถ้าความปรากฏขึ้นว่ามาตรา
ใดที่ประชุมเห็นสมควรจะส่งให้คณะกรรมการเจ้าหน้าที่ หรือคณะ
กรรมาธิการอื่นไปพิจารณาอีกก็ส่งได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นการพิจารณาเฉพาะ
มาตรานั้นๆเป็นอันระงับไว้ และถ้าไม่เป็นการขัดข้องก็ให้ที่ประชุมพิจารณา
มาตราอื่นๆไปจนกว่าจะจบร่าง เห็นจะไม่ใช้ข้อนี้จำได้ว่ามอยู่ข้อหนึ่ง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ในข้อ ๓๑ นี้เองตามข้อบังคับใหม่ซึ่ง
 เพิ่ม ดูเหมือนข้าพเจ้าเองเป็นคนแนะนำให้เพิ่ม ที่ว่าเว้นแต่ที่ประชุมจะลง
 มติเป็นอย่างอื่น คือถ้าที่ประชุมจะลงมติว่าให้ได้ ก็คงแก้ไขได้
 เพราะฉะนั้นอาศัยคำนี้ คือว่าปรึกษาในการพิจารณาอาระที่ ๒ ให้ปรึกษา
 เวียงดำตีมาตรการเฉพาะมาตรการค่าแปรรูปคดีหรือมีการแก้ไขเท่านั้น เว้น
 แต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น คือที่ประชุมอาจจะลงมติเป็นอย่างอื่นก็
 แก้ได้ เพราะฉะนั้นเพื่อจะตัดปัญหาเมื่อท่านซึ่งใจจะให้ที่ประชุมลงมติ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า
 ว่า เกี่ยวกับข้อบังคับ เมื่อท่านผู้เป็นประธานจะตัดสินอะไรก็แล้วแต่ ไม่
 เกี่ยวกับที่ประชุม แล้วค่อยปรึกษากันทีหลัง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่ใช่อำนาจของประธาน เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าจึงจะให้ที่ประชุม ถ้าที่ประชุมไม่ขัดของก็ถือว่าอนุมัติ ขัดของก็
 ลงมติ

ด. เข้ม ศรัทธา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่า ในการ
 ที่ท่านประธานได้อำนาจข้อบังคับนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นว่าเห็นเป็นไปได้ แต่ว่า
 ทางรัฐบาลได้ขอเดิมก่อนขออนุมัติ

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่เข้าใจ

ด. เข้ม ศรัทธา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่า
 รัฐบาลได้ขอเดิมก่อนได้ขออนุมัติคือที่ประชุม

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ขอเติมแล้วจะต้องขออนุมัติต่อที่ประชุมว่า จะเติมหรือไม่เติม ต้องขอก่อน

นายทองม้วน อัครถาวร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นการผิดข้อบังคับจะเติมไม่ได้ ถ้าหากว่าจะมีตัวอย่าง อย่างหนึ่งแถว ภายหลังจะมีตัวอย่างอีกต่อไป แต่ถ้การที่จะมาแปรญัตติ ในตรงนั้นที่จะให้สภาฯ ประึกษาหรือลงความเห็นเป็นอย่างอื่นนั้น ก็ เพราะข้อที่กล่าวถึงประึกษากันอยู่เท่านั้น

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ตาม ข้อ บังคับข้อ ๓๑ ที่ท่านประธาน อ่านเมื่อก่อนข้าพเจ้าเห็นว่าที่ประชุมอาจจะ เปลี่ยนแปลงแก้ไขในมาตราที่เราได้พิจารณาอาระที่ ๒ มาแล้วได้แต่ถ้าที่ ประชุมไม่เห็นชอบด้วย จะไม่แก้ไขก็ได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ถูกแล้ว เพราะฉะนั้นในการที่จะแก้ไข ข้าพเจ้าจะได้ปรึกษาตามข้อ ๓๑ นั้น ที่ประชุมจะอนุญาตให้แก้ไขหรือไม่แก้ไข ผู้ใดเห็นว่า.....

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า ข้าพเจ้าเอง รู้สึกว่าทางรัฐบาล ยังเป็น ห่วง อยู่มากที่สุดก็เดียวในร่างพระราช บัญญัตินั้นซึ่งเข้าใจว่าทางคณะกรรมการเจตนาที่พิจารณา คงจะไม่ได้นำย ทหารไปสำหรับประึกษา เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ข้าพเจ้าแต่เห็นว่า ถ้าหาก

ถ้าจะได้รอกการลงมติไปวันพรุ่งนี้ และให้ทางรัฐบาลไปตรวจแก้เสียก่อน
ก็จะดีขึ้น

น.ต. หลวงช้างรวงนาว่าดีดี ร.น. กล่าวว่า คือปัญหาเกี่ยวกับ
เรื่องข้อบังคับ แต่ในเรื่องเช่นนี้คงแก้ไขข้อบังคับเก่าเราก็ได้เคยกระทำ
กัน คือก่อนประธานจะประกาศว่าวาระที่ ๒ ได้ผ่านไปแล้ว ปรากฏว่า
สมาชิกได้ข้อแก้ ถ้อยคำในคำปรารภบ้างก็มี เพิ่มเติมก็มี น.ต. เจ้าเพชร
ว่าสภาฯ จะรับรองว่าได้ทำเช่นนั้นแล้ว แต่ในข้อบังคับใหม่เจ้าเพชรได้
และที่กรรมการก็เห็นว่าในเรื่องเช่นนี้ก็มีกรบกรบของ ทนท. เจ้าเพชร
เสนอก็คงไม่มีอะไร คือเป็นคำที่ผิดอยู่เท่านั้นเอง ถ้าสภาฯ จะปล่อยให้
เป็นไปอย่างนั้นก็ตามใจ

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ขอให้ลงมติว่าจะตัดคำว่า "การ" กับ
"รูป" ในมาตรา ๖๒ अनुมาตรา ๓ ให้อ่านว่า "ผู้บังคับหมวดเรือ"
แทน "ผู้บังคับการหมวดเรือรบ" ผู้ใดเห็นว่าควรจะตัด ๒ คำนี้ ออก
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่ เป็นอันทำให้ตัดคำ ๒ คำนี้ออก

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า ข้าราชการ
ขออนุญาตแก้มาตรา ๗๘ วรรค ๒ ตอนท้าย มีความว่า "ในคราวกั้น
หลายแห่งก็ได้" เดิมคำว่า "เดียว" ลงในระหว่างคำว่า "คราว"
กับคำว่า "กั้น" เท่านั้น

นายพัก ณสงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าววา
กรรมาธิการไม่ขัดข้อง ควรจะมีคำว่า "เดียว" อย่างที่เสนอ

ประธานสภาฯ กล่าววา มาตรา ๗๗ เมื่อเติมแล้วอ่านได้ความ
วา "๓๓ ในคราวเดียวกันหลายแห่งก็ได้" มีผู้ใดขัดข้องหรือไม่
กรรมาธิการยอมแล้ว

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภาฯ กล่าววา เมื่อไม่มีผู้ใดขัดข้องก็เติมได้

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าววา นอกจากน
ข้าพเจ้าขอถามกรรมาธิการสักหน่อย ขอถามความเข้าใจเท่านั้นเอง

ประธานสภาฯ กล่าววา เคยมาแล้วไม่ใช่หรือ

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าววา ถูกแล้ว
ถามความเข้าใจให้แจ่มแจ้งเท่านั้นเอง มาตรา ๗๓ ที่ว่า "ในเวลาปกติ
โจทก์ จำเลย จะแต่งตั้งทนายให้ว่าต่างแกต่างคดีของตนก็ได้ แต่ผู้ที่จะเป็น
ทนายนั้นต้องเป็นบุคคลซึ่งอยู่ในอำนาจศาลทหาร หรือข้าราชการกตมาใหม่
ทั้งได้รับอนุญาตจากกรรมการหรือตุลาการศาล ให้เป็นทนาย" ข้าพเจ้า
สงสัยจนถึงสงสัยที่ว่า ข้าราชการกตมาใหม่นั้นหมายความว่าถึงใครบ้าง

ประธานสภาฯ กล่าววา ที่ท่านพูดนั้นมาตราอะไร

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าววา มาตรา ๗๓
ถามความเข้าใจกับกรรมาธิการ

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ผ่านมาแล้ว

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่ ถูกแล้ว
มิได้ คัดค้าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ไม่ใช่ ถ้ามีใครจะถามกันเสียก่อน
แปรก็แปร แต่ถ้าถาม ตอนนั้นผ่านไปแล้ว เห็นจะต้องผ่านไป ไม่
อย่างนั้นจะไม่แล้ว จาระที่ ๓ ควรออกพระราชบัญญัติใช้เป็นกฎหมาย
ได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรออกพระราชบัญญัติใช้เป็นกฎหมาย
ได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าที่ประชุมสภาฯ นี้ได้
รับรองให้ร่างพระราชบัญญัติ ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายบังคับได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่ มีกระทู้ถามค่นของนายคาบเทียมฯ

ด. เทียม ศวีพิสิฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐบาลว่ ตามที่รัฐบาลได้ คำวิที่จะตั้งสมาชิก
เป็นรัฐมนตรีเพิ่มเติมขึ้นอีกนั้น ความจริงมีเพียงไร รัฐมนตรีที่ตั้ง แล้ว
ก็พอกับกระทรวง ถ้ารัฐบาลจะฝึกหัดงานสมาชิกจริง สมาชิกจะได้
รับการฝึกหัดงาน โดยทั่ว ๆ ไปอย่างไรบ้าง

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่ ปัญหาในการจัดตั้ง
คณะรัฐบาลและการตั้งตัวรัฐมนตรีนั้น ตามรัฐธรรมนูญเป็นอำนาจของ
นายกรัฐมนตรีแต่ผู้เดียวในการที่ท่านจะตั้งผู้ใด ในเมื่อเห็นว่สมควร

หรือไม่ ส่วนปัญหาที่ผู้ตั้งกระทู้ถามในบันทึก ขอตอบได้ว่ายังไม่ไป
ในทำนองกระทู้ถามที่ถามมา คือท่านหมายความว่าอย่างไร หมายความว่า
ว่าเราจะตั้งรัฐมนตรีว่่นหรือพรุ่งนี้

ค. เทียม ศิวพิสิฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่า หมาย
ความว่ารัฐบาลจะตั้งรัฐมนตรีเพิ่มเติมขึ้นอีกนั้น ความจริงมีเพียงไร

น.ศ. หลวงชำระนาวาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่า เมื่อไร คือท่านถาม
จำภายใน ๓ วันรัฐบาลจะตั้งรัฐมนตรีหรือไม่ อย่างรัฐบาลก็ไม่สามารถ
จะตอบได้

ค. เทียม ศิวพิสิฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่า
ข้าพเจ้าไม่ได้กำหนดภายใน ๓ ปี บางที่ท่านจะนึกไปเอง ข้าพเจ้าถามใน
ขณะนี้ในรัฐบาลเดี๋ยวนี้

น.ศ. หลวงชำระนาวาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่า ถ้าคำถามเป็นที่ชัด
คือหมายความว่าในสมัยประชุมวิสามัญ รัฐบาลขอตอบว่าไม่มีมูล
แห่งความจริง

ค. เทียม ศิวพิสิฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่า
พอใจแล้ว

ขุนวรสิทธิ์รุจนเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอตั้ง กระทู้ คำนวณถามรัฐบาลดังต่อไปนี้ “เนื่องแต่กระทรวง
มหาดไทยตั้งด้านตรวจคนเข้าเมืองที่จังหวัดหนองคาย จึงเป็นเหตุให้

ชนต่างต่าง ซึ่งทำการค้าขายหรือการเพาะปลูกติดต่อกับดินแดนฝั่งซ้าย คือที่บ้านคันทม หรือเมืองเวียงจันทร์ ที่เคยข้ามไปมาด้วยกิจธุระอันถ่วง หนัก เพียงชั่วเขาเข่นถมบ หรือชั่วเวลาอันไม่มากนัก ต้องเสียค่าธรรมเนียม ๒๐ บาท เป็นการเดือดร้อนและขัดข้องแก่การพาณิชย์ ที่ทำการติดต่อกัน อยู่ ถ้าไม่คิดแก้ไขอาจเป็นเหตุให้พ่อค้าไปตั้งทำการค้าขายทางฝ่ายซ้าย ทำให้ความเจริญในการค้าของเมืองหนองคายเสื่อมลง ดังนั้นจึงขอทราบ ว่ารัฐบาลจะยกเว้นค่าธรรมเนียมเสีย เพื่อส่งเสริมให้การค้าขายสะดวก อย่างเดิมจะขัดข้องอย่างไรหรือไม่ เพราะเหตุใด”

น.ต. หลวงดำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่ กระจุกตัวที่ด้มาซึก ได้กามันนี้ข้อความที่รัฐบาลจะต้องตอบโดยละเอียดและรอบคอบ เพราะ ฉะนั้นรัฐบาลขอตอบในวันหลัง

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่ ขาพเจ้าม้ชอถาม ๒ ข้อ คือ ๑ รัฐบาลมีนโยบายจะตั้งธนาคารชาติ หรือไม่ ถ้าจะตั้งจะตั้งเมื่อใด หากขัดข้องเป็นเพราะเหตุใด ข้อ ๒.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ข้อเดี่ยว ๆ ข้ออื่น ๆ ไม่ได้ควน อนุญาต ให้ข้อเดี่ยว

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่ แล้ว จะอนุญาตให้ขาพเจ้าถามเมื่อไร

๒๓๖๕

น.ค. หอดวงจันทร์รางวัลดี ร.น. กล่าวว่า รัฐบาลขอรับไป
เช่นเดียวกับของสมาชิกคนอื่น

หอดวงจันทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า ตาม
ข้อ ๒ นี้ ข้าพเจ้าไม่ทราบที่ท่านผู้เป็นประธานจัดซื้ออย่างไร ตามข้อ
บังคับไม่มีมาให้ถามคราวหนึ่งข้อเดียวเท่านั้น ข้าพเจ้ามีสิทธิตามรัฐ
ธรรมนูญมาตรา ๔๐

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ไม่ใช่, ฉะนั้นฉัน วนั้นเวลาที่
ทุกครั้งแล้ว ฉะนั้น ข้าพเจ้าต้องมีคดีชั้น คือต้องมีคดีพิณ
บ้างว่าจะถามอันไหน ไม่อย่างนั้นแล้วข้าพเจ้ามานั่งนั้นก็ไม่มีประโยชน์
เลย ถ้าจะถามก็ควรจะให้ข้าพเจ้ามีคดีชั้น คือมีคดีพิณบ้าง ถ้า
ไม่ให้ข้าพเจ้ามีคดีชั้นแล้ว จะมอบให้ข้าพเจ้ามานั่งอยู่ที่ไหน

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๓๐ นาฬิกา

ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์	ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
นายบุญชู บริสุทธิ์	ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
ทองกระจ่าง รัชตะวรรณ	นายถิน จุฑะรพ
ไสว อินทรประชา	นายบุญช่วย สุคนธ์มัต
ขุนประเจตตรุณพันธ์	นายศิริ อินทร

๒๓๖๖

หลวงพิพัฒน์พลกาย
ร.ค. ถัด รัตนพันธ์
นายจิ่ง จริงจิตร
หอมจันทร์ รัตนวิจารณ์
บุญแถม ปิตยานนท์
เดมิยด หงส์ประภาส
ตรวจแล้ว ๓/๓๐/๗๗

วิจิณ ลัจจะเวตะ
ผู้ตรวจงานการประชุม

พระยาเทพหัสดิน

หลวงคหกรรมบดี
เจ้าธิการสภาผู้แทนราษฎร